

NOVI TEHNIK

GLASILO OBČINSKIH ORGANIZACIJ SZDL CELJE, LAŠKO, MOZIRJE, SLOVENSKE KONJICE, ŠENTJUR, ŠMARJE PRI JELŠAH IN ŽALEC

CELJSKA OBČINA ZA PRAZNIK

SLAVJE Z USPEHI

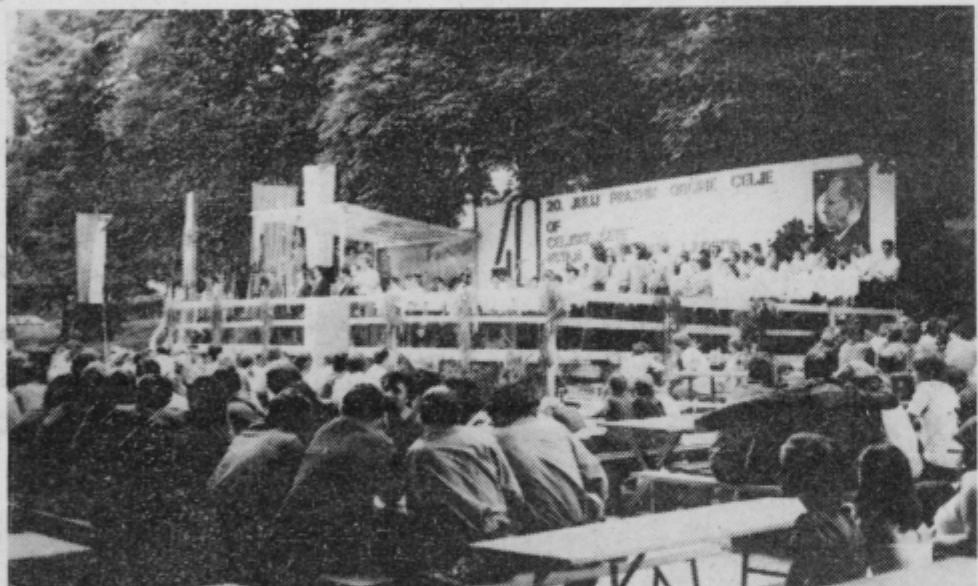
Osrednja proslava je bila na Frankolovem

Dvajseti julij. Praznik celjske občine. Bil je praznik v pravem pomenu besede. Praznik, ki pa je imel tudi delovno obeležje, saj je bil povezan z otvoritvijo prenekaterih novih objektov. Nova blagovnica Merxa z restavracijo v Novi vasi, nova

darstvo, smo zadovoljni z rezultati. 39.300 zaposlenih je lani ustvarilo za okrog 51 milijard celotnega prihodka in preko 6000 dolarjev narodnega dohodka na prebivalca, kar nas uvršča v vrh Slovenije in Jugoslavije. Delovni kolektivi so odpirali nove

vklučiti v mednarodni trg, ki bo visoko akumulativna in bo zaposlovala več znanih.

Franci Puser je v nadaljevanju govora opozoril tudi na uspehe na družbenem področju, še zlasti pri začetkih usmerjenega izobraževanja,

Frankolovo: posnetek z osrednje proslave v počastitev praznika celjske občine

agencija Ljubljanske banke Splošne banke Celje, prav tako v Novi vasi, nova telovadnica pri osnovni šoli na Frankolovem, tri kilometre modernizirane ceste od Frankolovega do Črešnjic itd.

Za praznik pa tudi številne druge prireditve, zlasti športne in kulturne, osrednja proslava dneva v spomin na ustanovitev Celjske partizanske čete, 20. julija 1941. leta, pa je bila tokrat na Frankolovem.

Lepo urejen prostor pri stari graščini v novi obleki je v soboto, 18. julija, popoldne, takoj po otvoritvi modernizirane ceste na Črešnjice, sprejel veliko število domačinov, borcev, gostov. Slavnost je začel predsednik skupščine krajevne skupnosti Bogdan Šnabl, ki je med drugim opozoril na pomen ne samo letošnjih, marveč vseh pridobitev na tem gospodarsko šibkejšem območju. Zato tudi zahvala vsem, ki so kakor koli prispevali zlasti k letošnjim pridobitvam.

Glavni govornik pa je bil izvršni sekretar OK ZKS Celje, Franci Puser, ki je najprej opozoril na pomen letošnjega praznika, ki sovpada s štiridesetletnico vstaje. V nadaljevanju pa je poudaril, da se občani in delovni ljudje celjske občine vsako leto srečujemo, da bi tudi na teh praznikih pregledali rezultate enoletnega dela in napredka.

»Navkljub resnim težavam, ki spremljajo gospo-

doizvodne obrate, nove pa odpiramo tudi te dni. Mnoge naložbe, ki so v teku predstavljajo začetek velikih naporov, ki jih v Celju vlagamo složno delovni kolektivi, znanstveni delavci, skupščina, izvršni svet in družbenopolitične organizacije za prestrukturiranje celjskega gospodarstva v skladu z znanimi merili.

Ob tem bi rad poudaril, da moramo s politično akcijo, znanjem in finančnimi sredstvi v prihodnje vse bolj investirati v tako proizvodnjo, ki bo sposobna svoje izdelke

na prednosti našega socialističnega samoupravnega, delegatskega sistema, in ne nazadnje tudi na naloge zdajšnjega časa.

Z osrednje proslave so ponesli venca k grobovoma frankolovskih žrtev, izredno lepo prireditev pa so dopolnili združeni pevski zbori, godba na pihala PD France Prešeren iz Malih dol, kvartet Frankolovčani ter recitacijska skupina domačih mladincev in dijakov oziroma dijakinje Tehniške srednje šole.

M. BOŽIČ

KOZJANSKA »OHCET« IN LAŠKO PIVO

Že nekaj let ob praznovanju »Piva in cvetja« niso imeli ohceti. Tokrat so jo odigrali (ker ni šlo za res) preizkušeni stari svati iz KS Marijagradec ob pomoči šentjurskih plesalcev, ki so posodili tudi nevesto.

VSI SMO DEDIČI VELIKE ZAPUŠČINE

Stojimo v slavnostnem pozoru ob svečanosti štiridesete obletnice vstaje slovenskega ljudstva. Ponosni na dan, ko so borci cvet slovenskega delavskega razreda, nasledniki kmečkih upornikov in zavedna napredna in-

teligenca, odločili z orožjem v rokah prevzeti boj za usodo slovenskega naroda v svoje roke, smo danes vsi dediči takratne velike setve.

Dediči, to je prava beseda, kajti v strnjenih vrstah je vse manj neposrednih udelež-

cev oboroženega boja in generacija, rojena v letu vstaje, je generacija zrelih mož in žena. Vnuki nekdanjih partizanov so danes na braniku domovine, čeprav njihovi dedje, babice še niso betežni v zapečku. Kdor je zbral moči za vse življenje, je vse življenje vojak.

Ob letošnji proslavi vstaje, ko slavimo štiridesetletnico največjega zgodovinskega dogodka, smo se poklonili tudi spominu največjega misleca, revolucionarja in državnika med Slovenci, Edvardu Kardelju, ko smo mu v torek, na praznični dan v Ljubljani odkrili spomenik, ki ni pomnik le njemu, marveč narodu, iz katerega je izšel, v katerem je črpal svoj pogum, svojo odločnost in iskričnost svojih misli ter odločitev. Vsaka vas, vsaka ulica, vsaka rodbina ima koga, ki ga uvršča med tiste, ki so udarili temeljni kamen naši družbeni stvarnosti, ki so napisali prvo stran naše novejši, vendar najbolj ponosne zgodovine. Vsi ti nam v svoji oporoki naročajo, da je treba prevzeto dediščino krečiti, bogatiti; da bi vselej in v vsakem trenutku imeli pred očmi veličino zgodovinskega trenutka, kakršnih tudi veliki narodi nimajo na pretek v svoji zgodovini.

Štirideseto obletnico vstaje slovenskega naroda praznujemo v času, ki nam je navrgel prenekatero težavo. Med zapuščino, katere dediči smo, je tudi zgled, kako je treba težave premagovati, kako z dovolj močno voljo in zavestjo ni nobena prepreka prevelika, a za nami so mnogo večje, mnogo trdovratnejše od teh, ki jih zmagujemo.

In ko nas prevzema zavest o tem, da smo dediči velikih dogodkov, največje zgodovinske prelomnice, se je treba varovati samo ene reči, da bi se pomehkužili in izgubili iz vida, da ohranitev doseženih vrednot terja enako srčnost, kot sta jo vstaja in zmaga.

J.K.

CELJE

OD BESED K DEJANJEM

Uspel zbor delegatov samoupravnih organov

Ni šlo za ponavljanje ali oživljanje abecede samoupravljanja, marveč za oceno stanja in zlasti nalog, za nadaljevanje tistega, kar so sprožile priprave na tretji kongres samoupravljalcev Jugoslavije, za uresničevanje kongresnih zaključkov, za nadaljevanje bitke za izpolnitev sprejetih nalog itd. V tem vzdušju je potekel

zbor delegatov samoupravnih organov v celjski občini, v sredo, 15. julija.

Uspel je ne le zaradi dejstva, da se ga je kljub času dopustov udeležilo 236 delegatov, marveč predvsem zaradi tega, ker je tudi to srečanje opozorilo, da se delovni ljudje v celjski občini zavedajo nalog in odgovornosti, da dobro vedo, kaj in kako morajo delati, če hočejo, da bo dobljena tudi letošnja bitka na gospodarskem področju.

Delegati so najprej poslušali poročilo dr. Jožeta Arzenška o delu celjskih delegatov na tretjem kongresu samoupravljalcev, v nadaljevanju pa je predsednik izvršnega sveta celjske občinske skupščine, Venčeslav Zaležina, razčlenil nekatere naloge na gospodarskem in družbenem področju. Zaskrbljujoč je podatek, da obseg industrijske proizvodnje pada in da je bil ob polletju le za 1,8% večji od lanskega v tem času. To je seveda manj, kot je zapisano v občinskem načrtu. Manj, predvsem zaradi težav, ki jih imajo premnogi kolektivi zaradi pomanjkanja reprodukcijskih materialov. Razveseljivo je podatek, da se je ustavilo naraščanje zaposlovanja, tako tudi v negospodarstvu.

Naraščanje stroškov je problem, ki hudo tare kolektive, tu in tam so težave z likvidnostjo, zaloge se večajo.

Ob reševanju teh in drugih nalog stopa v ospredje tudi zahteva, da mora proizvodni proces teči nemoteno tudi v dopustniškem času, da ni mogoče dovoliti kakršnega koli zmanjšanja, da so zahteve za povečanje izvoza aktualne vsak trenutek itd.

Tudi razprava, v kateri so sodelovali delegati iz LIK Savinja, Ingrada, EMO in drugi, je potrdila, da v kolektivih ne čakajo, marveč, da so se odgovorno lotili velikih nalog. V ta krog je vključen tudi celjski klub samoupravljalcev.

Sicer so na zboru sklenili, da morajo v sleherni delovni sredini sprejeti program dela za uresničevanje zaključkov tretjega kongresa samoupravljalcev Jugoslavije, prav tako akcijski program za uresničevanje tekočih nalog v proizvodnji in delu sploh. Ocene dela in gospodarjenja naj bodo poslej vsak mesec, da v morebitnem ukrepanju ne bo zamud.

Naj ne izostane priznanje, ki so ga izrekli udeleženci zbora delegatov, da so priprave na tretji kongres samoupravljalcev uspele tudi zaradi visoke zavesti delovnih ljudi, zaradi dobrega dela koordinacijskega odbora v celjski občini za pripravo kongresa. Torej, priznanje, komur gre, čeprav je bilo ob tem tudi nekaj kritičnih pripomb.

M. BOŽIČ

CELJE

USPEHI OBVEZUJEJO

Slavnostna seja občinske skupščine

Številne prireditve in proslave na sam praznični dan celjske občine, v ponedeljek, 20. julija, v spomin na ustanovitev Celjske partizanske čete 1941. leta, je sklenila slavnostna seja zborov celjske občinske skupščine in članov vodstev občinskih družbenopolitičnih organizacij.

Ko je pred polno dvorano Narodnega doma sejo pričel predsednik občinske skupščine Jože Marolt, je med številnimi gosti pozdravil člana predsedstva SRS Toneta Boleta, podpredsednika zveznega izvršnega sveta Zvoneta Dragana, prvoborce in člane odborov domicilnih enot Druge grupe odredov, Pete prekomorske brigade, odbora aktivistov Savinjsko-celjskega okrožja, borce za severno mejo, predstavnike pobratenih občin Čuprije, Doboja, Siska in Titovega

Velesa, predstavnike občinske sindikalne organizacije iz Rakovice, častne občane, Šlandrove nagrajence, pripadnike JLA, teritorialne obrambe in druge.

Slavnostni govornik je bil predsednik izvršnega sveta celjske občinske skupščine Venčeslav Zalezina, ki je v prvem delu govora opozoril na pomen Celjske čete, nadaljevanje pa namenil razvoju celjske občine in seveda nekaterim nalogam, ki so aktualne predvsem v tem času.

»Tudi Celje se je v povojni izgradnji naglo razvijalo. Krepila se je materialna osnova, za njo pa tudi osebni in družbeni standard. Po svoji razvitosti in narodnem dohodku na prebivalca se celjska občina uvršča v sam vrh v Sloveniji in Jugoslaviji. Ti uspehi so tu, nihče jih

ne more zanikati, vendar nas še bolj obvezujejo za naše nadaljnje delo,« je med drugim poudaril Venčeslav Zalezina.

Na slavnostni seji so podelili tudi tradicionalne Šlandrove nagrade. Dobili so jih: Delovna organizacija Ljubecna, Občinska organizacija ZZB NOV Celje, Jože Benčina, Milan Božič in Vlado Novak.

S slavnostne seje je posebna delegacija pobratenih mest ponesla venca k spomeniku borbe in zmage ter k grobnici narodnih herojev, na seji sami pa so spomin padlih borcev za svobodo počastili z enominutnim molkom.

Slavnostni dogodek je s svojim nastopom obogatil tudi Komorni moški zbor.

TRGOVSKO IN DRUŽBENO SREDIŠČE NOVE VASI

Z otvoritvijo novega objekta v Novi vasi, v okviru prireditev za praznik celjske občine, dvajseti julij, v katerem so Merxova blagovnica in restavracija, nova agencija Ljubljanske banke Splošne banke Celje, frizerski salon, kemična čistilnica in prostori z manjšo dvorano za delo krajevne skupnosti in krajevnih družbenopolitičnih organizacij, je novo stanovanjsko naselje, ki ima okoli 6000 prebivalcev, dobilo tudi trgovsko in družbeno središče. In takšen je bil vrvež v ponedeljek dopoldne po otvoritvi vseh teh prostorov.

MB

NEORGANIZIRANO ROMANJE JE NEVARNO ZA PRENAŠANJE RAZLIČNIH BOLEZNI

Zvezni komite za delo, zdravstvo in socialno varstvo je ponovno opozoril na nevarnost prenašanja koler in drugih karantenskih in tropskih bolezni, ki se jim izpostavlja naša država zaradi neorganiziranega romanja v Saudsko Arabijo (v Meko in Medino). Lani je neorganizirano v ta del sveta potovalo okrog 220 Jugoslovancev. Naša ambasada v Ankari je obvestila komite, da si je v Turčiji nekaj sto Jugoslovancev na različne načine priskrbelo vizo za vstop v Saudovo Arabijo.

Jugoslovani, ki na romanje potujejo v lastni režiji, najbolj pogosto potujejo z vlakom ali avtobusom do Istanbula, od tu pa s turškim prevozom (s tamkajšnjimi sorodniki) v Saudsko Arabijo. V Jugoslavijo se potem vrnejo, kot da so bili le v Istanbulu. Iz njihovih potnih listov dostikrat ni razvidno, da so potovali na romanje, zato na ta način ostanejo izven dosega zdravstvene kontrole. V zveznem komiteju poudarjajo, da bi s takim neorganiziranim odhajanjem vernikov lahko postala zdravstvena varnost naše države resno ogrožena.

Z zakonom o nalezljivih boleznih in s pravilnikom, ki ureja zaščito pred koler, črnimi kozami in malarijo, predpisuje ukrepe in pogoje, pod katerimi je možno potovati v države, v katerih obstaja nevarnost okužbe s temi boleznimi. Na ta način je ponovno potrjeno, da se na ta potovanja lahko odhaja le organizirano, z avio-rom in v spremstvu zdravnika in s predhodnim cep-ljenjem. Organizirano letno potuje v Saudsko Arabijo okrog 1500 naših državljanov iz Bosne in Hercegovine, Makedonije, Kosova, Srbije in Črne gore.

ZAPOSLOVANJE

STRUKTURA JE SLABA

Neupoštevanje lastnih zaposlitvenih virov

Predlog družbenega plana celjske občine za novo srednjeročno obdobje navaja tudi usmeritve in cilje na področju zaposlovanja. Ocena dosedanjega zaposlovanja je znana – kvalifikacijska struktura zaposlenih je slaba, gospodarstvo se je premalo naslonilo na lastne zaposlitvene vire v občini, novi kadri pa so pravzaprav stregli sedanji, t. j. ekstenzivni sestavi celjskega gospodarstva. Po dogovoru o temeljih družbenega plana naj bi to spremenili. Večja racionalizacija zaposlovanja naj bi pripomogla k uspešnejši uresničitvi stabilizacijskih ciljev. Nekaj podatkov pa vzbuja posebno pozornost. Zaposlenost naj bi v prihodnjih petih letih rasla z eno in pol odstotno poprečno letno stopnjo. To je približno 600 novih delavcev na leto ali nekaj manj kot 3000 do leta 1985. Tako bi bilo ob koncu srednjeročnega obdobja v Celju zaposlenih malo čez 42.000 delavcev, od tega 85

odstotkov v gospodarstvu. Za vzgojnoizobraževalne cilje je še pomembna želja, da naj bi se v kvalifikacijski sestavi zaposlenih povečal delež strokovnih profilov in zmanjšal delež ozkih. To pomeni, da bo vse manj možnosti za zaposlitev tistih, ki ne bodo dokončali osemletke ali pa se bodo zadovoljili le s to stopnjo izobrazbe.

Predlog družbenega plana ugotavlja, da bo z zmanjšanjem dela upokojujencev in oseb, ki izpolnjujejo pogoje za upokožitev, dovolj možnosti za vse želje mladih po zaposlitvi. Prepričljivejši bi bile primerjave med številom mladih, ki dokončajo osemletno, srednjo in druge vrste šol, ter med številom razpoložljivih mest. Zaposlitvena bilanca bi morala pokazati, koliko oseb bi lahko že zdaj zapustilo delovna mesta, predvsem pa, katera so ta mesta in kaj pomenijo v sestavi zaposlenih. Mladi, ki se odločajo za šolanje, bi mo-

rali imeti jasnejše predstave, kaj jih čaka.

Kajti zaposlitvena politika bo, če ne bo družbene akcije, že letos trčila ob prvo oviro. Učenci, ki nameravajo nadaljevati šolanje v usmerjenem izobraževanju, že poslušajo podatke o močno zmanjšanem številu kadrovskih in drugih štipendij. Delovne organizacije obljubljajo omejitve v predvidenih razpisih za štipendije. Pravijo, da ni sredstev in da tudi ni možnosti za zaposlitev. Ali to pomeni, da se bodo delovne organizacije odločale pač tako, kakor jim najbolj godi – štipendij bo manj in torej tudi manj obveznosti za zaposlitev mladih diplomantov. Sestava zaposlenih se ne bo menjala, nova delovna mesta bodo odpirali le poredkoma. Zaposlovanje, štipendiranje in uvedba usmerjenega izobraževanja tvorijo nerazdružljivo celoto vprašanj, na katere bi morali vsaj v obrih odgovoriti že zdaj.

KARDELJ V ESPERANTU

Kitajska mesečna ilustrirana revija El Popolo Cino, je ena izmed številnih revij v esperantu, ki jo naročajo tudi člani društva za mednarodni jezik v Celju. Približno dvajset naročnikov je lahko prebralo v zadnji juljski številki te revije tudi tri obširne članke o Jugoslaviji.

Z besedami »To je knjiga, ki ne govori niti o esperantu, niti o ljubezni, temveč o dragulju mednarodne politike in ekonomike življenja«, je avtor pričel s predstavitvijo Kardeljeve knjige Zgodovina neuvrščenosti. V isti številki lahko preberete še članek Praznik občutljivega cvetja v Jugoslaviji, kjer pisec na celi strani predstavi to tradicionalno prireditev v Hercegovini, in pa prispevek s štirimi fotografijami in obsežnim člankom Kitajski namiznoteniški igralci na vrhunskem tekmovalju v Novem Sadu.

Seveda ni to edini primer, ko v tej reviji, ki ima naročnike po celem svetu zasledimo prispevke o naši državi.

VVE

PLANINSKO DRUŠTVO TABOR

NAJVEČ JE MLADIH

Če je volja, ni težav

V soboto, 18. julija je Planinsko društvo Tabor organiziralo veliko planinsko srečanje, ki se je začelo ob deveti uri s pohodom po taborških hribih. Zbrali so se pred šolo in obiskali Lovsko kočico, Cankarjevo tehniko, Vetrsko domačijo in Zajčjevo kočico. Pohod je vodil tovariš Rado Zakonjšek. Do šestnajste ure so se vrnili v Tabor, takrat so se namreč začele pred domom Partizan športne igre, ob devetnajstih pa je bila planinska veselica, na kateri je igral ansambel Slovenija.

Planinsko društvo Tabor je ša mlado, saj kot tako obstaja šele dve leti, pred tem so bili le Mladinski odsek Planinskega društva Vransko-Tabor. Aktivnih članov je okrog osemdeset, večina pa so to osnovnošolci in srednješolci. Imajo svojo kočico, to je Zajčjeva kočica. Odprta je ob sobotah in nedeljah in takrat je tam prav veselo.

Kočo so zgradili s prostovoljnim delom, pomagala pa je tudi občina in svet za ljudsko obrambo in družbeno samozoščito.

Pohod je le ena izmed akcij, ki jih organizirajo skozi vse leto. Vsak mesec prirede dva izleta, pozimi se gredo smučati, organizirajo pa tudi orientacijsko tekmovanje. Letos se pripravljajo na izlet v Dolomite, to naj bi bilo njihovo prvo potovanje v tujino.

Skrbe pa tudi za podmladek, letos so jih nekaj poslali v tečaj za mladinske planinske vodnike v dolino Bavšči-ce, ki ga je organizirala Planinska zveza. Sami pa so pozimi organizirali planinsko šolo.

Ko govorijo o težavah, največkrat omenjajo pomanjkanje časa in denarja, vendar hitro dodajo, da če je volja, ni težav.

BARBARA DEŽNAK

MILAN BOŽIČ

Tokrat izjema, ki potrjuje pravilo v reku: o bosih kovačevih kobili. Časopis enkrat predstavlja svojega človeka. Ne brez temeljitega vzroka. Pohvale in nagrade so pri časnikarstvu redke, kot dežne kaplje, kaj šele odličje, kot je »Nagrada Slavka Šlandra«, katere dobitnik je letos ob 35-let-

nici našega časnika – Milana Božiča.

V časnikarstvu je poglaval korenine takoj po vojni, ko je nekaj časa kot korektor popravljaval napake in preganjal tiskarskega škrate. Kot novinar Slovenskega poročevalca se je vrnil v Celje, kot dopisnik tega območja, z doslej najdaljšim stažem. Prvi poklicni urednik celjskega radia, pred tem pa leta nepoklicni, tudi še nima para po letih. Dolga leta so v Celju povezana z Milanom Božičem kot športnim delavcem, bolj delavcem kot funkcionarjem, zlasti pa v atletiki, namiznem tenisu in hokeju. Na področju kulture z novinarskim persom že leta spremlja celjski komorni zbor, največ dirigentov pa je menjal kot poročevalec celjske občinske skupščine. Leto ima v Milanu brez dvoma najzvestejšega in najdoslednejšega kronista med vsemi občinami v regiji.

Milana Božiča karakterizira več prirojenih in privzgojenih potez. Ne reči, če ne boš rekel Ž. Doslednost, ki mu nalaga

OBRAZI

več dela je, da rad konča pisanje o pojavu in dogodku, o katerem je začel. Zvestoba je nekaj, ki je primerljiva z igralsko: naveže se na publiko – a tudi po značaju ni tak, da bi zaradi vsake malenkosti »menjal firmo«.

V letu, ki se mu izteka v upokožitev, se po učinku in neupohanosti kosa z najbolj živahnimi med mnogo mlajšimi kolegi. Je mentor mlajšim, ki ga je vredno poslušati, toda tudi posnemati.

Seveda bi o kolegu, ki mu druguje trideset let, pisal še in še. Bodi dodano: Kakor so pohvale, nagrade in odličja v časnikarstvu redka, v primeru Milana Božiča prejeta krasi pravega človeka.

JURE KRAŠOVEC

CELJSKA OBČINA ZA PRAZNIK

DELO RODILO ZLATI JE KLAS...

Nove pridobitve v Celju in na Frankolovem

V počastitev praznika celjske občine, dvajsetega julija, v spomin na ustanovitev Celjske partizanske čete 1941. leta, je bilo več kot dvajset najrazličnejših prireditev in proslav. Izkazali so se športniki in rekreativci, uveljavili tudi drugi. V tem času je bilo tudi več uspešnih kulturnih prireditev ne samo v Celju, marveč prav tako na Frankolovem in tudi četrti večer jugoslovanske folklorne v Strmcu, lahko uvrščamo v ta okvir. Prav tako predstavitev naše folklorne na Tomšičevem trgu v Celju.

V središču pozornosti letošnjega praznovanja je bilo Frankolovo.

Tu so se že v petek, 17. julija, popoldne s podelitvijo priznanj in plaket zahvalili zlasti članom sveta skupščine KS Frankolovo in drugim za deleže, ki so jih imeli pri razvoju krajevnih skupnosti.

Takoj za tem pa je bila slavnost, na katero so čakali nekaj let. Odprli so novo te-

lovadnico pri osnovni šoli, telovadnico, ki ni samo prostor za šolski pouk telesne vzgoje, marveč tudi večnamenski prostor za krajevno skupnost, prostor, kjer se bodo krajani zbirali na kulturnih in drugih prireditvah.

Tu je slavnost začel član sveta skupščine krajevnih skupnosti Anton Speglič, trak pa je prerezal učenec Marko Speglič. Za tem je o pomenu nove pridobitve govoril ravnatelj šole Anton Drev, prav tako predsednik izvršilnega odbora občinske izobraževalne skupnosti dipl. inž. Jože Geršak.

Nova telovadnica je rezultat drugega samoprispevka v celjski občini, veljala je okoli 13.5 milijona dinarjev.

Kot prva prireditev v novi telovadnici je bila razstava o razvoju krajevnih skupnosti. Uredil jo je Rudi Hrovat, ki je posredoval veliko fotografij in drugih dokumentov, ki

govorijo o delu in življenju ljudi na tem območju.

Za zaključek tega dne so domačini, ki so veliko telovadnico napolnili do zadnjega kotička, prisostvovali še premieri televizijskega filma o frankolovskih žrtvah. Ob tej priložnosti so se predstavili tudi njegovi ustvarjalci in igralci.

CESTA NA ČREŠNJICE

Bilo je 25. maja 1952. leta, ko so odprli makadamsko cesto na Črešnjice, zdaj, po skoraj tridesetih letih, je ta cesta dobila asfalt. Pa tudi sicer so jo obnovili.

Dolga je tri kilometre in prinaša nov utrip v gospodarsko manj razvito območje, tudi velike možnosti za turistični razvoj vinorodnega predela.

Po uvodnih besedah Rafaela Gregorca je cesto odprla predsednica režijskega odbora za to pomembno akcijo,

v kateri so z znatnim denarnim deležem in delom sodelovali krajani, Jožica Košič.

Gostom, ki so se pripeljali do Črešnjic so lep sprejem pripravili tudi domačini ter šolski otroci.

Pa tudi sicer je treba zapisati, da so prireditve na Frankolovem lepo dopolnjevali šolski otroci s pesmijo, igrico in recitacijami, moški pevski zbor PD Anton Bezenšek, kvartet Frankolovčani in godba na pihala PD France Prešeren iz Malih dol.

MERXOVA BLAGOVNICA

Za praznik, v ponedeljek, 20. julija je Nova vas dobila novo Merxovo blagovnico, hkrati s tem pa tudi restavracijo ter novo agencijo Ljubljanske banke Splošne banke Celje. Poleg tega sta tu še prostora za frizerski salon in za zbiralnice kemične čistilnice. Svoje prostore pa je dobila tudi krajevna skupnost. V celoti gre za več kot 4000 kv. metrov površine, od česar tri četrtine odpade na blagovnico, ostalo pa na druge prostore. Skratka lepa in pomembna pridobitev za Novo vas, prav tako za Celje.

M. BOŽIČ

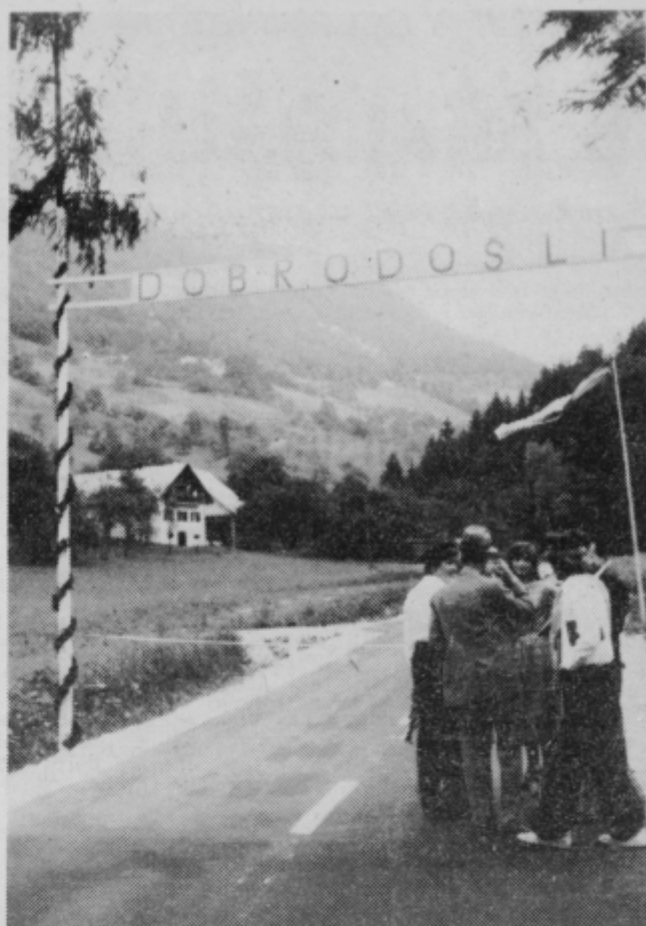
POPRAVEK

V predzadnji številki smo objavili sestavek pod naslovom »CELJE-PRAZNIK KS SAVI-NJA«. V njem smo pomotoma uvrstili publicista in znanega celjskega aktivista Franja Fijavža med udeležence ustanovnega sestanka OF v Celju. Franjo Fijavž nas je opozoril, da je bil od novembra 1941 član Mestnega odbora OF v Celju, ne pa tudi med ustanovitelji celjske organizacije OF.

Uredništvo

Gostje in domačini na otvoritvi nove telovadnice na Frankolovem

Modernizirana cesta na Črešnjice je odprta...

Spomin na podelitev priznanj tistim, ki so se v krajevni skupnosti Frankolovo najbolj izkazali pri delih za razvoj kraja in skupnosti.

POGLED V SVET S kovinotehno

OBETI POLJSKEGA KONGRESA

V dvanajstih sila dramatičnih mesecev se je obraz Poljske družbe dodobra spremenil. Od začetka julija lanskega leta, ko so se - povod je bila podražitev boljših vrst mesa - začele demonstracije in stavke, je ta dežela doživljala dneve in ure, ko je včasih kazalo, da jo samo tanka črta še loči od družbenega kaosa, krvavih obračunov ter vojaškega posega od zunaj.

To se ni zgodilo. Pač pa se je iz družbenih konfliktov, ki so jih razreševali s političnimi sredstvi, s pogajanjem in sporazumevanjem, porodilo več za Poljsko in za svet tako imenovanega realnega socializma novih družbenih pojavov in institucij. Delavstvo je v stavkah in protestih pometlo s staro sindikalno organizacijo, odtujeno od njih in zbirokratizirano in postavilo na noge nov sindikat, Solidarnost. Kmetom so naposled priznali kmečko Solidarnost.

Hkrati je potekal težaven proces obnove poljske združene delavske partije, pa tudi vlade in skupščine. Sejma. Stare strukture, ki so povzročile krizo globokega nezaupanja delavskega razreda in delovnih ljudi, v imenu katerih so vladale, so se osipale in morale so oditi. Tako je partija v letu dni odslovila prvega sekretarja, Gierka, dva ministrska predsednika, veliko večino članov politbiroja in večino članov centralnega komiteja.

Potem ko je včasih kazalo, da ne bo zmogla moči za demokratično razrešitev

lastnih problemov, odpravo izpričanih napak pa pomanjkljivosti, se je minuli teden vendarle sestel izredni kongres partije. Že njegova sestava je bila izraz vetra sprememb: delegati so bili izvoljeni s tajnim glasovanjem in so veliko bolj kot na prejšnjih kongresih bili resnični predstavniki trimilijonskega članstva.

Izredni kongres je bil v resnici kongres dobrega začetka obnove partije kot vodilne družbene sile, vendar vodilne čedalje manj za ukazovanjem, čedalje bolj pa za dialogom, posveti, demokratično razpravo v partiji sami in z drugimi družbenimi silami.

Piše: JOŽE ŠIRCELJ

Z drugimi besedami: izredni kongres je izraz prenove partije, ki si prizadeva za socialistično prenovo poljske družbe. Naloga je velikanska, ker so težave orjaške. Vsekakor ne nazadnje gospodarske: dežela se naprej brede v gospodarsko krizo, narodni dohodek upada, preskrba prebivalstva z najnujnejšim se ne izboljšuje, zadolžitev na tujem še naprej narašča. Obenem v takem položaju se naprej tli žerjavica hudih, odprtih družbenih spopadov, napovedujejo nove stavke. In ker napovedujejo tudi podražitev več bistveno pomembnih živil in potrebščin, ki bo prej ali slej nujna, utegne to zanetiti nove spore, povzročiti nove za-

plete.

Toda z vidika presoje prehojene poti v minulem letu je sodba vsekakor pozitivna. Vrenje množic in dejavnost njihovih novih organizacij, postopna prenova partije, treznost in razsodnost drugih družbenih dejavnikov (katoliške cerkve, novih vodstev novih sindikatov) ob najhujših razpotjih - vse to je privedlo do začetka velike preobrazbe poljske družbe. Vzlic tavanju tu in tam, kljub strankotem je večinska struja bistveno prenovljena: obračunava z etatizmom in birokratizmom, zavzema se za samoupravljanje, za demokratično odločanje, za kolikor mogoče najširše razsežnosti neodvisnosti in suverenosti, ki jih dopušča članstvo v enem od vojaško-političnih blokov.

V takšnih okoliščinah, ob takšnem notranjem in mednarodnem razmerju sil bo morebiti drugo leto začetka poljske socialistične prenove nemara manj burno kar zadeva vnanje pretrese, bo pa vsekakor vsaj toliko zgodovinsko odločilno kot je bilo prvo. Zakaj šlo bo kratko malo za to, da partija v demokratični povezavi z drugimi družbenimi silami prepričljivo dokaže, da resnično zmora toliko moči, da popelje Poljsko po taki poti. Iz težav in tegob preživljenih družbenih okvirov, iz blatnih kolesnic gospodarskega zastoja in krize.

Če drži, potlej tole: pot ne bo gladka, veliko ovir bo na njej tudi v drugem letu.

V STEKLARNI BORIS KIDRIČ NEKAJ PROSTIH MEST

Mladi se za nekatere poklice neradi odločajo. Steklarija je eden izmed njih. V prvo leto usmerjenega izobraževanja se je na steklarsko šolo v Rogaški Slatini vpisalo dvanajst učencev.

Potrebe so večje. Steklarna Boris Kidrič je razpisala

CELJE: ŽEPNINA - 300 DINARJEV

Znano je, da oskrbovanec, ki živi v domovih počitka, ostane za žepnino kaj malo denarja, včasih prav nič, kajti pokojnine so nizke in gredo večinoma v celoti za oskrbnino.

Zato je občinska skupnost socialnega skrbstva v Celju pred kratkim sprejela sklep o povečani žepnini. Prejeli jo bodo vsi oskrbovanci, ki prejemale materialno pomoč v obliki delnega ali celotnega plačila oskrbnih stroškov v socialnem zavodu. Za drobne izdatke bodo prejemale 300 dinarjev mesečno. Ta doatek bodo prejele tudi osebe, ki so v oskrbi v drugi družini, to pa le v primeru, če mu je zagotovljena celotna oskrba v družini.

Z.S.

štipendije za petnajst steklopihalcev in za štiri tehnike steklopihalce. Teh kadrov zadnja leta izredno primanjkuje. Vzrok za tako stanje je v sami naravi dela. Delo pri visokih temperaturah in nenehna obremenitev dihalnih organov povzroča razna obolenja. Benificirani delovni staž pa ne more odtehtati skrbi za zdravje. Število prijavljenih učencev pa je zadovoljivo in v steklarni računajo, da bo do septembra še več upisanih v to smer.

VVE

KAJAKAŠI ODLIČNI

Na odprtem preuenstvu SR Hrvatske v kajak-kanuju, ki je bilo v nedeljo v Varaždinu, so nastopili tudi celjski tekmovalci in dosegli nekaj dobrih rezultatov. Mladi Konda je tudi tokrat dokazal, da spada med najboljše mlade kanuiste v Sloveniji, saj je zmagal v kategoriji K 1. Med člani sta se v razredu C 2 Pengal in Selič uvrstila na četrto mesto, v turističnem tekmovanju pa je bil Podgoršek tretji v razredu K 1. V tem razredu pa sta med veterani osvojila Vrhovšek prvo in Znidar drugo mesto.

POLLETJE V CELJSKI OBČINI

NI KAJ HVALITI

Preskromna rast proizvodnje in storilnosti

Ocene polletnega gospodarjenja v celjski občini ne vzbujajo zadovoljstva. Ne samo zaradi preskromne rasti industrijske proizvodnje, ampak tudi zaradi pomanjkanja reprodukcijskega materiala ter še nekaterih drugih težav. Načrt rasti proizvodnje, ta bi naj rasla po stopnji 3,5 do 4 odstotke, ob polletju ni dosežen in analitički trdijo, da tudi ob koncu leta ne bo drugačen. Oskrba z repromaterialom namreč ne bo boljša, ampak bo kvečjemu slabša, to pa pomeni, da tudi težav ne bo manj, ampak kvečjemu več.

Največ težav z repromaterialom imajo v kovinskih predelovalni industriji, tako da se nekaterim zastojem v proizvodnji ne bodo mogli izogniti. Surovine manjkajo Libeli, Žični, Tovarni EMO, Klimi in drugim. V Aeru že nekaj časa stoji proizvodnja indiga in karbona zaradi pomanjkanja papirja. V Cinkarni pa bo prizadet izvoz, ker nimajo cinka in aluminija, saj imajo namesto predvidenih 24.000 ton cinka zagotovljenih le 9000 ton. Nekoliko boljše razmere so v lesni industriji, kjer pa se bojijo,

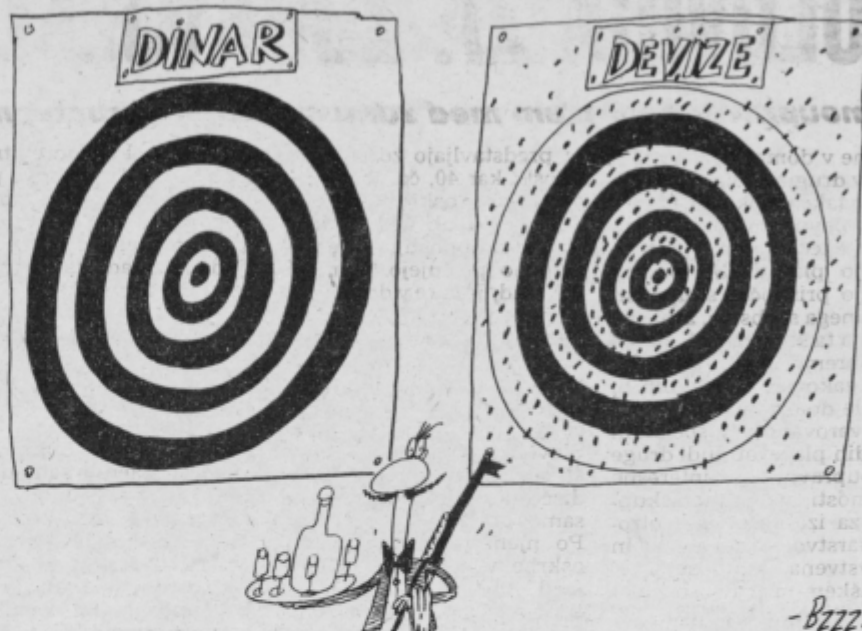
da bodo v prihodnjih mesecih težave z uvozom eksotičnega lesa. Da s surovinami ni lahko, pove tudi primer Metke, kjer potrebujejo 33.000 ton preje. Nizka rast proizvodnje v celjski občini pa ne nastaja samo zaradi ozkih grl v oskrbi z repromaterialom, marveč tudi zaradi okvare transformatorja v štorški železarni, to je v elektroobločni peči.

Tudi s storilnostjo niso zadovoljni, četudi je nad resolucijskimi okviri. Kvaliteta proizvodov ni najboljše, povečana je nedisciplin, v nagrajevanju pa se še kar naprej pojavljajo težnje po uravnilovki. Zaostaja tudi izvoz. Ne le po dinamiki po posameznih izvoznikih, ampak prav tako po regionalni usmeritvi. Potemtakem bo tudi plačilna bilanca oziroma njena uravnoteženost slabša. Izvojni plani celjskega gospodarstva niso majhni. To pa pomeni, da ni druge formule kot izvoz za vsako ceno. V takem primeru pa bo treba z večjo zavzetostjo izvajati stabilizacijske naloge. Stabilizacija je v marsikaterem kolektivu še preveč na papirju. Dokazov za to trdi-

tev je več kot dovolj. Miselnost, da je obseg dohodka in osebnih dohodkov bolj odvisen od zunanjih dejavnikov, kot od prizadevanj znotraj kolektivov, je še zmeraj zelo prisotna. Premalo je sprememb v politiki nagrajevanja, finančna nedisciplin se večja, likvidnost je manjša, v organizaciji dela in v odnosu do dela pa se stare slabosti ponavljajo. Polletna bilanca gospodarjenja v celjski občini terja, da v vsakem kolektivu potegnejo črto pod doseg in napakami, ki jih ugotavljajo. Kljub dopustom bo treba ostreje zarezati v slabosti, zlasti tam, kjer je predvsem jasno, da kdo drug tega ne bo storil.

ZRCALO

RIŠE: BORI ZUPANČIČ

V NOVI PRODAJALNI KERAMIČNIH IZDELKOV V LIBOJAH

NE LE MUHA ENODNEVNICA!

Trgovina je tudi razstava poskusnih izdelkov

Keramična industrija Liboje je s svojimi domiselno oblikovanimi izdelki iz keramike poznana širom Slovenije in celo preko meja. Keramika je pred nedavnim postala silno cenjeno in iskano blago, vendar ne moremo reči, da keramični izdelki predstavljajo prehodno modno muho, saj služijo praktično uporabnim in dekorativnim namenom. Povpraševanje po keramičnih izdelkih je tako naraslo, da je libojska keramična industrija lani septembra razširila svojo ponudbo z novo trgovino, ki se nahaja v neposredni bližini tovarne.

Nova trgovina je pravzaprav nekakšen prodajno-razstaveni prostor, ki torej ni namenjen samo prodaji keramičnih izdelkov s katerimi so sicer založene vse večje prodajalne gospodinske opreme, ampak so v njem razstavljeni ekskluzivni izdelki domačih oblikovalcev, ki imajo vse možnosti sproščati svojo ustvarjalno domišljijo. Slednje izdelke bi lahko imenovali testne. Od zanimanja kupcev je namreč odvisno

ali se te izdelke izplača serijsko proizvajati. Prodajalna je oskrbljena tudi s keramičnimi ploščicami, ki imajo narisane zanimive in neobičajne motive, nekateri so celo risani ročno. Nekdaj so keramično industrijo bremenile prevelike zaloge ploščic, ki so imele manj posrečene motive, pa tudi njihove cene so bile precej visoke. Vendar se je prodaja keramičnih ploščic lani povečala tako, da velikokrat vseh naročil niti ne morejo realizirati. Zaradi velikega zanimanja za keramiko so sklenili, da bo trgovina poslovala celodnevno, kar omogoča tudi priročno skladišče, ki kontinuirano oskrbuje prodajalno z blagom.

Uspešnost libojske keramične industrije se odraža tudi v njeni sposobnosti prilagajanja željam in potrebam kupcev, ne pa obratno, kot se dogaja pri proizvodnji nekaterih drugih izdelkov, ki preplavljajo tržišče in dobesedno posiljujejo potrošnika.

ANDREJA LEŠNIK

ODREČI SE BO TREBA

Konjiški izvršni svet je podprl predlog zakona o začasnih prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev za gradnjo določenih objektov v tem letu, za občino pa to pomeni, da se bo treba odpovedati pričetku gradnje otroškega vrta, nadaljevanju izgradnje prizidka k domu teritorialne obrambe pa so se zaenkrat zaradi pomanjkanja sredstev tako odpovedali.

Vprašljiva je še Uniorjeva investicija za obrat v Vitanju, za katerega je potreben delež sredstev Unior zagotovil, prav tako je že zagotovil

opremo, negotova pa so še kreditna sredstva. Člani izvršnega sveta so menili, da je potrebno to investicijo podpreti, odpovedati pa se velja izgradnji doma družbenopolitičnih organizacij v Draži vasi.

Vse to je povezano tudi s sredstvi, ki bi jih naj konjiška občina zagotovila za pospeševanje izvoza, saj bi naj samoupravne interesne skupnosti družbenih dejavnosti in materialne proizvodnje v ta namen izločile predvsem sredstva, namenjena za investicije.

MBP

CELJE: BREZPOSEL NOST NARAŠČA

Brezposelnost v celjski občini se je v primerjavi z letom 1979 v letošnjem letu povečala za 15,6 odstotkov. Ob koncu prvega tromesečja je bilo brezposelnih 302 oseb, od tega 189 žensk ter 159 oseb, mlajših od 26 let. V istem tromesečju lanskega leta pa je bilo brezposelnih 253 oseb, od tega 140 žensk in 124 mladih. Največ brezposelnih je med delavci s poklicno šolo. Večina srednješolcev, ki v lanskem letu ni dobila ustrezne zaposlitve, nadaljuje letos šolanje na višji ali visoki stopnji.

Pri zaposlovanju brezposelnih dajejo prednost mladim strokovnim kadrom, invalidnim osebam, brezposelnim tudi strokovno preusposabljaajo ter zmanjšujejo zaposlitev upokojencev. Pri vseh novih zaposlitvah v celoti izpolnjujejo pogoje iz samoupravnega sporazuma o minimalnih standardih za življenjske in kulturne razmere delavcev.

Brezposelni delavci pravnako uživajo socialno varnost ter dobivajo denarno nadomestilo, ki pa v nobenem primeru ni višje od osebnega dohodka, ki bi ga brezposelni pridobil, če bi delal.

Z. S.

ODSLEJ VARNI PRED TOČO?

Murskokoboska pokrajina je prvo področje v Sloveniji, ki je postala zaščitena pred točo. Tu so nedavno namestili 16 kontejnerjev, radarski center in strelne rampe, ki skupaj predstavljajo sistem obrambe pred točo. O novem tipu kontejnerja, ki so jih začeli izdelovati v EMU Celje, nam je nekaj več povedal Stanko Stepšnik, vodja TOZD Inženiring v EMU.

Dejal je, da je nov kontejner K-OPT plod tesnega sodelovanja med Hidrometeorološkim zavodom Slovenije, ki je naročil izdelavo kontejnerja, tozdom Inženiring, strokovni službami EMA ter republiškega inšpektorata za požarno varnost. Kontejner je izum in je zato patentno zaščiteno pri zveznem zavodu za patente. Pomemben je zato, ker ga je lažje transportirati kot ostalo in ker odpira nove možnosti za prodor na tuji trg.

Kako pa pravzaprav poteka obramba pred točo? Kadar se bliža točin oblak, kmeta o tem opozorijo iz radarskega centra in mu dajo vse potrebne informacije. Kmet-strelec potem z električnim vžigom sproži rakete proti oblakom in jih razprši. Delovanje je torej zelo preprosto. Seveda bi bilo bolje, če tega obrambnega sistema ne bi bilo treba nikoli uporabljati in da ne bi bilo nikoli več toče. Vendar je narava včasih kruta in neizproсна. Nov obrambni sistem proti toči pa bo zaščitil plodove dela nešteti kmetov in jih tako rešil marsikaterih skrbi.

H. P.

USPEŠNO POLLETJE ZDRAVILIŠČA V ROGAŠKI

V Zdravilišču Rogaska Slatina so se nočitve tujih gostov povečale za 14 odstotkov glede na isto obdobje lani, medtem ko je domačih gostov, ki pridejo na zdravljenje preko družbenih sredstev nekoliko manj, število samoplačnikov med domačimi gosti pa je enako.

Kljub temu, da je kupna moč domačih gostov nekoliko manjša kot v lanskem letu, pa računajo, da bodo dosegli lanske rezultate in torej uspešno zaključili poslovanje v prvem poletju letošnjega leta.

V zadnjih mesecih se je izboljšala tudi devizna realizacija, delno zaradi povečanja tujih gostov, delno pa zaradi tega, ker je vedno manj tujih gostov, ki prihajajo v zdravilišče z dinarji. Ukrepi ekonomske politike in še posebej jugoslovanskega deviznega trga, so nekoliko omejile tudi možnosti poslovanja v Zdravilišču v Rogški Slatini. Zgoda Milan, vodja zdraviliških storitev nam je v zvezi s tem povedal: »V turizmu, ki je nizko akumulativna dejavnost, so devize potrebne predvsem zaradi dohodkovnega povezovanja. Splošno je znano, da je na sedanjem trgu brez deviznih sredstev težko dobiti nekatere proizvode, ki jih nujno potrebujemo. Zaradi tega nam je precej oteženo normalno oskrbovanje in poslovanje.

Zlasti to občutimo pri polnjenju mineralne vode, kjer za nabavo posameznih elementov za proizvodnjo, potrebujemo devizna sredstva. Poleg tega gradimo nov hotel s 326 posteljami v vrednosti 70 milijard dinarjev, v kar smo morali vključiti tudi devizna sredstva. Zato je situacija okrog deviznih sredstev

in predpisov, ki urejajo devizno poslovanje, zelo pomembna za uspeh našega nadaljnjega poslovanja. Povedati pa moram, da kljub temu delo na gradbišču poteka po načrtih in da so investicije pokrite. Tako pričakujemo, da bo hotel že naslednjo sezono odprt.

VVE

CELJE ZA VEČJI IZVOZ

Izvršni svet celjske občinske skupščine je že sprejel predlog družbenega dogovora o zagotavljanju sredstev v občini za pospeševanje izvoza. Gre za izvajanje zakona o začasnih prepovedi razpolaganja z delom družbenih sredstev in za odločitev, da naj bodo tako zbrana sredstva namenjena za pospeševanje izvoza.

V Sloveniji naj bi zbrali 1.635 milijonov dinarjev, v celjski občini pa blizu 65 milijonov. Ta denar naj bi zagotovili iz sredstev proračuna v višini 1,3 milijona, preostanek pa ne samo štiri interesne skupnosti družbenih dejavnosti, marveč tudi nekatere skupnosti s področja gospodarstva in drugi nosilci združevanja sredstev.

V vsakem primeru gre za pomembno akcijo, katere uresničitev bo posegala ne samo v omejevanje sredstev, s katerimi razpolagajo občinske

ski proračun in nekatere interesne skupnosti, marveč tudi v skrčenje njihovih programov in podobno. Prav zato se je izvršni svet odločil za razširitev kroga tistih, ki naj prispevajo svoje deleže, da bi tako obveznost ne bremenila samo štiri interesne skupnosti, temveč več.

V začetnem teku je tudi uresničitev zakona o začasnih prepovedi razpolaganja z družbenimi sredstvi za gradnjo določenih objektov v tem letu. V tem smislu bo posebna komisija ocenila vse nove in napovedane naložbe ter v skladu z zakonom tudi ustrezno ukrepala. Rezultati tega dela bodo znani ob koncu meseca.

Z enakimi nalogami se seveda srečujejo v vseh občinah tudi na celjskem območju, z nalogami, ki so del prizadevanj za umiritev gospodarstva, za pospeševanje izvoza itd.

M. BOŽIČ

CENE V SOCIALNIH ZAVODIH

POLOVICA ZA ZDRAVJE

Samoupravni sporazum med zdravstvom in skrbstvom

Cene v domovih za ostarele in v drugih socialnih zavodih so tako visoke, da jih ljudje s povprečnimi pokojninami le težko ali pa sploh ne morejo plačati. Na pomoč morajo priskočiti skupnosti socialnega skrbstva, zanje pa postaja ta strošek tudi vedno težje breme.

Po zakonskih določilih bi morale določene naloge varstva varovancev v socialnih zavodih plačevati tudi druge samoupravne interesne skupnosti, na primer skupnost za izobraževanje, otroško varstvo, stanovanjska in zdravstvena skupnost. V republiškem merilu nekatera dogovarjanja že potekajo, v posameznih občinah pa so ti dogovori še vse preveč odvisni od dobre volje in finančnih razmer.

V domovih za ostarele lju-

di predstavljajo zdravstveni stroški kar 40, če ne celo 50 odstotkov oskrbnega dne. Seveda pa občinske zdravstvene skupnosti ta delež kaj različno plačujejo. Ker prihaja zadnje čase v domove za ostarele vse več bolnih in nepokretnih ljudi, ki so zvečine že prekorčili osemdeseto leto in jih v domove najpogosteje napotijo kar iz bolnišnice, je zdravstvena skupnost Slovenije predložila skupnosti socialnega skrbstva izhodišča za pripravo posebnega samoupravnega sporazuma. Po njem naj bi se stroški oskrbe v socialnih zavodih med obema skupnostima kar se da smotno razdelili. Sredstva pa se bodo zbirala z najširšo republiško solidarnostjo.

Zdravstvene skupnosti bi morale prevzeti stroške tera-

pije, zdravlil in morebitne fizioterapije. Poleg tega pa se bosta morali obe skupnosti dogovoriti tudi o tem, kako si bosta delili stroške nege ljudi, ki zaradi starosti ali bolezni ne morejo skrbeti sami za sebe, in tistih, ki potrebujejo nego zaradi bolezni.

Nekako do konca leta naj bi republiški skupnosti socialnega skrbstva in zdravstva torej na podlagi izhodišč in tako oblikovanih smeric, sklenili samoupravni sporazum. V njem naj bi natančno opredelili medsebojne pravice ter obveznosti pa tudi merila za uresničevanje svobodne menjave dela med socialnimi zavodi in zdravstvenimi skupnostmi. Na ta način pa bo končno uspelo znižati tudi ceno oskrbnega dne v teh zavodih. ZDENKA STOPAR

V VELENJU BO 30 KRAJEVNIH SKUPNOSTI

Trenutno je v Velenju 25 krajevnih skupnosti (profesionalnega tajnika ima samo ena krajevna skupnost in sicer Šoštanj!), že do konca leta pa jih bo po besedah predsednika Občinske konference SZDL Velenje Toneta Selige pet več ali skupaj trideset! Tako bodo sedanjo krajevno skupnost Desni breg v Velenju razdelili na tri krajevne skupnosti, kar naj bi doprineslo k učinkovitejšemu delu na tem področju. Krajevno skupnost Levi breg v Velenju pa bodo razdelili na dve krajevni skupnosti.

Na posnetku vidimo rastočo novo naselje imenovano Šalek II, ki naj bi tudi predstavljala novo krajevno skupnost. To naselje se razvija na področju od starega mestnega jedra z veleblagovnico Namo proti gradu Šalek. Na tem področju bo tudi novo PTT poslopje, ki predstavlja veliko pridobitev za celotno velenjsko občino. TV - Foto: MBP

PODJETNIŠKA »TOP« LESTVICA

NAŠI NAJVEČJI

ali tudi naši najboljši?

Med dvesto največjimi delovnimi organizacijami v Sloveniji je po izkazanem dohodku po zaključnem računu najvišje uvrščena štorska železarna - na štirinajstem mestu. To pomeni, da je železarna najuspešnejši celjski delovni kolektiv. Gospodarski vestnik, ki že tretje leto zapovrstjo objavlja lestvico najboljših gospodarskih organizacij, razvršča kolektive po dohodku, po številu zaposlenih, po uporabljenih sredstvih in celotnem prihodu. Za osnovo je časopisu služila evidenca Službe družbenega knjigovodstva. Čeprav tudi taka lestvica ne more v celoti objektivno prikazati gospodarjenja in problematiko poslovanja v delovnih organizacijah, pa vendarle kaže na zanimiva razmerja in tudi na določene premike v dosežkih posameznih organizacij. Zato so dosežena mesta med dvesto največjimi kolektivi v Sloveniji po svoje več kot zanimivi in značilen prerez gospodarjenja v delovni organizaciji, pa tudi v občini. Presenetljivo je namreč, da se med prvih sto organizacij ni uvrstil noben kolektiv iz žalske, to je po gospodarski moči tretje občine na celjskem območju. Bistveno drugače je z uvrstitvijo konjskih organizacij združenega dela, kar vnovič dokazuje uspešnost konjskega gospodarskega razvoja.

Velenjski rudnik je po tej lestvici dobrega gospodarjenja v preteklem letu najboljši kolektiv v regiji, saj je na sedmem mestu, pred Gorenjem, to je pred tovarno gospodinske opreme, ki je na desetem mestu in je na lestvici zdrknila za štiri mesta. Med celjskimi organizacijami združenega dela so se med dvesto največjih uvrstili: Aero na osemnajsto mesto, Cinkarna na dvainštirideseto mesto, Ingrad na petinpetdeseto, EMO pa na enainšestdeseto. Merx je na štirinšestdesetem mestu, Kovinotehna pa na petinsemidesetem. Če primerjamo letošnje uvrstitve navedenih organizacij z rezultati gospodarjenja v letu 1979, vidimo, da so napredovali štorska železarna, Aero in izjemno, za več kot trideset mest, celjska Cinkarna. Vsi drugi, to so Ingrad, EMO, Merx in Kovinotehna, ki so se uvrstili do stotega mesta, pa so nazadovali.

Najslabše se je odrezala Kovinotehna, ki je na lestvici najuspešnejših padla kar za triindvajset mest. Je tudi med tistimi organizacijami združenega dela, ki je nadpovprečno zaposlovala. Vsekakor bi bilo dobro skrbno analizirati razmeroma skromne rezultate Kovinotehne v minulem letu.

Sicer pa velja še omeniti lestvico najuspešnejših Sozdov. Gorenje je na devetem mestu, Rudarsko-elektroenergetski objekt na štirinajstem, ITC na devetindvajstem in Dobrina na šestindesetem. Torej se gospodarstvo območja tudi z gospodarjenji v Sozdih ne more najbolj pohvaliti. O dveh kolektivih celjskega območja je še treba nekaj reči - o LIK Savinji, ki se je z lanskim poslovanjem uvrstila na lestvico dvestotih, enako pa velja za šempeterski SIP. Delovna organizacija je morala lani doseči vsaj 290 milijonov dohodka, da je zavzela mesta med najboljšimi v Sloveniji.

POKLICI

ZA MIRNO ROKO

Urarstvo - tudi za dekleta

Ivana Habe

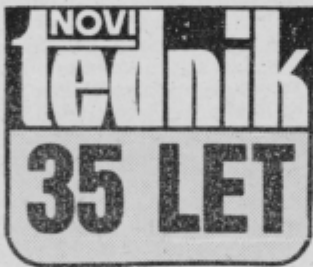
Zvone Sotovšek je urar, v Celju pa ima edini servis za fotoaparate. Poleg tega ima v istih prostorih namen vključiti še delavnico za ključce. Mojster je trenutno na dopustu, tako da sedaj vsa nujna popravila opravlja dve vajenki, ki imata z mojstrom Sotovškom učno pogodbo.

Eno izmed njiju, Ivana Habe je povedala o svojem delu, študiju in še marsičem. Ivana je naredila prvi let-

GASILSKO SLAVJE NA BABNEM

V soboto 17. julija je bila na Babnem proslava v počastitev šestdesetletnice Gasilskega društva Babno. Najprej so gasilci izvedli verižno vajo, slavnostnemu govoru in pozdravu predsednika Občinskega gasilskega društva Celje pa je sledil kulturni program v izvedbi mladincev krajevne skupnosti Medlog. Nato so zaslužnim posameznikom, gasilec veteranom in gasilskim društvom podelili priznanja. Štab teritorialnih enot pa je za vsestransko prizadevnost prejel priznanje Osvobodilne fronte SZDL.

Po prevzemu novega gasilskega avtomobila in otvoritvi gasilskega doma zgrajenega s prostovoljnim delom, je slavnostni del dopolnila vrtna veselica.

FIZIOTERAPIJA V ŠENTJURJU

Sentjurčani so lahko s fizioterapijo v njihovem zdravstvenem domu povsem zadovoljni. Številne aparature, ustrezen prostor, urejena telovadnica, vse to omogoča fizioterapevtki Anici Flander kvalitetno delo, občanom pa zagotavlja enake storitve, kot v Celju.

Dela je vedno dovolj, saj poškodb, bolečin hrbtenic, operacij in parez, pri katerih se da s fizioterapijo veliko pomagati, ne zmanjka. Temu se pridružuje še preventivno delo - pri triletnih otrocih korektivna gimnastika za ploska stopala, pri šolarjih tudi za prsni koš in hrbtenico. To delo je tesno povezano s sistematskimi pregledi otrok v tretjem letu starosti, v tretjem, petem in sedmem razredu osnovne šole.

Čeprav je šentjurska fizioterapija že sedaj dobro opremljena, si seveda marsičesa še žele. Prav bi jim prišel aparat za površinsko ogrevanje - termopac, pa so težave z uvozom, dobrodošel bi bil tudi boljši električni stimulator. V tem srednjeročnem obdobju pa načrtujejo tudi delo za še eno fizioterapevtko, tako da bi se lahko ena v celoti posvetila šolarjem in preventivnemu delu, druga pa bi opravljala ostalo.

Na sliki: Fizioterapevka Anica Flander nameni vsakemu pacientu vso potrebno skrb.

MBP

KOLIKO NAS STANE OTROK?

Povprečni življenjski stroški za otroka od nič do sedemnajst let so v februarju znašali 3986 dinarjev in so se od oktobra lani povečali v povprečju za 34 odstotkov. Pri predšolskem otroku so stroški najvišji v primeru, ko je otrok v zasebnem družinskem varstvu in najnižji v primeru, ko je otrok ves čas doma. V povprečju so stroški za otroka, ki je v VVZ za 16 odstotkov, za otroka, ki je v zasebnem družinskem varstvu pa za 52 odstotkov višji od stroškov za otroka, ki ni v varstvu.

V strukturi materialnih življenjskih stroškov, ki obsegajo prehrano, obleko in obutev, osebno nego, vzgojo in izobraževanje ter stanovanje in opremo, zavzemajo največji delež stroški za prehrano. Delež le teh znaša v povprečju pri otroku do polnoletnosti 51 odstotkov, pri predšolskem otroku, ki ni v varstvu 45 odstotkov, pri otroku, ki je v varstvu pa 34 odstotkov.

Od oktobra lani do februarja letos so se od vseh stroškov najbolj povečali izdatki za hrano, v povprečju za 50 odstotkov. In je še vedno porast stroškov za hrano zelo visok.

VVE

BOJ PROTI MALIGANOM V VELENJSKI OBČINI

Alkoholizem je pojav, ki mu je potrebno posvetiti vso pozornost. O tem so menili tudi delegati zbora združenega dela velenjske občinske skupščine in skupščine občinske skupnosti socialnega varstva, saj so poleg problematike invalidov v občini namenili veliko besed tudi akcijskemu programu boja proti alkoholizmu.

Razširjenost alkoholizma v velenjski občini je velika, točnih podatkov koliko pa je alkoholikov pa ni. Zgovorne pa so nekatere številke, ki so jih zabeležili na postaji Ljudske milice v Velenju. Lani so tu obravnavali 41 kaznivih dejanj, ki jih uvrščajo med krvne delikte, storjena pa so bila pod vplivom alkohola. Alkoholiki so povzročili 16 lahkih telesnih poškodb, sedem hudih telesnih poškodb, štirikrat so ogrozili ljudi z nevarnim orodjem, trikrat poskusili umor, dvakrat telesno hudo poškodovali drugo osebo, dvakrat sodelovali v pretepu, zanemarjali mladoletne osebe ter se nasilniško obnašali.

Tudi nekatera druga kazniva dejanja so bila storjena pod vplivom alkohola. 479 kršiteljev je bilo obravnavanih, ker so kršili javni red in mir, od teh jih je bilo 377 pod vplivom alkohola, med njimi 122 povratnikov.

Pri prometnih nesrečah je bila v velenjski občini vinjenost kot vzrok nesreč na četrtem mestu.

Zaradi naraščanja alkoholizma v velenjski občini je koordinacijski odbor za boj proti alkoholizmu pri občinski konferenci socialistične zveze sestavil program, ki naj bi ga sistematično uresničevali. V Velenju je nujen disperzaner za zdravljenje alkoholizma, ki mora delovati po načelu socialnotherapevtske skupnosti. Dalje, alkoholizem odkrivati že na začetku, alkoholike pa vključevati v klube ter jim omogočiti kompletno rehabilitacijo. Z najstrožjimi ukrepi je treba preprečevati popivanje med delovnim časom in na delovnem mestu.

Z.S.

GOMILSKO PONOSNO NA SVOJ DOM

V novem Domu krajanov na Gomilskem se je letos zvrstilo že precej prireditev. Njihov začetek sega nazaj do slovenskega kulturnega praznika 8. februarja, ko so Dom krajanov odprli. Otvoritev je spremljal teden kulturnih in športnih prireditev, prepleten z vzgojno-izobraževalnimi predavanji o prometni varnosti, steklini in o usposabljanju za splošno ljudsko obrambo.

Sledile so razne prireditve: proslava za dan žena, prireditev NAŠA BESEDA 81, gostovanje dekliških pevskih zborov iz Avstrije in Francije, ter moškega pevskega zbora iz Pariza. Konec aprila je bila tu občinska revija pevskih zborov, ki sta se je udeležila tudi oba domača pevski zbora. 23. maja so s kulturnim programom in športnimi igrami počastili svoj krajevni praznik, v juniju pa so bili gostitelji Kulturno-prosvetnega društva Ivan Cankar iz Tabora.

Poleg tega na Gomilskem zelo radi pojejo, saj imajo kar dva pevška zbora: dekliški zbor, kjer poje 30 deklet in moški pevski zbor z 40 pevci. Oba zbora sta skupaj z dramsko skupino in z OO ZSMS osnovna nosilca kulturne dejavnosti. Zanimanje krajanov za vse prireditve je izredno.

Razgibano kulturno in športno življenje izraža veliko dinamičnost prebivalcev, ki so z novim Domom krajanov pridobili prostore, kjer se lahko stalno zbirajo. Svoje navdušenje so izrazili tudi mladinci, ki so ob mojem prihodu ravno čistili Dom krajanov. To pa je danes že redek primer, vreden pomenja.

HELENA PODBREGAR

PREBOLDSKI JAMARJI

SKRB ZA KADRE

Jamarji iz Prebolda sodijo prav gotovo med tiste organizacije in društva, ki se zavedajo, da brez pomlajevanja in vzgoje novih kadrov ni uspešnega razvoja. V jamarjski raziskovalni dejavnosti pa je to še toliko pomembnejše, saj je navdušenost, ki pripelje mladega šolarja pa tudi že odraslega člana, med jamarje, mnogo krat le kratkotrajna. Ko se spozna z delom jamarjev, s težavami, ki jih morajo premagovati in z vsem kar spada zraven, se znajde v dilemi: ali ostati ali raje oditi.

V svojem enajstletnem delu so se preboldski jamarji posluževali najrazličnejših oblik pridobivanja novih članov. Članstvo je stalno v porastu. To pa ne gre samo na račun jamarjsko-raziskoval-

nega dela, ampak tudi na račun številnih drugih aktivnosti, ki jih razvijajo v okviru kluba. Poleg raznih športnih dejavnosti, orientacije, kino-foto dejavnosti, so svojo aktivnost usmerili tudi v organiziranje raznih pohodov na katerih se pohodniki seznanjajo z jamarjsko raziskovalnim delom in krajskim področjem. Omeniti tudi velja, da so ti pohodi v večini primerov posvečeni obujanju tradicij NOB in ljudske revolucije. Ob vsem tem pa posvečajo precejšnjo pozornost vzgoji kadrov. Tako se udeležujejo raznih izobraževalnih oblik, ki so organizirane na ravni Jamarske zveze Slovenije, kot so razni seminarji, tečaji, simpoziji, itd. Za najmlajše člane kluba pa so organizirani razni pripravljani tečaji. Najbolj načrtno

delo v tej smeri pa je steklo prav v šolskem letu 1979/80, ko so v osnovni šoli Slavko Šlander v Preboldu začeli z jamarjskim krožkom. Z rezultati, ki so bili z njim doseženi, so zadovoljni, še bolj zadovoljni pa so otroci sami, saj so imeli v času krožka obilo prijetnega razvedrila, katerega jim je v največji meri pripravil njihov mentor Borut Zabkar. Ob tem pa so se tudi naučili najrazličnejših jamarjskih veščin ter se podrobneje seznanili z jamarjsko raziskovalnim delom. Tudi za šolsko leto 1980/81 so sklenili, da s tečajem nadaljujejo. Za spoznavanje jamarstva imajo možnost zopet novi učenci OŠ Prebold, ob tem, da se bo prejšnja generacija še nadalje usposabljala.

D. NARAGLAV

ZDRAVNIKI ZA VAS

Urejuje: dr. JOŽE ČETINA

ODGOVARJAMO BRALKI IZ DOBRNE:

Zdravljenje vaše bolezni (golšavosti) se ne razlikuje od zdravljenja vseh bolnikov (ic), ki bolujejo za to boleznijo. Golšavost v našem geografskem področju zajema skoraj 15% vsega prebivalstva in je najpogostejše obolenje žlez z notranjim izločanjem. Golša nastane vedno takrat, kadar pride do negativne razlike med potrebo po ščitničnih hormonih in zmogljivostjo produkcije le-teh v žlezi ščitnici. V naših geografskih razmerah so prisotni nekateri dejavniki (relativno pomanjkanje joda, substance v živilih in vodi, ki zmanjšujejo izrabo joda, po-

trebnega za tvorbo ščitničnih hormonov, nekateri dnevni dejavniki, določena zdravila - protibolečinska), ki vsi zavirajo tvorbo ščitničnih hormonov. Vse to privede do razraščanja žleze ščitnice, kar imenujemo golšavost. Spočetka je golša le enakomerno povečana. Začetna golšavost se večinoma niti ne opazi, temveč šele tedaj, ko postane vidna, se bolnik sam ali pa po nasvetu zdravnika odloči za zdravljenje. Ko je golša večja in daljša traja, se v njej pojavljajo gomoljaste tvorbe. V teh gomoljih dokaj rade nastopi krvavitev, razna vnetja in razkroj tkiva. Takšno golšo, ki je velika in gomoljasto spremeni, je neježje ozdraviti. Poleg navedenega se vpliva na razvoj golšavosti težko fizično delo, mraz, živčni pretresi, puberteta, nosečnost in klimakterij. V teh stanjih se postavljajo pred žlezo ščitnico še dodatni zahtevki po tvorbi hormonov in če je ščitnica funkcionalno prizadeta, se zaradi delovanja hormona, ki zbujajo njeno rast in večanje, prične takoj povečevati.

Zdravljenje golše je dolgotrajen postopek. Zdravimo jo lahko na tri načine:

1. Če je v ospredju samo pomanjkanje joda, dajemo bolniku jedne razstopine. Ker je pri nas z zakonom predpisana jodirana sol, se na ta način preprečuje primanjlovanje joda, ker ga vsak dobi v zadostni količini s soljo. Zdravljenje z jodom je le izjemoma primerno.

2. Če je v ospredju slaba proizvodnja ščitničnih hormonov v golši, jo zdravimo tako, da predpisujemo ščitnične hormone v kemično čisti obliki. Količino tega zdravila določamo z ugotavljanjem dejanske vrednosti le-teh v bolnikovi krvi. Prav tako se pri zdravljenju naslanjamo tudi na vrednost hormona, ki pospešuje rast ščitnice. Takšni pripravki, ki so sintetično narejeni ščitnični hormoni, prihajajo z uvo-

zom: Novothyral, Eltroxin in drugi. V zadnjem obdobju se dobivajo neredno, kar povzroča nemalo težav pri zdravljenju golšavosti. Velja namreč pripomniti, da je zdravljenje dolgotrajni postopek, ki traja udi več let in prekinitev zdravljenja privede do ponovnega razraščanja golše. Druga oblika preparatov so ekstrakti posušene ščitnice govedi (Thyral). Takšna zdravila se zadnje čase redkeje uporabljajo, ker je vsebnost ščitničnih hormonov v takšnih tabletah nestanovitna. Moramo pa pri zdravljenju paziti, da se bolnik ne izpostavlja ostalim zgoraj navedenim škodljivim dejavnikom, ki pospešujejo golšavost. Zato je potrebno, da nosečnice, ki imajo golšo, vso nosečnost pod kontrolo zdravnika prejemajo eno navedenih zdravil, sicer jim preči, da bo z vsako nosečnostjo golša še bolj narastla. Golša, pri kateri je tkivo brez gomoljev, se lahko v večini primerov povsem odpravi. Golše, ki pa imajo gomoljaste spremembe, pa samo v dobri polovici uspešno povsem odpraviti, za drugo polovico pa lahko pričakujemo le delno pomanjšanje.

3. Na koncu velja omeniti še operativno zdravljenje. Ta oblika se uporabi tedaj, kadar je golša zelo velika in povzroča pritisk na vratne organe in ne moremo pričakovati uspeha z zdravljenjem s pomočjo tablet.

Vsak bolnik oz. bolnica, ki ima golšo, se mora glede te bolezni občasno javljati na kontrolne preglede, ne pa bolezni zanemariti. Na koncu želim opozoriti tudi na to, da se v žlezi ščitnici lahko pojavijo tudi druga obolenja, pri katerih so v ospredju vnetne spremembe ali pa oteklina. Zaradi le-teh se ščitnica spremeni in se na zunaj pokaže kot navadna golša. Prav zato je potrebno vsako otekanje žleze ščitnice temeljito preiskati, da se lahko pravočasno pristopi k ustreznemu zdravljenju. Na koncu bi želel poudariti še tole:

Razvoj golše je dolgoleten proces in zato tudi zdravljenje zahteva svoj čas. Če se prične prepozno, se bosta morala tako bolnik kot tudi zdravnik zadovoljiti le z delnim uspehom.

PRIM. DR. FRANC FAZARINC

V BESEDI IN SLIKI

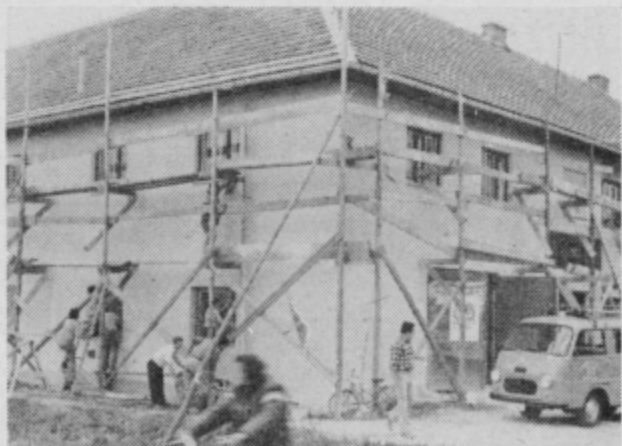
ČREŠNJICE: OTROŠKI POZDRAV NOVI CESTI

Ko so v soboto, 18. julija, v okviru prireditev za praznik celjske občine, odpirali modernizirano cesto iz Verpet (Frankolovo) do Črešnjic, so prve goste, v prijazni vasi Črešnjice, pozdravili tudi šolski otroci, ki so se hkrati zahvalili vsem, ki so kakorkoli prispevali k modernizaciji ceste, ki vodi izpod Konjiške gore v dolino...

M. BOŽIČ

V KAPLJI VASI OBNAVLJAJO DOM

Letošnje praznovanje krajevnega praznika Prebolda bo potekalo v Kaplji vasi. V ta namen prizadevni gasilci iz te vasi obnavljajo svoj dom. Tako so uredili novo fasado, preuredili bodo dvorano gasilskega doma in druge prostore. Vrednost del bo krepko presegla 300 tisočakov. Nekaj denarja jim je primaknila občinska gasilska zveza, nekaj preboldska krajevna skupnost, sami pa so zavihali rokave ter prostovoljno delali. Do konca avgusta, ko bo krajevni praznik, bo dom tudi temeljito preurejen. Takrat bodo gasilci iz Kaplje vasi praznovali tudi 60-letnico obstoja društva.

JANEZ VEDENIK

KRANJČANKI

Tako sta ondan pred bifejem v Novi Štifi sedeli Angela in Slavka Umovšek in čakali na avtobus, ki ju bo odpeljal proti Črnavcu. Tja na kranjsko stran od koder sta doma. Vsak teden ali na štirinajst dni prideta v Novo Štifo nakupovat. Kamnik na oni strani je bližji, a njima se zdi, da prav tu, v edini trgovini v Novi Štifi, dobita vse kar potrebujeta. Veliko res ne rabita: olje, slakdor, sol, kavo, pač take reči, ki jih doma ne pridelata. Pa je tudi lepo, če se človek včasih odpravi kam dalj, da ne čepi samo doma. Malo sveta že mora videti, pa če je to samo svet onkraj tistega zelenega vrha.

Avtobus za Kamnik je odpeljal, šle sta tudi Angela in Slavka. Drug teden pa bosta spet prišli, kupili vse kar potrebujeta za teden dni in si malo ogledali kako teče življenje na tej strani.

VVE

RK V SKRBI ZA OBČANA

Organizacija Rdečega križa v KS Savinja v Celju je stopila na samostojno pot šele aprila, dotlej pa je delovala v okviru enotne organizacije za vse tri krajevne skupnosti na Otoku. Za samostojno krajevno organizacijo so se odločili zaradi velikega števila krajanov in članov.

Na čelu odbora krajevne organizacije RK je Vladka Hercog, sicer pa v okviru krajevne organizacije delujejo vodje aktivov po blokih, ulicah in naseljih. Imajo tudi aktiv mladih članov.

Cepprav so komaj začeli z delom, so se že odločno lotili uresničevanja svojega programa. Tako so navezali stike s centrom za socialno varstvo. Njihova aktivnost pa je še posebej vidna v skrbi za starejše občane. Tako so ob tednu starejšega občana obiskali vse krajane, stare nad petinšestdeset let, jih razveselili s šopkom in darilcem ter se pozanimali za njihovo zdravje.

V prihodnje bodo navezali stike še z vzgojnovarstveno organizacijo in podmladkom RK na osnovni šoli Slavka Šlandra.

Predsednica krajevne or-

ganizacije RK v KS Savinja Vladka Hercog, upokojena učiteljica, je povedala, da je glavno delo organizacije v skrbi za občane. Zavzemajo se, da bi pomagali vsem socialno ogroženim družinam, da bi starejšim in onemoglim zagotovili patronažno službo in da bi ljudem tudi sicer pomagali v raznih težavah.

Veliko pozornost posvečajo usposabljanju članov za naloge civilne zaštite.

SASA JARH

Savinja

LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT, o. s. o. l.

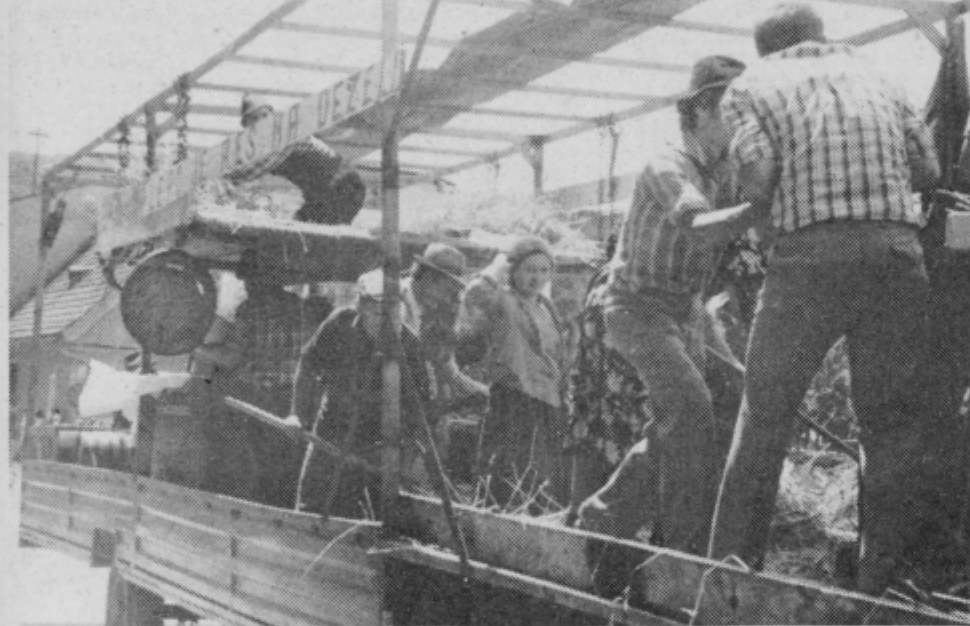
63000 CELJE, Mariborska cesta 116, telefon 23-866, p. p. 77
telegram SAVINJA CELJE, telex 33619 YU SAVLIK

PROIZVAJA
IN
NUDI

FURNIRJI,
ŽAGAN LES,
POHIŠTVO,
PARKET,
STROPNE IN STENSKÉ
OBLOGE,
LADIJSKI POD

Terice in predice so prišle iz Laziš (Šmiklavž), kjer folklorno-etnografska sekcija društva vsako leto oživi kmečke delovne običaje. Lan je bil »kupiljen« v Beli Krajini...

Najbolj so se odrezali »mlatiči« iz Trobnega dola, ki so na roke gonili mlatilnico, skratka pokazali so celo »krušno linijo«.

PIVO IN CVETJE V LAŠKEM ZMAKALE PLOHE

LAŠKO ENA SAMA ZABAVA

Bo treba za streznitev »uprizoriti« prekinitev?

Letošnja, osemnajsta prireditelja »Pivo in cvetje« v Laškem je po tradiciji, kljub ploham, stekla do konca. Začeta z razstavami: slikar Konrad Kranjc, »Laško skozi čas«; lovci in ljubitelji ptic, je v petek z modno revijo privabila že kar precej gostov. Le-ti so se pomnožili v soboto, ko je popoldne na šolsko igrišče privabil »živi šah«, ki se je z zmago mednarodnega mojstra Stojana Puca nad Celjanom Pertinačem tako slikovito končal, kot začel.

Poročevalska točnost nalaga; reklamirani orientalski plesi so bili v resnici čisto spodobni narodni plesi iz bratske republike Bosne, od koder so tudi Prijedorčanke in Prijedorčani tudi bili.

Ognjemet, pravijo, da je bil skromen. Toda ob teh cenah in stabilizaciji, bi lahko izstrelili v zrak ves občinski proračun, pa bi še mnogim ne bilo dovolj. »Vokali« najdaljšo noč niso sami razveseljevali obiskovalcev, ki so se zgrinjali k šestnajstim šankom.

To je bila noč, ki vedno privabi največ gostov. Ceni, da jih je bilo letos precej več kot lani. Vse tri dni naj bi bilo v Laškem okoli 20.000 ljudi, ki so popili okoli 800 hektolitrov piva.

Nekako ob treh zjutraj se je vtilo in spalo ulice, kar je bilo sicer koristno, precej sitnosti pa naredilo gostincem, ki so v negotovosti prevedrili v nedeljsko jutro.

In ker so Laščani »tiči«, ki jih kakšna ploha ne razmoči, je krenila ob napovedanem času tudi folklorna povorka,

tokrat v organizaciji kulturnega društva »Anton Tanc« iz sosesčine. Ker je tudi spojeno ozvočenje molčalo, se ni dalo dovolj na glas povedati, da so bile vrle predice in terice iz Laziš, da so Vrhljani poslali minijturni vikend namesto mlatičev na cepe, In da so kmečko ohceta na kozjanski način »zagrešili« Marijagračani, društveno in krajevno pristojni, ter gostujoči folkloristi iz Sentjurja. Tudi poletna oživetev pomladanskega »zelenega Jurja« je bila »pogruhtacija« društva »Anton Tanc«, ki je prispevalo še pevce domačih viž ter kar lepo število tistih, ki so nategovali mehe. Brez dvoma pa so največ pozornosti vzbudili mlatiči iz Trobnega dela, ki so: mlatili sicer strojno, toda na roke; ki so sproti čistili žito in slamo; delali škop, pridno pretakali vino, kuhali kosilo in spotoma metali brhko »debiče« v parno.

Ker so se svati pri pivovarni sami gledali in poslušali ob prizoru prihoda po nevesto, so pozneje gledalci na trgu ob šranganju toliko bolj »okupirali« svatovski sprevod, da so videli in slišali samo tisti spredaj - potem pa se je tako in tako spet ulila

ploha, razgnala nastopajoče in gledalce v veže, lokale in pod napušče. Kot bi se dež držal urnika sporeda! Uro pred napovedanim nastopom obeh folklornih skupin, je spet sijalo sonce in napolnilo »avditorij«.

Osemnajsta prireditelja »Pivo in cvetje« je mimo. Najbrž z uspehom. Kot gobe po dežju pa so se spet razbohotili obeti, da je bilo tokrat zares zadnjič. Proti koncu razredčeni, že itak maloštevilni odbor in organizatorski tim je bil izčrpan. Morda bi res kazalo »uprizoriti« prekinitev tradicije, ker bo potem morda kdo, ki jo bo pogrešal, pripravljen kaj storiti za njeno ponovno oživetev. Turistično društvo, pokrovitelj pivovarne in nekatere izjeme, so se zares lahko že utrudili. Vsi, ki zastojkarsko sodelujejo so se morda domislili, kako drugi ob delu tudi precej zaslužijo, da je pristojbina 2500 dinarjev za šank v vseh treh dneh (ob 90 dinarjih za porcijo čevapčičev) nizka, preizkusi pa za pokritje stroškov prireditve.

In če je bilo letos res zadnjič, potem smo imeli »likof«, ne da bi večina za to kaj vedela.

ČEK
Foto: BEZGOVŠEK

MELODIJE MORJA IN SONCA

PESMI ZA VSAKDANJO RABO

Zmagal je Franci Pirš iz Rogaške Slatine

Melodije morja in sonca je festival, ki mu pravzaprav gre vsa pohvala. Vsako leto nam da nekaj prijetnih melodij, ki jih radijske postaje v Sloveniji dolgo vrte, res pa je tudi, da po glasbeni plati ne pomeni kdo ve kaj. Organizatorji festivala tudi sami odkrito priznavajo, da ne gre za kdo ve kakšno stvaritev, ki se potem kaj kmalu pozabi, ampak je njihov edini cilj popestriti zabavno dogajanje ob slovenskem morju. Seveda smo tudi na letošnjem festivalu slišali kup popevčic o morju, soncu, osličkih, valovih, plažah in tako naprej, še najbolj kritičen pa je bil Tomaž Domicelj s svojo popev-

čico Na morju ni nič več lepo.

Na festivalu podeljujejo vsako leto tudi nagrade. Morda je tudi v tem čar tega festivala, saj vsakdo na nekaj računa, čutiti je malo nerazume, ki pa simpatično deluje in celo pevci vse skupaj jemljejo bolj resno kot pa denimo na Dnevih slovenske zabavne glasbe, kjer nagrad pravzaprav ni več.

Feri Smola, predstavnik Lire je že pred festivalom napovedoval, da so možni kandidati za nagrade Hazard, Prizma, Elda Viler in Majda Sepe ter Tajana Dremelj. Neutrudni Feri je tokrat udaril povsem mimo. Prvo na-

grado zlato sidro je prejel Berti Rodošek za svojo skladbo Titi, tiho, ki jo je pel debitant Franci Pirš iz Rogaške Slatine. Fant je dober pevec in bo o njem prav gotovo še kaj slišati. Ta pesem je dobila tudi nagrado za besedilo, ki ga je napisala Tatjana Rodošek - soproga Bertija, ki je bil tudi dirigent. Ob vsem tem gre pravzaprav za slučajnost, nekateri pa so menili, da tudi ne. Kajti Berti Rodošek je na tem festivalu prvi glasbenik. Drugo nagrado je zaslužen osvojil Tomaž Domicelj, ki je sedaj profesionalni novinar za zabavno glasbo pri Stopu (tako vsaj je pripovedoval na festivalu),

tretjo pa Milan Ferlež za skladbico, ki jo je pela Branka Kraner. Ne glede na podelitev nagrad, pa lahko že sedaj rečemo, da bo vsaj polovica pesmic s tega festivala postala izredno priljubljena.

Bolj zanimivo pa je bilo v zakulisju. Tomaž Domicelj je pripovedoval, da je po njegovem mnenju najboljša njegova skladba. Majda Sepe je povedala, da na ta festival rada pride, ker je čisto nekaj drugega kot splitski, kjer so Slovenci zastopani le zaradi lepšega in zaradi statistike. Elda Viler pa je bila izredno vesela, saj so na festival sprejeli skladbico Osliček, ki jo je sama napisala in je izredno živahna skladbica. Prejšnja leta je bila kar malce zamorjena, saj so ji skladatelji dajali same težke in »nekomercialne« pesmi. Ivo Mojzer je povedal, da bo kmalu odpotoval na turnejo za zdomce v Kandao. Feri Smola se je razburjal, ker kasete z letošnjimi popevkami še ni izšla in bo šele v teh dneh... Največja gneča je bila seveda spet za šankom.

Izkoristili smo tudi priložnost in za kratek razgovor naprosili direktorja obalno kraške poslovne turistične skupnosti Iva Krejačiča. Povedal nam je, da bo skupnost tudi prihodnje leto sodelovala pri organizaciji festivala, ki pa mora dobiti večje razsežnosti. Obogaten naj bi bil tudi z nastopi pevcev iz drugih republik, tako da bi pesmi s portoroškega festivala predvajali tudi drugod in ne le v Sloveniji. Ko pa smo ga

Nagrado so napovedovali tudi Tatjani Dremelj, pa je ostala praznih rok. Pesmico pa bomo radi poslušali.

Elda Viler se je tokrat predstavila s pesmico, ki jo je sama napisala. Živahna je. Pesmica o osličku seveda in tudi Elda.

povprašali, kako je s turistično sezono, nam je zatrdil, da ni res, kar nekateri govorijo - češ, da je letos manj gostov kot lani. Celotno mnogo več jih je. Res pa je, da se bolj stabilizacijsko obnašajo in da bo zaradi tega menda turistična bera nekoliko slabša kot lani.

Z nekaterimi pevci smo se ob koncu domenili za sodelovanje v sporedu Radia Celje in že čez nekaj dni boste lahko tudi na valovih celjskega radia poslušali lahkotne popevčice v mehiškansko-grško-angleškem stilu s slovenskim besedilom. So pa seveda tudi izjeme.

JANEZ VEDENIK

Feri Smola: »Prihodnje leto bo imel festival večje razsežnosti.«

VSI UČBENIKI ŠE NISO NA POLICAH KNJIGARN

Letošnje leto smo zaključili v usmerjeno izobraževanje, ki se je začelo realizirati že pri vpisu. Šolska reforma naj bi omogočila izobraževanje po kadrovskih potrebah združenega dela. Za usmerjeno izobraževanje so potrebni tudi novi učbeniki. Celjske (in verjetno tudi ostale) knjigarnice so se znašle v škripcih, saj ne vedo točno, koliko učbenikov bodo letos potrebovali, zato so jih naročili manjše število, da se knjige ne bi zopet prašile v skladiščih. Veliko učbenikov za usmerjeno izobraževanje pa sploh še ni izšlo, zaradi pomanjkanja papirja.

Celjske knjigarnice so že prejšnja leta na pobudo Zavoda za šolstvo uvedle nov način prodaje učbenikov osnovnim šolam, ki so si ustvarile lastni knjižni fond, iz katerega osnovnošolci dobivajo vse potrebne učbenike. S tem pa se je prodaja osnovnošolskih učbenikov v knjigarnah zmanjšala za 50%, zredčile so se tudi dolge kolone kupcev učbenikov tik pred začetkom pouka. Letos pa bodo knjigarnice sodelovale tudi s srednjimi šolami ali točneje s prvimi letniki, v katerih bo stekel pouk po novem. Le-tim bodo dobavljale nove učbenike, ki ustrezajo novemu šolskemu programu. Višji letniki bodo letošnje šolsko leto kupovali knjige še po starem načinu – v knjigarnah ali od starejših vrstnikov.

Začetni koraki v usmerjeno izobraževanje so torej negotovi, vsaj kar se knjigarni tiče. Predvidoma naj bi naročene knjige dospеле v knjigarno do 12. septembra.

ANDREJA LEŠNIK

ARHEOLOŠKI ŠEMPETER V SAVINJSKI DOLINI VABI

V PRETEKLOST IN JAMO

Neurejene finance otežujejo dokončno ureditev

Ce se hočete »povrniti« v preteklost in spoznati drobec rimske kulture, se lahko ogledate v arheološkem Šempetru v Savinjski dolini. Sloves šempeterske nekropole z znamenitimi grobnicami (Vindonijevo, ki je najstarejša saj datira v drugo polovico 1. stoletja, Priscianovo, Ennijevo, ki je najlepša in najbolj bogato okrašena, Sekundianovo, ki izvira iz revnejših časov Rimljanov – 3. stoletja) in drugimi spomeniki in njihovimi deli (marmornih kvadrov, stebrov, blokov itd.), ki izvirajo iz rimskega obdobja, sega celo preko naših meja v tujino. Nič manj znamenita ni jama Pekar, ki se nahaja severno od Šempetra, kjer je v hribu vrezana dolina potoka Peklenščice, ki se končuje pod skalnato steno iz katere priteka potok. Pod to steno je vhod v slikovito jamo Pekar, ki so jo odkrili leta 1860, za turistič-

ne obiske pa so jo uredili leta 1972. Oba relikta preteklosti, ki ju upravlja Turistično društvo Šempeter, sta neprecenljivega pomena, kar dokazujejo številni obiski domačinov in tujih obiskovalcev. V letošnjem letu si je znamenitosti antičnega parka ogledalo 1792 obiskovalcev, kar je 20% več kot lani, jama Pekar pa je obiskalo 4372 ljudi kar je v primerjavi z lanskim letom 2% obiskovalcev več. Med obiskovalci je bilo 10% tujcev – med njimi so v naskoku zahodni Nemci in Avstrijci, letos pa so si šempeterske arheološke lepote ogledali celo Japonci in Kitajci. Zanimanje tujih turistov za šempeterske znamenitosti dokazuje, da se lahko tudi tako majhen kraj kot je Šempeter mednarodno uveljavi.

Tuži turisti, ki se seznanjajo s šempeterskimi posebnostmi iz njihovih turistič-

nih knjig, pa naletijo pri iskanju Šempetra na težave. Njegove znamenitosti so prikazane kot da spadajo pod Celje.

Predsednik Turističnega društva Šempeter Ivo Kuhar je potožil, da jih tarejo finančne težave, zaradi česar dokončno raziskovanje skrivnosti jame Pekar in odkop izkopanin, ki še vedno počivajo pod zemljo ne napreduje. Stroške vzdrževanja antičnega parka krijejo delno iz vstopnine obiskovalcev, ostalo pa doda občinska kulturna skupnost. Jama Pekar pa vzdržuje šempetersko turistično društvo. Da je tamkajšnje turistično društvo resnično prizadevno priča tudi to, da sta nekropola in jama Pekar odprti za obiskovalce od 1. marca do 31. oktobra, kar je 2 meseca dlje kot je to navada pri ostalih turističnih objektih.

ANDREJA LEŠNIK

SREBRO IZ CELJSKIH GODAL NA NIZOZEMSKEM

Julija se je Celjski godalni orkester odpravil na svetovno glasbeno tekmovanje v Kerkrade na Nizozemsko, kjer tekmujejo orkestri različnih vrst.

Tekmovali so v kategoriji A, 2. jakostna skupina godalnih orkestrrov. Pod vodstvom dirigenta Valterja Rateja so kot obvezno skladbo igrali Händlov Concerto grosso op. 5. št. 6 (1., 2. in 6. stavek) s solisti Radovanom Marvinom, Klementino Pleterski in Karlom Holzem. Po lastni izbiri pa so igrali Lipovškovo 2. suito za godala (1., 2. in 3. stavek).

Ocenjevali jih je žirija, ki so jo sestavljali 3 visoko kvalificirani glasbeniki (Spanec, Nemec in Nizozemec). Ti so s partituro v roki izvajanje izredno kritično spremljali. Ocenjevali so zvočnost, intonacijo, tehniko in artikulacijo, splošno muzikalnost, harmonijo in ritem, pristop in tempo. V hudi konkurenci je Celjski godalni orkester osvojil 2. mesto, to je srebrno odličje.

Kerkrade je glasbeno mesto. Mnogim ljudem, ki so si izbrali glasbo za amatersko dejavnost, nudi možnost, da se pomerijo med seboj na svetovnem nivoju. Ta srečanja so vsaka štiri leta in jih imenujejo tudi glasbena olimpijada. Tekmovanja te vrste so se začela leta 1951 in letošnje srečanje je bilo deveto. Kerkrade sprejme glasbenike vsega sveta svečano in gostoljubno. Vse mesece je bogato okrašeno, na glavnem trgu nastopajo posamezne glasbene skupine. Celjani so imeli uigravanje organizirano v kavarnici, kjer so bili prijetno presenečeni njihovi spremljevalci. Med vajo so jih domačini »častili« s pivom zaradi posebne simpatije do Jugoslovancev. V mestno gledališče, kjer je bilo tekmovalje, jih je peljala njihova spremljevalka – do garderobe. Tu je na vratih pisalo »Celje«.

Po končanem popoldanskem tekmovanju je bil sprejem pri županu za predstavnike posameznih orkestrrov.

VPB

ZANIMIVOSTI IZ POKRAJINSKEGA MUZEJA V CELJU

HRABRA KAMILA JE PREDSTAVLJENA NA CELJSKEM STROPU

Na Celjskem stropu sta med drugim predstavljena tudi dva prizora iz bitke Latincev in Trojančev. Gre za bojni spopad, katerega je z izbranimi besedami ovekočil rimski pesnik Vergil v tretjem desetletju pred našim štetjem v enajstem spevu svoje epske pesnitve Eneida. Leta 1591 je znani italijanski slikar Antonio Tempesta upodobil to bitko na dvojnem grafičnem listu. Na Celjskem stropu, ki je nastal leta 1623 pa je ta grafična upodobitev kopirana na dveh slikah s tempera barvami na platno in sicer na severni in južni strani stropa. Na obeh slikah gre za upodobitev v zvezi s Kamilo, ki se je neustrašeno borila proti Trojančev in v tem boju tudi končala svoje življenje... Kamila je v antičnem bajeslovnem svetu znana kot junakinja, katero je oče, kralj v deželi Volskov, med izgnanstvom v samotnem kraju hranil s kobiljim mlekom, vzgajal v ljubezni do orožja, lova in jo zaobljubil boginji Diani.

Ko se je vnela bitka je šla Kamila Latincem na čelu Volskov pomagat v borbi proti Trojančev. Vergil je v Eneidi posebno pozornost namenil junaštvu in predrznosti Kamile, ki je bila oblečena kot Amazonka na konju, z lokom, sekiro in polmesečnim ščitom, ob njej pa so bile njene tovarišice. V boju je bila napadalna, pobijala je nasprotnike in se veselila svojih krvoloknih dejanj.

Na eni izmed slik na Celjskem stropu vidimo poleg cele vrste borbenih dogajanj prizor, ko se je Kamila na poziv Aunovega sina, ki se je prestrašil strašne ženske, odločila za boj na tleh. Mladenič pa jo je samo prevaral, kajti ostal je na konju in je skušal v diru zbežati. Ko je Kamila njegovo ukano spoznala, je stekla pred njegovega konja, ga zgrabila za vajeti in zasadila meč v mladeničevo telo.

Na drugi sliki pa je prikazana Kamilina smrt. Etrusčan Aruns je napadalno Kamilino opazoval. V pohlepu po dragoceni vojaški opremi svečenika Hloreja ni namreč niti pomislila, da tudi njej preti življenjska nevarnost... In prav takrat ji je Aruns zadržal svoje kopje v prsi! Kamili se je stannilo pred očmi in komaj je utegnila s krvavečo rano dati še zadnja povelja... Nato je zdrknila s konja na tla in umrla... Po njeni smrti se je boj še bolj razbesnel in morila je zadela nevidna, od Diane poslana puščica. Obležal je mrtev v prahu in njegovi prijatelji so hoteli v boj preko njegovega trupla.

Vsa dogajanja, ki so prikazana na obeh slikah Celjskega stropa so predstavljena izredno nazorno. V slikarskem načinu v smislu tedanjega časa je odlično posredovana dramatičnost, dinamika bojevanja, bogastvo orožja in oblačil, kakršna je izražena v Vergilovem pesniškem sporočilu.

MILENA MOŠKON

ŠE O »KAPUCINSKEM TOTEM«

NOVO GRADIVO O ČASNIKU

Izšla bo knjiga dokumentov iz prvih dni okupacije

Muzej revolucije v Celju bo ob štiridesetletnici ustanovitve OF in vstaje slovenskega naroda izdal faksimilirani ponatis obeh ilegalnih rokopisnih oz. tipkanih listov, ki so ju spomladi leta 1941 izdajali zavedni Slovenci, zaprti v celjskem kapucinskem samostanu in v celjskem Starem piskru, preden so jih nemški okupatorji izgnali v Srbijo. To sta KAPUCINSKI TOTI in TOTI STARI PISKER. Po originalih, ohranjenih v celjskem Muzeju revolucije, je izdajo pripravil Janez Šumrada, kustos v Muzeju revolucije ob sodelovanju Vlada Novaka, kustosa posebnih zbirk v Knjižnici E. Kardelja v Celju. Izdaja teh zanimivih in pomembnih dokumentov iz prvih dni okupacije in začetka narodnoosvobodilnega boja Slovencev bo opremljena z znanstvenim komentarjem in bo prav gotovo vzbudila zanimanje strokovnjakov, zgodovinarjev, ki proučujejo NOB, pa tudi širšega kroga ljubiteljev novejših zgodovine ter drugih bralcev. Knjigo tiskajo v tiskarni AERO, TOZD Grafika v Celju. Po programu naj bi izšla na celjski občinski praznik 20. julija oz. za praznik vstaje slovenskega ljudstva 22. julija.

V knjigi bodo poleg točnega posnetka vseh petih števk lista Kapucinski Toti in obeh ohranjenih števk lista Toti Stari pisker faksimilirani tudi originalni rokopisi avtorjev, ki jih je ohranil urednik Kapucinskega Totega Franjo Vilhar iz Laškega in jih že pred leti izročil celjskemu Muzeju revolucije.

Zaradi razmer, v katerih sta ilegalna lista zapornikov nastajala in izhajala, je razumljivo, da se je le malokateremu izmed tedanjih zapornikov posrečilo skriti pred nemškimi policijskimi in vojaškimi oblastmi posamezne številke teh listov in da so te dandanes izredno redke. Od lista Toti Stari pisker sta ohranjeni le dve številki iz zapuščine Draga Rozmana, študenta iz Šmartnega ob Paki, čeprav nekateri še živi uredniki trdijo, da so izdali štiri številke. Primerka prvih dveh števk, ohranjena v MRC, sta torej za zdaj edina in bosta verjetno tudi ostala unikat, saj je zelo malo verjetno, da je skozi hude čase dočkal naše dni še kakšen primer. Popolnoma izključeno seveda ni, da bi iznajdljivosti in upornosti naših ljudi, ki je vzbudila in vsemu navkljub uresničila izdajanje ilegalnih listov, vendarle uspelo prethotapiti mimo okupatorske soldateske še kakšen primer tega dragocenega dokumenta.

K tej z rahlim upanjem obarvani misli oz. želji nas nagibajo okoliščine z listom Kapucinski Toti. Tega se je namreč ohranilo več primerkov, tako da bo poleg najpopolnejšega, vseh 5 števk obsegačočega kompleta v Muzeju revolucije poslej tudi Knjižnica E. Kardelja v Celju v posebnih zbirkah oddelka za raziskovalno delo hranila originale prvih štirih števk Kapucinskega Totega (št. 3 in 4 iz zapuščine pok. šolskega upravitelja Metoda Požarja sta bili najdeni prav te dni, št. 1 in 2 pa sta duplikata iz zbirke MRC;

poprej si je knjižnica oskrbela fotografske kopije vseh originalov Kapucinskega Totega in Totega Starega piskra, ki jih hrani MRC). Tako sta se dogovorila oba sodelujoča zavoda.

Med pripravljanjem te faksimilirane izdaje je tov. Juro Toplak, upokojeni šolski upravitelj iz Vojnika, eden od izdajateljev in urednikov Totega starega piskra, izročil MRC lepo ohranjen dvojni primerek 2. štev. lista Kapucinski Toti, ki sta ga dva zapornika ob premetitvi iz kapucinskega samostana v sodne zapore Starega piskra prinesla s seboj in s tem vzbudila tudi zapornike v Starem piskru, da so še oni začeli izdajati svoj list, čeprav so bile razmere v Starem piskru za kaj takega mnogo manj ugodne kot one v kapucinskem samostanu. Morda pa še kdo od tedanjih zapornikov ali pa od njihovih svojcev oz. dedičev hrani kot spomin na tiste težke dni kakšen posamezen primerek Totega Starega piskra ali pa Kapucinskega Totega.

Prejšnji teden, torej tik pred izidom knjige pa se je našel še en dragocen dokument iz težkih prvih dni nemške okupacije v Celju. V zapuščini pok. Metoda Požarja, upokojenega šolskega upravitelja v Šempetru v Savinjski dolini, enega od tistih slovenskih izobražencev, ki so jih Nemci leta 1941 zaprli v kapucinski samostan in jih nato izgnali v Srbijo, se je ohranil list z narisano skico Alberta Sirka (Trije zaporniki pometajo dvorišče kapucinskega samostana) in z 39 podpisanih tedanjih zapornikov. Med njimi so poleg Alberta Sirka in Metoda Požarja podpisani tudi prof. Janko Orožen in Gvido Serneč iz Celja, učitelj Franc Žagar iz Sentjurja in Stanko Mikuš iz Preboida, rentier Lothar Ružička in hotelir Rožanc z Dobrne in še drugi.

Slikar Alber. Sirk je verjetno naprosil so-

trpine, naj se mu podpišejo za spomin pod njegovo risbo. V izgnanstvu v Srbiji (v Zajčaru) pa se je toliko zbližal z učiteljem Požarjem, da mu je v znamenje prijateljstva poklonil ta spominski dokument, ki se je po tej poti ohranil do danes. V imenu Požarjevih dedičev ga je tov. Dane Debič, ravnatelj Knjižnice E. Kardelja, izročil obenem s primerkom 3. in 4. številke Kapucinskega Totega v hrambo za to poklicanima zavodoma, ki sta se sporazumela, da bo original hranil MRC, v knjižnici pa bodo hranili kopij. Dragoceni dokument je prišel v javni znanstveni razvid še o pravem času, tako da je bilo mogoče verno reprodukcijo uvrstiti tudi še v pripravljajočo se faksimilirano izdajo.

O obeh ilegalnih rokopisnih listih celjskih zapornikov iz leta 1941 je pisal že tov. Stane Terčak, tedanji kustos MRC, ki ju je prvi odkril za javnost v podlistku v Večeru (maja in junija 1972) in v 2. izdaji svoje knjige Celjski Stari pisker (Ljubljana 1976). Na kratko je pisal o obeh listih tudi Franc Roš v svoji knjigi Slovenski izgnanci v Srbiji 1941-1945 (Maribor 1967), pač na podlagi podatkov, ki jih je kot zunanji sodelavec MRC dobil od svojega prijatelja Staneta Terčaka. Med pripravljanjem faksimilirane izdaje je letos spomladi pisal o obeh listih tudi njen urednik Janez Šumrada (v TV 15 in v sobotni prilogi Dela). V novi kritični izdaji, opremljeni z znanstvenim komentarjem, bodo dognanja Staneta Terčaka zbrana in povzeta ter seveda dopolnjena z novimi odkritji in dognanji iz zadnjih let (po letu 1976), zlasti med pripravljanjem te spominske faksimilirane izdaje. Skrbno delo raziskovalcev in zrela zavest hraniteljev prinašata vedno nova presenetljiva odkritja.

VLN

KOPALIŠČA NA CELJSKEM

OD BAZENA DO BAZENA

Obiskovalcev vedno več

Nadaljujemo naš sprehod po odprtih kopališčih na celjskem območju. Čeprav nam vreme kdaj pa kdaj prekriža načrte za sončenje in kopanje, bo do konca poletja še dovolj časa tudi za tiste, ki se želijo osvežiti in si pridobiti nekaj zagorele barve kar v domačem kraju.

SLOVENSKE KONJICE – DOBRO VZDRŽEVAN

Ta bazen je le za dva centimetra krajši do olimpijskega bazena, torej dokaj velik, da se kopalec lahko tudi rekreira. Obisk je tako kot drugod odvisen od vremena, število gostov se v povprečju suče okoli 200 na dan. Vstopnina je 20 dinarjev za odrasle in 10 za otroke, za najmlajše pa le 5 dinarjev. Bazen je tako kot vsa leta do sedaj dobro vzdrževan, voda v njem pa je ogrevana. Za varnost kopalcev in za red na bazenu skrbita dva kopališka mojstra. Okolica je velika in urejena za rekreacijo. Te dni poteka

tečaj za neplavalce, ki vključuje 45 neplavalcev. Povejmo še to, da se otroci lahko brez skrbi do mile volje namakajo v dveh manjših bazenih.

TERMALNI BAZEN V ROGAŠKI SLATINI

Bazen je velik 33 krat 15 metrov, otroški pa meri 15 krat 15 metrov. Voda je termalna, čista, vsak dan jo klorirajo. Njeno kakovost in higijensko neoporečnost kontrolira Zdravstveni center v Celju. Bazen je dobro vzdrževan. Ob bazenu so kabine, na novo pa so odprli bife, kjer gostom postrežejo z osvežilnimi brezalkoholnimi pijačami. Za vstop na to kopališče imajo delavci vso sezono popust, zato je obisk velik.

CELJSKA BAZENA – VELIK OBISK

Celjani imamo sedaj dva bazena. Kopališče ob Ljub-

ljanski cesti je še vedno premajhno, saj pokriti bazen na Golovcu nima pravih lastnosti poletnega bazena. Pa tudi sicer je le-ta v poskusnem obratovanju, tako da v prihodnje v poletnih mesecih ne bo odprt.

Kopališče ima tri dobro vzdrževane bazene, voda je filtrirana štirikrat na dan, dodaja pa se še tretjina sveže vode. Garderobe so pod redno inšpekcijsko kontrolo, za red in varnost kopalcev skrbijo štirje reševalci in dva kopališka mojstra.

Plavalne šole so organizirane od 6. julija dalje. Tečaji za neplavalce, odrasle in otroke potekajo vsak dan, razen sobot nedelj in praznikov. Prav tako so organizirana razna tekmovanja v plavanju. Vstopnina za odrasle je 30 dinarjev in za otroke od 4. do 14. leta 20 dinarjev. Za sezonsko karto pa moramo odšteti 600 dinarjev.

Plavalni klub je otrokom s poškodovano hrbtenico, ta-

ko imenovanim hrbteničarjem, omogočil rekreativno plavanje s polovično sezonsko karto.

Pokriti bazen je prav tako dobro vzdrževan. Imajo dva kopališka mojstra, le obisk je zaenkrat še slab, kajti navsezadnje je kljub majhni terasi bazen zimski.

ZREČE – ZELO ČISTA VODA

V Zrečah imajo pololimpijski bazen z ogrevano vodo, igrišči za košarko in odbojko ter okrepčevalnico. Delujejo filtrirne naprave, redno dežurstvo, prav tako pa so tudi garderobe pod rednim inšpekcijskim nadzorom.

Vstopnina za odrasle je 15 dinarjev in za otroke 10 dinarjev. Zaradi slabega vremena plavalni tečaji še ne potekajo, v prihodnje pa jih bo vodil kopališki mojster iz Celja. Povedali so nam, da zaradi dobre vzdrževanosti in čiste vode na kopališče radi zahajajo številni Celjani.

LETNO KOPALIŠČE VELENJE

V neposredni bližini mestnega jedra, na blagi vzpetini, je velenjsko letno kopališče. Odprto je vsak dan od devetih dopoldan do šestih zvečer, tako da je možnosti za ohlajitev dovolj. No, voda ni ravno hladna – od 25 do 36 stopinj Celzija namerijo. Presenečenja ob srečanju z vodo so torej kar izključena, če pa bi le prišlo do njih, je tu tudi varnostna služba.

Cene so še kar sprejemljive. Odrasli morajo odšteti 30 dinarjev, otroci do 14 leta pa 20. Mogoče pa je kupiti tudi mesečno vstopno karto, ki za odrasle velja 360 dinarjev, za otroke do 14 let pa 200 dinarjev. To je pa že kar ugodno. Tudi za tiste, ki jih pot slučajno privede mimo kopališča in si zažele osvežitve, pa s seboj nimajo opreme, je poskrbljeno. Sposoditi si je mogoče kopalke in brisače, za oboje pa je treba odšteti po 8 dinarjev.

Letno kopališče v Velenju

JEZIKOVNO RAZSODIŠČE

INTEGRAL NI IME ZA PROMETNO PODJETJE

Medtem ko marsikje opažamo, da se je slovenska jezikovna vest zdramila in da narašča število tistih, ki »jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo«, smo doživeli tudi kričeč primer jezikovne samovolje in nepremišljenosti, ki je samo še hujski, ker se je skril pod plašč samoupravljanja.

Po združitvi delovnih organizacij SAP in Viator je bilo za novi sozd potrebno tudi novo ime. Lepa priložnost, da bi se vzelo kaj slovenskega, saj dosedanjim imeni pač ne zvenita slovensko; še slabše je z imeni tozgov te organizacije: Golfurist (le zakaj?), Turizem Alpe Adria ter Turizem in Rent-a-car! Razpisali so natečaj za novo ime, dobili menda dosti predlogov, izbrali pa mimo vsakršne logike povsem neprimerno ime Integral, menda v spomin »integraciji« teh dveh podjetij.

Ko je ime prišlo v javnost, je brž izzvalo negativne odmeve. Izbiro je ostro zavrnil nekdo v Dnevniku, proti so bili udeleženci majhne javne ankete, zelo hud je bil in je še Pavliha, in A. Rupnik je v Delu dne 11. 6. »samoupravljalce« sozda SAP-Viator med drugim opozoril na 7. odst. 417. člena zakona o združenem delu, ki pravi, da firma delovne organizacije ne sme vsebovati izrazov, neznanih v jezikih narodov in narodnosti Jugoslavije. Lahko rečemo, da je izraz znan tedaj, ko pozna njegov pomen povprečen državljan ali veliki del državljanov, to pa gotovo ne velja za integral, izraz iz višje matematike. Izбира se torej ne ujema z zakonom. Povrhu pa beseda integral niti najmanj ne označuje imena organizacije, ki skrbi za prevoze vseh vrst, torej je ta izraz še drugič neprimerno.

Tako je bilo brez pametne presoje in brez občutka za naš jezik sprejeto ime, ki ga bo treba prej ali slej spet spremeniti.

STABILIZACIJA?

VEČ BOLEZNI

Mnoge vezane na koledar

Najnovejši podatki Zveze skupnosti zdravstvenega zavarovanja Jugoslavije kažejo, da se število bolezni pri nas v času od leta 1975 do 1979 ni zaustavilo, kaj šele zmanjšalo. Bolniške so še vedno v porastu, tako da je leta 1975 bilo zaradi njih izgubljenih v narodnem dohodku 16.967 milijonov dinarjev, ali 3,37% ustvarjenega narodnega dohodka.

Leta 1979 je bilo zaradi bolezni izgubljenih 48.541 milijonov dinarjev, kar je že znašalo 6,61% narodnega dohodka. Ta izračun se nanaša na boleznine do 30 dni. In še en podatek: 1975. leta, ko je bilo v Jugoslaviji nekaj preko 5 milijonov in 359 tisoč aktivnih zavarovancev, je bilo registriranih preko 6 milijonov 878 tisoč izgubljenih dni zaradi bolezni. Leta 1979 je bilo zaradi bolniške izgubljenih več kot 9 milijonov in 390 tisoč dni.

Zaradi dejstva, da gredo bolniški do 30 dni na račun delovne organizacije, nosijo le-te velik »zalogaj«, kar

predstavlja eno od posebno neprijetnih spoznanj. Na primer: na račun delovne organizacije je bilo leta 1979 izgubljenih 47 milijonov dni, ali 50,1%, na račun zdravstvenih skladov pa preko 46 milijonov dni ali 49,9%. Po vsem tem sodeč organizacije združenega dela še niso dovolj naredile za zmanjšanje, zlasti neopravičenih bolezni. Takšne bolniške pa se dajo vendarle dobro ločiti že po tem, ker so vezane na koledar, oziroma na sezono. Tovrstni »dopusti« so v veliki meri izraz nesolidarnosti delavcev, ki bitko za stabilizacijo prelagajo na ramena drugim. Po drugi strani pa je tudi res, da zdravstveni delavci doslej niso kdo ve kaj naredili za zmanjšanje neopravičenih bolezni. Nasprotno, bilo jih je celo zelo lahko dobiti. V veliki večini dajejo paciente v stalež mlajši zdravniki, ki še niso sposobni oceniti delovne sposobnosti delavca in se tega v času svojega študija, na žalost, tudi niso mogli naučiti. K. J.

VSTAJA NA CELJSKEM OBMOČJU 1941

ORGANIZACIJA OF V CELJU IN OKOLICI

Za razvoj organizacije OF je bilo zelo pomembno delo celic KPS v Novi vasi in v Gaberju. Celico KPS v Novi vasi so sestavljali Jože Valenčič, Hermina Seničar, Jože Penič, Viktor Pirec in Otokar Kosovel. Obstoja je do prve polovice julija, ko je bila izdana Hermina Seničar, ki mora oditi v Celjsko četo. Po razbitju celice v Novi vasi je po zvezah Seničarjeve njeno delo nadaljevala Ivanka Rojnik.

Celica KPS v Gaberju je bila ustanovljena maja

odrezkov živilskih nakaznic je prinesel na prehranjevalni urad. Na prehranjevalnem uradu, kjer je bil zaposlen Franjo Fijavž, so po dogovoru z vodstvom OF prejemale trgovci Alojz Božič, Franc Vedenik z Ostrožnega ter Štefka Antloga iz Arclina večje količine živeža kot jim je pripadalo.

Sanitetni material so aktivisti najčešče dobivali v vseh treh celjskih lekarnah, prek nekaterih zvez celo zastoj. Največ so ga dobivali pri lekarnarju Ivi Tončiču v lekarni »Pri orlu«. Prav tako so se slovenski zdravniki kolikor niso bili izseljeni ali pa se umaknili v Ljubljansko provinco odzvali pozivu, da pomagajo OF in prvim partizanom.

Pri nastajanju in razvoju OF je bila izredno pomembna ilegalna tehnika – tiskarne. Od tehnik OK KPS Celje sta v okupaciji nadaljevali delo tehniki v Skofji vasi in Sentjurju.

V Tehniko nad ključavničarsko delavnico v tovarni volnenih odev v Skofji vasi je do avgusta 1941 tiskala ilegalni tisk, nato pa bila predstavljena v Lipovec pri Ljubčani k Ivanu Joštu. Delovala je do oktobra ko je bil Jošt aretiran. Tiskala je propagandni material in »Radijske vesti«.

Tehnika pri Milanu Boršiču v Sentjurju je delovala do srede julija 1941. Matrice je tipkala Helena Ferdič najprej pri Novakovih v Vrbnem pri Sentjurju, od julija pri Božiču na Mariborski cesti, nato pa je do aretacije oktobra 1941 imela stroj doma v Kovinarski ulici v Gaberju. Pri Ferdičevih je bila tudi pomembna javka.

Na šapirografu so razmnoževali letake tudi pri Kočarjevih na Slomškovem trgu in na rotacijskem stroju pri mizarju Dominiku Stiblu.

Zaradi ureditve in enotnega vodenja celotne ilegalne tehnike v celjskem okrožju je verjetno na prošnjo PK KPS prispel konec julija ali v začetku avgusta iz Ljubljane predvojni mariborski komunist Jože Fluke-Egon, imenovan tudi Igor. Kot illegalec je med drugim sodeloval v Milico Gabrovec-Lenko in Marico Frece v hiši Avgusta Jagriča na Cesti na grad osnoval novo ilegalno ciklostilno tehniko za celjsko okrožje, ki je delovala do konca oktobra 1941. Za prevoz ciklostilnega stroja menda od Rodetovih, je poskrbel Metod Hočevar.

Tovarna volnenih odev Skofja vas. Tehnika je bila nad ključavničarsko delavnico

SPREMENITI VLOGO SODIŠČ ZDRUŽENEGA DELA

Zakon o sodiščih združenega dela bodo spremenili in s tem tudi položaj in vlogo sodišč združenega dela. Ustavno sodišče Jugoslavije je namreč odločilo, da mora zvezna skupščina temeljito analizirati in v določenem času tudi spremeniti zakon. Kot kaže so zmagale zahteve, ki so jih ob letnih analizah dela sodišč pogostoma izrekli tudi na celjskem območju – namreč da ta najmlajša sodišča sicer opravljajo izredno pomembno vlogo, da pa se v resnici niti po vlogi niti po dejanskem razsojanju ne razlikujejo od rednih sodišč. Nekateri celo trdijo, da smo namesto sodišč združenega dela kakršna je zahtevala ustava, dobili specializirana sodišča za delovna razmerja. Ne gre samo zato, da se sodišča združenega dela pretežno ukvarjajo predvsem z zaščito delavčevih pravic ozi-

roma s problemi iz delovnih razmerij. Vprašanje je, ali je ustava namenila sodiščem združenega dela tako ozko vlogo, da rešujejo spore glede osebnih dohodkov, stanovanjske problematike, razporeditve na nova delovna mesta in podobno. Res se tudi iz teh pritožb da razbrati širši pogled na neprevilnosti v samoupravnih odnosih, na privatizacije, na skupinsko-lastninsko mislenost, samovoljo in zlorabe. Vendar ti samoupravni spori ne bi smeli v celoti zaposliti delovanja sodišč združenega dela. Ustava je želela, naj bi ta sodišča reševala dejansko prave spore iz družbeno-ekonomskih odnosov, statusne spore samoupravnega organiziranja, spore iz združevanja dela in sredstev ter podobno.

Prav ti spori pa so v izredni manjšini samoupravnih

pravd na sodiščih združenega dela. Vsebinska funkcija tovrstnega samoupravnega sodstva je torej obvisela v zraku, četudi bi bilo krivično reči, da sodišča združenega dela niso hotela opravljati teh nalog. Problem je pač v tem, da je življenje v samoupravnih praksi bolj zapleteno prav pri reševanju osebnih sporov, ker nekatere spremembe v družbenoekonomskih odnosih počasi oživljajo. Toda to je pomenilo, da so sodišča združenega dela prevzemala naloge, ki bi jih lahko reševala tudi redna sodišča. Bistvena zahteva v nastajanju samoupravnega sodstva se je nanašala prav na to, da naj sodišča združenega dela postanejo orodje v rokah združenih delavcev za reševanje različnih samoupravnih sporov. Zdaj se dogaja prav nasprotno – mnogokrat prihaja do konfliktov

med organizacijami združenega dela, sodišči in delavci. Spet nek organ zunaj združenega dela rešuje, kar se dogaja znotraj delovnih kolektivov. Pri tem pa vse analize kažejo, kako se počasi uveljavljajo organi samoupravnega nadzora, premalo pa za zaščito delavčevih pravic storijo tudi drugi organi in še posebej sindikati.

★★★★

Prenagljene odločitve seveda ne bodo koristne. Kaže pa, da se začenja razprava o delovanju celotnega samoupravnega sodstva. Res je vprašanje, ali smo kaj dosegli, celo novonastali samoupravni sodni organi le spremenijo ime, delajo pa tako kot klasično državno sodstvo. Širša analiza mora povedati, kaj je bilo dobro, kaj pa bo res treba menjati.

SODELOVANJE MED ZAVAROVALNICO TRIGLAV IN RIBIČI

Ribiška družina Celje dobro sodeluje z delovnimi organizacijami na celjskem območju. Za njihovo boljše in varnejše delo je prispevala del sredstev zavarovalnica Triglav – Območna skupnost Celje, s katerimi so si celjski ribiči nabavili veterne jopiče, ki jih bodo varovali pred vremenskimi neugodnostmi pri odlovnih in vlaganju rib. Na sliki: Odlovna ekipa RD Celje pri svojem delu na Blagovni.

F. B.

POČITNICAM OB ROB

Počitnice, letovanja, morje, hribi, izleti... Toliko možnosti, toliko idej in predvsem dobre volje. Tako si nekako predstavljamo ta poletni čas, ko je sonce prepodilo oblake in razgnalo migrene, slabo razpoloženje in čemerni obraz. Vsi si obetamo veliko, največ pa naši najmlajši. Ko pa pride čas, da svoje načrte za poletje tudi uresničimo, se pred nami postavijo prepreke, od prenapolnjenosti hotelov in kampov do finančnih stabilizacijskih. Marsikdaj si torej ne moremo privoščiti, kar bi radi, pa tudi otrokom z najboljšo voljo nemo-remo nuditi tisto, kar v tem času potrebujejo. Poslali smo jih na letovanje, če smo imeli možnost, k sorodnikom ali k znancom ravno toliko, da spremenijo okolje. Posvečamo jim več svojega prostega časa, jih vzamemo na dopust, preživimo konec tedna na izletu ali kje v prijetnem okolju. V glavnem pa so otroci prepuščeni sami sebi. Zlasti šolarji na nižji stopnji težko najdejo sebi primerne zaposlitve.

Ze leta ugotavljamo, da nismo storili nič ali pa zelo malo, da naši otroci in mladinci bolje preživijo počitniški čas v domačem okolju. Tu pa tam razmišljajo in tudi organizirajo razne izlete, letos so tudi poskusi, da bi otroke pod strokovnim vodstvom zvalili na igrišča in jim tu zagotovili nekaj prijetnih ur ob igri na ustvarjalnem delu. Šole same pa veliko premalo storijo. Na šolah so igrišča, so laboratoriji, delavnice, telovadnice in nazadnje pedagoški kadri. Vse to se zapre, učitelji gredo na dopuste, sami pa bi se težko organizirali in žrtvovali nekaj svojih dni za mentorstvo na tej ali oni šoli s področja, ki jih najbolj zanima.

Vsem nam je jasno, da je šolsko leto naporen čas za učitelja in da si tako učitelji kot učenci želijo oddiha drug pred drugim, pa vendar... Če bi se odklenila le ena šolska vrata za mesec dni, pa ne vsa, le morda delavnica ali telovadnica, morda celo laboratorij za geografijo ali kaj podobnega. Tu bi pod vodstvom svojih učiteljev – mentorjev šolarji, ki bi bili zainteresirani, lahko zanimivo preživljali svoj čas v tistih dejavnostih, ki jih zanimajo, na nekoliko bolj sproščen in predvsem ustvarjalen način. Učitelji pa bi se odtrgali od svojih ustaljenih pedagoških prijemov in bi skupaj z otroci ustvarjali novo vzdušje in raziskovali še neznane zanimive stvari na tem ali onem področju. Oboji bi se sprostili, bolje spoznali med sabo, vzpostavili nove vezi.

Pa bi morda en učitelj uporabil za to le teden dni svojih počitnic, ostane mu torej še dovolj časa za priprave in tudi za dopust.

Seveda je to le en primer, o katerem bi veljalo razmisliti, saj to vsaka šola lahko zase organizira.

So pa tu še krajevne skupnosti, kjer bi lahko krajanji, ki so tudi starši, ponudili svojo pomoč in poiskali možnosti v kraju za organizirano in vodeno preživljanje počitniškega časa otrok.

Nadalje so tu tudi društva, ki bi lahko popestrila vsakdan na ulicah in igriščih.

Skratka možnosti je veliko, samo organizirati se je potrebno in z malo več dobre volje bi šlo. VVE

KOFIL FILTER

filter za čiščenje zraka
uporablja se za odpraševanje
v vseh vrstah industrije

Konus

Konus
Slovenske Konjice

»Koliko časa je trajalo, da so ljudje spoznali resnico?«

»Veste, težko je govoriti o tem. Rekel bi, da ljudje sploh niso spoznali resnice. Hočem reči, da se to ni zgodilo čez noč, da ni bilo nikakršne dramatične spremembe. Ni se zgodilo, da bi, recimo, nekdo jutraj vstal in rekel: no, sedaj pa je vsega konec, vse moje sanje so pokopane, nikoli več ne bom videl domovine. Ne, tako ni bilo. Bilo je drugače, počasi, skoraj mukoma smo spoznavali, da se naše sanje ne bodo nikoli uresničile.«

»Kdaj se je to zgodilo vam in zakaj?«

»Tudi zase bi težko rekel kdaj. Če sem zelo iskren, sem še pred desetimi leti po malem verjel, da se bodo stvari zasukale drugače. Morda je potem trajalo še nekaj let, pet recimo ali kaj takega, da sem se dokončno prepričal.«

»Zakaj?«

»Povedal vam bom. Razlog je preprost: zato, ker se ni uresničilo nič od tistega, kar so nam nenehno pripovedovali. Govorili so nam, da bo Jugoslavija propadla, da jo bodo razklali notranji nemiri in da jo bodo zasedli tujci in da bomo potem mi dobili svojo priložnost. Zgodilo pa se ni nič, celo nasprotno. Dobro vam je šlo in rekel bi, da vam gre čedalje bolje. Vidite, pred tednom dni sem govoril z nekom, ki je bil na obisku v stari domovini. Toliko stvari mi je povedal, da mu še verjeti nisem mogel vsega. Ampak če je samo polovica res, je tudi veliko. Če vam rečem samo eno: ta človek mi je rekel, da pri vas pojedete več mesa, kot ga pojemo tukaj... pa najbrž veste, da slavijo Argentinci kot največji jedci mesa na svetu.«

Skorajda nasmehnil sem se, kajti zdelo se mi je, da količina mesa, ki ga nekdo poje ali ne poje, nikakor ne more biti odločilno merilo za sodbo o tem človeku ali državi, iz katere prihaja. Ampak za mojega sogovornika je imel tudi ta skromni, vsaj zame, skromni, podatek posebno vrednost. Najbrž je res, da včasih naše predstave o nečem padajo ali se dvigujejo tudi na podrobnostih. Velikost zrezka je lahko tudi podrobnost. Zveni najbrž sila čudno, ampak verjetno ima svojo težo. Ljudje, s katerimi sem se pogovarjal v Buenos Airesu in drugod, me praviloma niso spraševali o »visoki politiki«, marveč o čisto vsakdanjih rečeh, kino svedu na primer in mladi o prvih desetih ploščah s top lestvice. Zanje, za vse politične emigrante, s katerimi sem govoril, je bila podoba domovine sestavljena iz takih drobnih reči. In zato se kasneje nisem več čudil, da je velikost zrezka, ki ga dobite v kmečki gostilni na mizo, lahko tako pomemben del zgodbe o Jugoslaviji in Sloveniji.

PROGRAMI ZARADI PROGRAMA

Kljub velikim težavam, ki so jih imeli slovenski politični emigranti po prihodu v Argentino, tam okrog leta 1948, pa so se vendarle kmalu začeli prebijati proti vrhu. Nekateri manj spretno in brez pomoči, drugi bolj spretno in s pomočjo.

Dandanašnji, trideset let kasneje, so številni med njimi dodobra uveljavljeni, nekateri s precejšnjim premoženjem,

JANEZ ČUČEK

SRAMOTA UMIRA POČASI

SLOVENSKA POLITIČNA EMIGRACIJA

17

velika večina pa z gmotno osnovo, ki jim dovoljuje za argentinske razmere dobro življenje.

Zanimivost mojih argentinskih pogovorov je bila, da je bilo mogoče zvedeti neverjetno veliko reči o neverjetno velikem številu ljudi: srenja slovenske politične emigracije je namreč ob vsem drugem tudi izredno obveščena o dogajanjih svoje srede. Ali gre za to, da je pač skupina ljudi, ki živijo na tujem, bolj navezana nase in medsebojno povezana, ali je to posledica dejstva, da že trideset let delujejo skupaj na razmeroma ozkem prostoru, ali kaj tretjega – tega ne vem. Vem pa, da skoraj vsi vedo vse o vseh in da tega niti ne skrivajo kdove kako.

To mi je omogočilo, da sem sorazmerno lahko uokviril tudi čisto materialno plat življenja slovenske politične emigracije, in če bi to koga zanimalo, bi najbrž kje med popisanimi stranmi reporterske beležnice našel tudi podatke o tem, koliko ima ta ali oni denarja, koliko je »vreden« in take reči.

Nemara težja plat tega raziskovanja je bilo prebiranje emigrantskega tiska in ločevanje stališč v njem. Za nepoučene je to na trenutke prava džungla z mnogimi le rahlo vidnimi stezicami, ki jih je težko slediti – še posebej zato, ker ne peljejo nikamor. A bilo je treba opraviti tudi to, saj naposled na papirju zapisane besede najdlje ostanejo in jih je sorazmerno najlažje tudi razumeti.

Vprašanje, na katero je kazalo odgovoriti, je pravzaprav preprosto. Kakšni so konkretni cilji slovenske politične emigracije? Žal, pa odgovor ne more biti enako preprost in razumljiv, kajti izkazalo se je, da vidijo te cilje posamezne skupine in stranke zelo različno.

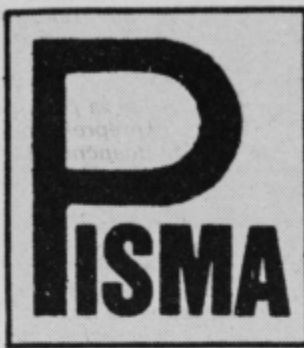
Tukaj bi se morda kazalo opravičiti, ker bom najbrž koga zmedel z nazivi različnih organizacij slovenske politične emigracije, ki povedo malo ali nič. Toda najbrž drugače ne gre, če naj bi predstavil njihovo dejavnost. Zdi pa se mi pomembno reči, da gre za skupine in skupinice zvezečih imen, ki v bistvu ne predstavljajo ničesar. Tako imajo nekatere »politične organizacije« le po peščico članov, morda dvajset ali kaj takega, ki se »bojujejo« za svoje smotre in cilje, sestavljajo svoje programe in tako naprej. A vse skupaj je v zraku, delo in rezultat prizadevanj nekaterih posameznikov, ki bi prav tako lahko zbirali skupine ali ka, drugega in imeli zaradi tega društvo ali skupino ali kaj podobnega. In če kdo, ki tega ne ve, gleda to od strani, se mu bo prvi trenutek zazdelo, da kar vre od politične sile in dejavnosti, ko pa v resnici skoraj ničesar ni. In tudi meni n nerodno priznati, da sem bil v začetku malce zmeden od vseh teh imen – večinoma donečih – skupin, organizacij listov in dokumentov. Trajalo je nekaj časa, preden sen ugotovil, da za temi imeni ni nič otipljivega ali vsaj ničesar kar bi bilo v skladu z na videz strah zbujajočimi nazivi.

Denimo:

Izjava in poziv narodnega odbora za Slovenijo (objavljen 19. decembra 1974 v listu »Svobodna Slovenija«, ki je glasilo podaljšane roke »slovenske vlade v izgnanstvu« namreč organizacije »Zedinjena Slovenija«) je bila deležna precej trdih besed na straneh emigrantskega časnik »Smer v slovensko državo«. (Ta časnik izdaja skupina »Slovensko državno gibanje«.)

V tej izjavi, ki sem jo prebiral v ne tako zelo udobnem stanovanju enega izmed emigrantov v predmestju Buenos Airesu, je na primer zapisano tole:

VAŠA STRAN

PRIZNANJE IN ZAHVALA

Odločili smo se, da se preko Okrešlja povzpemo na Kamniško sedlo. To nam je brez težav in s pomočjo dobro varovane poti uspelo. Na vrhu pa nas je sprejel oster veter, da so udje skoraj otdeli. Vendar je mraz kmalu pregel okusen in vroč čaj, še bolj pa prijetna oskrbnica s svojimi sodelavkami.

Zares je namen tega pisanja samo v tem, da javno pohvalimo in se zahvalimo požrtovovalni, družabni, gostoljubni in spoštni oskrbnici ekipi v tej prijetni koči. Zelo smo veseli, da je zrasla tako lepa koča, še bolj pa smo veseli, da je tako dobro vzdrževana in čista, kar je redko za planinske postojanke.

Vsem tem prijetnim sodelavkam in gostiteljicam želim še naprej veliko dobre volje, uspeha pri delu in čim manj problemov z nami, planinci.

Kmalu na svidenje!

STANE NOVAK,
Celje, Trubarjeva 53 b

UREDNIŠTVO: Kako prijetno je prebirati takšne vrstice!

TU IN TAM PO CELJU

Če stopiš iz celjske kolo-dvorske veže v mesto, dobiš najlepši vtis. Na desni strani veliko in dolgo poslopje Celjske mestne hranilnice, na levi dom Jugoslovanske ljudske armade, kino Union, nekoliko naprej obnovljeni hotel Evropa z mizicami zunaj in cvetličnimi nasadi.

Ko pa se, recimo, vsedeš na stol in k mizi pred hotelom Evropa, se naenkrat odpre druga podoba. Nad prodajalno »Zlatarne« je pročelje hiše močno razjedeno. Na poslopju Kocenova 2 je sprednja stena v razpadajočem stanju. O tem smo tudi na tem mestu večkrat pisali. Pa nič! Zdaj sega mokrota na tej hiši že do prvega nadstropja. Žleb je povsem zarjav. Škoda vsak dan večja. In vendar ni nikogar, ki bi primeroma ukrepal, popravil! Le zakaj? V tem primeru gre za malomarnost, zanikrnost! No, pa še skok po Parti-

zanski cesti k Meškovemu studentu. Tu še vedno ni smetnjaka, zato je po tleh polno odpadkov. Če smo, oziroma če so zasebni celjski obrtniki obnovili studentec, bi lahko dodali in poskrbeli še za koš za smeti. Kako bi bilo, če bi se zanj zavzela Občinska komunalna skupnost?!

Dr. ERVIN MEJAK

UREDNIŠTVO: Imeli smo prav, zapažanja dr. Mejaka o celjskih črnih točkah dobivajo na tej strani že kar svojo domovinsko pravico. Mnoge kritike so že zalegle, na nekatere pa ni nobenega odmeva. Tak je tudi primer Kocenove 2.

NEPOZABNI DVANAJSTI JULIJ

Končno je prišel dvanajsti julij, dan, ko so se težji invalidi Društva invalidov Laško odpravili na daljši izlet.

Že zgodaj v jutro se je pred gostiščem Hum v Laškem zbrala večja skupina invalidov na opornicah in invalidskih vozičkih. Z dvema avtobusoma so odšli na pot proti Brežicam in sosednji republiki Hrvaški, med potjo pa so pobrali še nas ostale člane v Rimskih Toplicah, Zidanem mostu in Radečah.

Prišel se je nepozabni dan. Pomemben za nas težje invalide, ki smo svojo turobno vsakdanjost zamenjali za delček tistega, kar ima lahko pokreten človek. Marsikdaj že ena sama stopnica pomeni veliko oviro v našem življenju, s pomočjo dobre organizacije in spretnih spremljevalcev so bile te ovire premagane.

Potovali smo proti Zagrebu. Mimogrede smo videli atomsko centralo v Krškem. V Brežicah je bila prva postojanka. Po lepem in pristrnem sprejemu, ki so ga pripravili člani tamkajšnjega društva invalidov, smo spoznali nove tovariše in sklenili nova prijateljstva. Tudi okrepčali smo se in nadaljevali pot proti Zagrebu, da si ogledamo živalski vrt.

Tu smo doživeli veliko razumevanja. Uprava nam je celo omogočila brezplačen ogled. Videli smo veliko lepega, res enkratnega.

Zopet so bile premagane stopnice in oddaljenost od doma. Pot nas je vodila proti Stubičkim Toplicam. Po kosilu smo spet potovali. V Kumrovcu smo si ogledali rojstno hišo predsednika Tita in se za spomin fotografirali pred njegovim spomenikom.

In potem pot proti domu, preko Podčetrka, Smarja. Bili smo bogatejši za nove izkušnje in spoznanja, da se lahko tudi mi težji invalidi vključujemo s pomočjo ostalih v normalno okolje. To so

SREČANJE STAREJŠIH KRAJANOV

Na območju KS Gotovlje živi približno tisoč dvesto krajanov, med njimi jih je okoli šestdeset nad sedemdeset let starih. Ne vsi, veliko pa jih je prišlo na tradicionalno srečanje. Člani šolskega kulturnega društva so prispevali za dobre pol ure kulturnega programa, nato pa se je srečanje ob skromni zakuski nadaljevalo v lani zgrajeni dvoranci. Spominov ni zmanjkalo. Trobišev Jaka je dvignil svoj ubrani tenor in zadonelo je nekaj narodnih. Srečanje je organiziral upravni odbor RK, finančne stroške pa je pokrila skupščina KS. Starejši krajanji so povedali tudi to, da je precej takih, ki zaradi invalidnosti ali bolezni ne morejo od doma in zaželeni bi bili obiski le teh, tako bi v sebi ohranili toplo čustvo, da mlajši rod ni pozabil nanje, saj so tudi oni prispevali v svojem življenju veliko dragocenih ur za komunalni, kulturni, družbeni in društveni razvoj kraja.

Poudarimo še to, da so nekateri krajanji navkljub letom zelo aktivni, srečamo jih na raznih sestankih, slišimo njih glas, ko steče beseda o načrtih za naslednja leta. Predsednik skupščine KS Stane Vasle je vsakemu stisnil roko in zaželel zdravja ter ponovnega snidenja v prihodnjem letu.

DRAGO KUMER

UREDNIŠTVO: Tudi mi želimo - na svidenje prihodnje leto. In to vsi, ki ste se že letos dobro počutili na srečanju.

dejstva in ne samo besede v našem mednarodnem letu invalidov. Zato bo ostal dvanajsti julij za nas, težje invalide društva invalidov Laško, nepozaben dan.

Vsi smo hvaležni vsem, ki so nam omogočili vse, kar smo lepega doživeli!

JULIJANA BELINC,
Pot na Brod 8 a,
Radeče

UREDNIŠTVO: Z vami delimo veselje in spoznanje, da lahko že majhna pozornost napravi človeku lep dan.

SMETI V KOŠ!

V poletnih mesecih je vse več izletnikov, ki obiskujejo bližnje izletniške točke Sentjurja. Znana postojanka je tudi Resevna, kamor prihajajo posamezniki in organizirane skupine iz šol in delovnih organizacij. Toda, ko izletniki odidejo, ostanejo za njimi kupi najrazličnejših odpadkov, ki še malo ne sodijo v gozdove in kraj, kjer so se med NOB odvijale težke bitke. Največkrat te odpadke za malomarnimi izletniki pobirajo planinci in domačini, ki jim še malo ni vseeno, kakšna je Resevna in njena okolica.

Seveda pa bi kazalo na primernih mestih postaviti koše za odpadke in tu in tam

dodati še kakšno tablo z napisom in apelom o varstvu narave.

D. SLAKAN

UREDNIŠTVO: Smeti res sodijo samo v koš. Sicer pa se nam zdi, da je tudi od vodje izletov odvisno, kaj in če sploh kaj izletniki puščajajo za seboj.

9187 POKOJNIN V CELJU

V Celju prejema pokojnino 9187 občanov in sicer starostno, invalidsko ali družinsko. 1143 upokojujencev prejema varstveni dodatek, kar pomeni, da 12 odstotkov vseh upokojujencev ne dosega mejnega zneska najnižjih pokojninskih prejemkov - 4311 dinarjev. Poprečna pokojnina pa znaša 6.159,64 dinarjev.

Z.S.

PRIREDITVE

MUZEJ REVOLUCIJE

Muzej revolucije je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure in ob sredah tudi popoldne od 14. do 17. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno muzejsko zbirko.

POKRAJINSKU MUZEJ

Pokrajinski muzej je odprt vsak dan razen ponedeljka od 9. do 12. ure in ob sredah tudi popoldne od 14. do 16. ure. Obiskovalci si lahko ogledajo stalno arheološko razstavo, rimski lapidarij in stalno razstavo, ki prikazuje kulturno zgodovinsko zbirko.

GALERIJA TURISTIČNEGA DRUŠTVA

V Galeriji turističnega društva je v poletnih mesecih odprta prodajna razstava turističnih spominkov, ki je bila pripravljena v okviru turističnega tedna v Celju.

LIKOVNI SALON

V Likovnem salonu je bila v ponedeljek, 20. julija otvoritev razstave z naslovom Poljske risbe, ki jo je omogočila Obalna galerija iz Pirana in bo odprta do 1. avgusta.

KNJIŽNICA EDVARDA KARDELJA

V prostorih knjižnice Edvarda Kardelja je odprta razstava upodobitev iz monografije Stare celjske upodobitve. Ogled razstave je možen v času, ko knjižnica posluje za bralce, razstav pa bo odprta celo poletje.

ZDRAVILIŠČE ROGAŠKA SLATINA

V soboto, 25. julija bo v Rogški Slatini osrednja prireditve, imenovana Rogški ples, med gosti pa bo Mito Trefalt.

OPATIJSKA CERKEV V CELJU

Jutri, v petek, 24. julija ob 12. uri bo orgelski koncert Angele Tomanič v Opatijski cerkvi v Celju.

ZDRAVILIŠČE DOBRNA

V avli hotela Dobrna je odprta prodajna razstava likovnih del Mirana Guzelja, člana ruškega likovnega krožka. Razstava je odprta samo še danes in jutri.

KINO VOJNIK

V kinodvorani v Vojniku bodo v soboto, 25. julija ob 19.30 uri in v nedeljo, 26. julija ob 17. in 19.30 uri predvajali ameriški film z naslovom Koma na meji smrti.

ZOPET ORGELSKI KONCERT

V okviru celjskih poletnih prireditev bo jutri, v petek zvečer ob 20. uri v farni cerkvi orgelski koncert ljubljanske umetnice Angele Tomanič.

Koncertantka redno prireja koncerte po Sloveniji ter drugod. Bila je deležna ugodnih kritik v Avstriji in Italiji, nazadnje pa je navduševala občinstvo na večtedenskem gostovanju v Sovjetski zvezi. Na sporedu celjskega koncerta bo imela skladbe Kriegerja, Vanhala, Buxtehudeja in Bacha.

Vstopnice bodo v predprodaji eno uro pred koncertom pri vhodu v farno cerkev.

-ed

DEŽURSTVA

ZDRAVSTVENI DOM

Dežurstvo med tednom: pomožni zdravnik od 14. do 20. ure, glavni zdravnik od 15. do 6. ure naslednjega dne. Ob sobotah je dežurni zdravnik od 15. do 12. ure naslednjega dne, ob nedeljah od 12. ure do naslednjega dne do 6. ure zjutraj, ob praznikih pa je dežurstvo od 7. do naslednjega do 6. ure zjutraj.

VETERINARSKA POSTAJA

Neprekinjeno dežurstvo.

LEKARNE CELJE

Do sobote, 25. julija do 12. ure je dežurna Nova lekarna na Tomšičevem trgu, nato prične z dežurstvom lekarna Center v Stanetovi ulici.

TRGOVINE

V tednu od 20. do 25. julija dežura samopostrežba RIO v Prešernovi ulici vsak dan do 20. ure. Trgovine pa ne bodo odprte v sredo, 22. julija na Dan vstaje. V tednu od 27. julija do 1. avgusta pa je dežurna samopostrežba SOCA v Stanetovi ulici.

V KS MARIJAGRADEC USTANOVILI ŠPORTNO DRUŠTVO

Krajna skupnost Marijagradec v občini Laško se ne ponaša le z novim, lepo urejenim športnorekreacijskim objektom, ampak je tudi ena redkih krajevnih skupnosti v občini, ki ima društvo za šport in rekreacijo.

Pred nedavnim je bil v Marijagradcu ustanovni občni zbor društva, ki se bo odslej imenovalo društvo za šport in rekreacijo »Partizan« Marijagradec. Odslej bodo na igriščih v okviru društva vadili mali nogomet, tenis, namizni tenis, odbojko, športno streljanje, poskusili pa bodo tudi z lokostrelstvom. Seveda bo tudi za občasne rekreativce dovolj časa in prostora. In ker se športno igrišče zaenkrat še koplje v soncu (kadar sije), so se v krajevni skupnosti Marijagradec odločili okrog zasadi 88 dreves. Zaradi sence in spomina.

M. A.

tami

tapetništvo-mizarstvo celje

Kosova ulica 10
Telefon: 23-275

Oblazinjeno pohištvo, talne obloge, zavese, avto tapetništvo, notranja mizarstva oprema, stavbno pohištvo in ostala v stroko spadajoča dela

ČESTITAMO OBČANOM CELJA ZA OBČINSKI PRAZNIK!

MLADO IN STARO PRI PARTIJI »ŽIVEGA ŠAHA« - Med spremljajočimi prireditvami »Piva in cvetja«, ki jih ni bilo malo, je Laščane in izletnike še zlasti privabila partija »Živega šaha«, ki sta ga namreč na igrišču osnovne šole odigrala Stojan Puc in Janez Pertinac. (Foto: Svetozar Busić)

NOVI
tednik

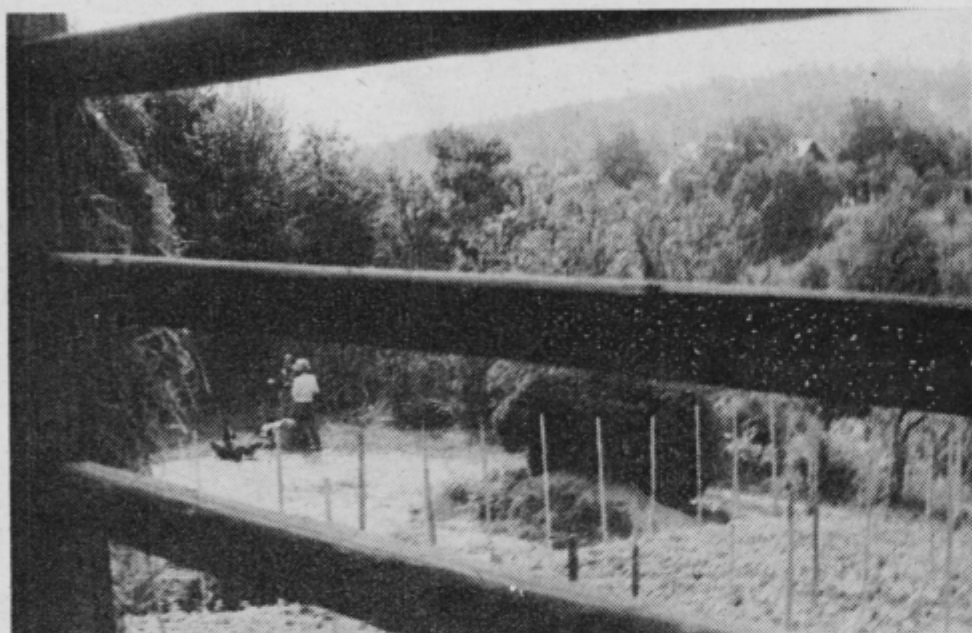
IZ KONJIŠKE KRAJEVNE SKUPNOSTI VEŠENIK

DRUG OB JE NUJA,

»Na Tepanjskem vrhu je vrag lakoto,

Na Vešeniku, ki je menda dobil imena po vešalih, s katerimi so razpolagali konjiški grofje, rastejo nove stanovanjske hiše, ki se jim pridružujejo tudi vikendi.

Pogled, kakršnih je na Brdu največ: streha med sadnim drevjem, kozolci in vinogradi.

»BABE ZASTONJ DELAJO, DEDCI ZA GNAR«

Tako pravi Milka Nanutova z Brda, sestra Jožeta, ki kmetuje, Franca, ki dela v Kongradu in Micke, ki tudi dela na zemlji, tako kot večina žensk iz kraja. Gospodinjstvo je njihova domena, pa vzreja prašičkov, goveda in kokoši. To tudi po malem prodajajo, tako kot jajčka pa kak liter vina. Veliko ga tako ni. Jabolka pa je veliko, le prodati jih ni mogoče. Milka to dobro pozna. »Boljše je hoditi v službo,« pravi. »Tako kot moški. Kaj jim je pa hudega. Avtobus imajo pred nosom. Od takrat, ko prvi odidejo na delo, do takrat, ko se zadnji vračajo s popoldanske izmene, mi, ki ostajamo doma, delamo. Pa za dva šihita ne zaslužimo toliko kot oni za enega. Ni čudno, da je tu čedalje manj ljudi. Pa ni tako slabo. Le ceste bi še naj do konca uredili, pa bi bili še kar zadovoljni.«

Ano Petre smo srečali, ko je nabirala hrano za svinje. »Kar dosti se nabere,« pravi.

Karel Založnik in učenca kovinarske šole iz Zreč Silvo Požon in Aleksander Fijavž, ki si bosta v Dinosu med počitnicami prislužila malo okrepitve denarnice, urejajo okolje.

Da je vrag lakoto čez Brdo peljal in da mu je z voza po malem padala, so včasih ljudje pravili. Dolgo je že tega in danes ta izreka ne drži več kot pribit. Malo pa še, malo. Lakote ni, obilja pa tudi ne, zato ni čudno, da mladi z Brda odhajajo s kmetij, se zaposlujejo drugje in jih ni več nazaj. Pred desetimi leti je na valovitem gričevju na obrobju Dravinjske doline živelo še več kot 300 ljudi, zdaj jih je le še 255. Boljšega življenja so odšli iskati v glavnem z Brda, znatno manj z Vešenika, ki je Slovenskim Konjicam še bližji, celo tako blizu, da krajevna skupnost Slovenske Konjice s svojimi ulicami počasi, pa gotovo, prodira vanj in si ga prilašča. Drugi sosedje niso tako prodorni: niti Bezina in Tepanje iz konjiške občine, niti Oplotnica iz Bistriške. Kar dobro sodelujejo z njimi – z Bezino imajo skupno konferenco delegacij za samoupravne interesne skupnosti, s Pobrežem iz oplotniške krajevne skupnosti pa ceste.

DELAVSKA AVTOBUSA DO BRDA PO ASFALTU

Premajhne so tukajšnje kmetije, da bi dajale dosti kruha za vse. Tako od treh do osmih hektarjev jih je največ, pri številnih doseljencih pa zemlje tako ne moremo več meriti v hektarjih. Dohodek je torej treba iskati drugje – v Slovenskih Konjicah, Zrečah... Kar 107 krajanov je zaposlenih, največ v Konusu, Lipu, Uniorju in Kostroju. Tudi zaradi tega ni vseeno, kakšne so ceste, ki vodijo do tovarn, ceste, po katerih vozita kar dva delav-

Božo Kolarič, tajnik krajevne skupnosti: »Z delom delegacije za skupščine samoupravnih interesnih skupnosti, ki se združuje v konferenco skupno s delegacijo krajevne skupnosti Bezina, ne moremo biti zadovoljni. Da bi bilo v bodoče bolje, smo letos namenili vso skrb evidentiranju kandidatov za delegate.«

Ciril Škoporc, član odbora za civilno zaščito: »Marsik smo v naši krajevni skupnosti že uredili, mislim pa, da bi bilo dobro, če bi uredili tudi nogometno igrišče. Tem smo se na sestankih večkrat dogovarjali, zdaj je čas, da to tudi naredimo. Bo že šlo, saj kadar je treba ljudje pomagajo.«

ska avtobusa – za v Unior in za v Konus, pa še redno avtobusno zvezo imajo. Iz Tepanja preko Pobreža na Brdo, Vešenik in v Slovenske Konjice. Kar veliko je to in ni čudno, če so sedeži na avtobusih pogosto prazni. To pa stane. No, do jeseni se bodo menda drugače dogovorili in si bodo delovne organizacije v enem avtobusu razdelile število sedežev.

Glavno prometno žilo so v krajevni skupnosti do Brda uredili že predlani. 1650 metrov so jo asfaltirali, toliko, kolikor je od magistralne ceste Maribor-Celje do Brda. Krajski so se takrat kar izka-

zali tako s prispevki kot prostovoljnim delom. Z asfaltiranjem te ceste misli seveda nadaljevati. Na omočju njihove krajevne skupnosti jo je še za 560 metrov, približno toliko pa jo v oplotniški. Skupno bo to že rešili, saj so si zapisali tudi v srednjeročni načrt. Malo nerodno je le, ker sedanja sredstva krajevne samoprispevka že porabi Sicer se pa ta drugo leto tal izteče. Na avtobusno postajo ne bo treba tako dolgo čakati. Streho nad glavo bodo imeli čakajoči na Brdu pred jesenskimi deževjem.

Da ne boste mislili, da je edina asfaltirana cesta v krajevni skupnosti. Imajo jo tudi pri edini delovni enoti kraju, pri Dinosu!

PRIKLJUČENI SO NA KONJIŠKI VODOVOD

Stare vodnjake so že 19 let zamenjali z dobro pitno vodo iz vodovoda. Priključili so se na konjiški vodovod. Na Brdu so to uredili že leta prej kot na Vešeniku. Rezervoar so zgradili skupaj s Tepančani. Napeljava vodovoda je bila veliko delo krajanom so priskočili pomoč tudi mladi iz cele občine. Občinska mladinska konferenca je namreč zbirala kope od Škalc do Vešenika organizirala mladinsko celovno akcijo. Vso drobno omrežje so skopali krajski pa je šlo. Tako imajo danes vseh sedemdesetih gostov dinjstvih zdravo pitno vodo razen v nekaj starih zidanih, pravzaprav viničarija-

BRDO

DRUGEM, KADAR PA TUDI SKUPAJ

asal, čez Brdo jo je peljal, na Strteniku pa zvrnil.«

Zvezica Kolarič, tajnica krajevnih organizacij SZDL: »Bremalo je pri nas ljudi, ki bili pripravljeni prevzeti odgovornosti, še manj pa tih, ki bi prevzete odgovornosti tudi dobro izpolnjevali. Pa pa je v krajevni skupnosti, čeprav ni velika, precej. Skupaj bi ga lažje oprali.«

Franc Javornik, skladiščnik, prej pa 23 let poslovodja delovne enote Dinosa: »Naše sodelovanje s krajevno skupnostjo, kjer imamo prostore je bilo vedno dobro. Želimo si, da bi se z njo povezali še bolj in pripravljeni smo za to tudi kaj storiti. Seveda, to pričakujemo tudi od krajanov. Pri urejanju okolja bi nas že lahko posnemali.«

TARO ELEKTRIČNO MREŽJE BODO IMENJALI

Z razvojem so tudi na Vešeniku in Brdu porabili vse električne energije. 1969. so napeljali trofazni tok, naslednje leto pa skupno s panjskim vrhom zgradili informacijsko postajo. Ko je danes napetost kar 1000 voltov, zamenjati pa bo treba to električno omrežje, ki je že dotrajano, tudi za več številne porabnike ni narejeno. To tudi bodo naredili.

TELEFONSKI PRIKLJUČKI SO PREDRAGI

Niti enega samega samca tega telefonskega priključka nimajo v celi krajevni skupnosti. Sedaj, ko bodo telefonsko centralo v Slovenskih Konjicah razširili, bi jim po razdelitvi pripadalo 15 telefonskih priključkov, vendar večina tistih, ki so si še pred letom telefon vroče želeli, obupuje nad prav nemoogo visokimi stroški. Že tako je treba veliko odšteti za samo priključitev, temu pa

se še pridružujejo veliki stroški za izgradnjo omrežja. Krajevna skupnost nima ravno polne blagajne, izračunali pa so, da bi bolj oddaljeni naročniki morali odšteti reci in piši nič manj kot 6-7 milijonov. Milijonarji pa v teh krajih seveda ne žive, tako da bodo vse o telefonih še temeljito premislili. Pravijo pa, da si verjetno prej kot v treh letih ne bodo upali niti poskusiti!

DINOS TESNO POVEZAN S KRAJEVNO SKUPNOSTJO

Eno samo delovno enoto premorejo v krajevni skupnosti. DINOSOVO delovno enoto Slovenske Konjice. 1975. leta so se priselili s Prevrata in že takrat se je pričelo tesno sodelovanje s krajan. Ne le v besedah, temveč v sredstvih in drugih oblikah pomoči. Pomagali so pri asfaltiranju ceste, pri urejanju okolja, na razpolago so dali prostor za sestanke, podprli bodo nogometno društvo, tako kot podpirajo društvo s Prevrata.

Ravno pripravljenost in želja po sodelovanju s krajan je ena izmed skupnih odlik štirinajstih zaposlenih delavcev, delavcev, ki se odlikujejo tudi s svojim dobrim delom. Niso kar tako ena izmed najboljših delovnih enot ljubljanske delovne organizacije, ne hvalijo jih zaman v konjski občini. Z odlično organizacijo dela so na primer v prvem polletju letošnjega leta zbrali že okoli 300 ton papirja, da o železu in drugih surovinah sploh ne

govorimo. Pokrivajo pa celo konjsko področje, pa še Oplotnico in Poljčane.

Ob rednih dejavnosti (na njihove storitve ni treba čakati!) s katero zagotavljajo tudi urejeno okolje, pa se je njihova sindikalna organizacija odločila tudi za delo ob nekaterih prostih sobotah, ko sami zbirajo papir, pa tudi druge surovine pri občan. Da ne zgublamo besed o sodelovanju z Rdečim križem in delovnimi organizacijami v občini!

REVOLUCIONARNEGA RAZVOJA NIHČE NE PRIČAKUJE

Je že tako: če v kraju ni industrije, če leži ob samem robu mesta, kjer lahko zadovoljuje vse potrebe, če ni zemlje za intenzivno kmetijsko obdelavo (večino najboljše zemlje je zasadila konjska Kmetijska zadruga z vinsko trto), potem tudi kakšnih velikih sprememb ni mogoče pričakovati. V kraju samem jih tudi ne predvidevajo, prav tako ne v občini. Tako so vsaj napisali v družbeni plan. Urbanistični načrt predvideva del Vešenika kot spalno naselje, to pa je tudi vse.

Malo je stvari, ki bi krajane povezovale. Najdejo se le ob skupnih delovnih akcijah in tudi to se verjetno ne bo spremenilo. Razen socialistične zveze, organov krajevne samouprave in odbora za splošno ljudsko obrambo tudi nimajo ne organizacij, ne društev. Na ustanovitev osnovne organizacije se pripravljajo le mladi, ki jih je okoli dvajset. Pa gre nekam počasi. Komunistov je malo, vključeni so v delovnih organizacijah, borci so vključeni v konjsko združenje. Tako na Vešeniku in Brdu žive ljudje drug ob drugem, pa vendar nekako vsak zase. Tudi to se verjetno ne bo spremenilo, kljub nekaterim posameznikom, ki skušajo življenju v dveh krajih vdihniti pravo življenje krajevne skupnosti.

Tako kot so krajan povedali in kot sva življenje na Vešeniku in Brdu občutila sva zapisala

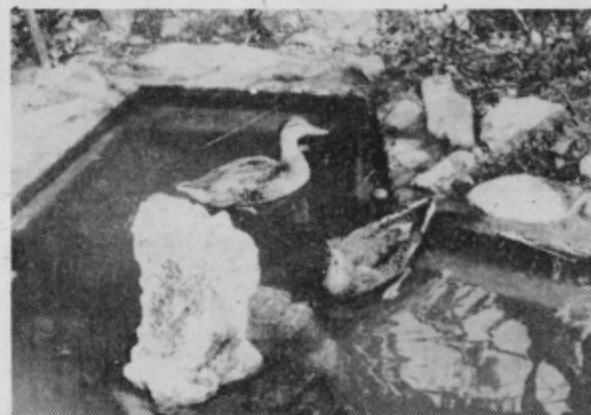
MILENA
BREČKO-POKLIČ
in
TONE VRABL

KJER SE MED VINOGRADI PUJSKI, PAVI IN RAČKE SPREHAJAJO...

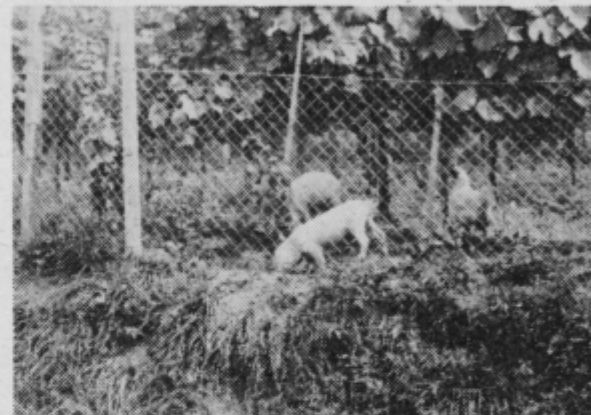
Samo dober skok iz porajajoče betonske džungle v srcu sodobnih Slovenskih Konjic je podoba narave takšna, kot si jo lahko zamislimo samo še v pravljicah. Zelenje, gozdovi, ogromno vinogradov in brajd pa sadovnjaki, polja in sredi vsega tega črn, asfaltiran cestni trak ter še nekaj makadama, ki sili v gozdove in nizko hribovje.

Povsod diši, da bi vonjal ure in ure! V rahlo sončno meglico, ki napeto bdi nad vso dobroto, se zarine samo kakšen pasji lajež ali zateglo kravje mukanje pa morda še neobgleno ptičje čebetanje... Ljudje v tistem koncu, v Vešeniku in na Brdu, ne govorijo radi, pač pa radi delajo. Njihove roke niso podobne rokam administratorjev in tudi obrazi so drugačni. Roke so zgarane, obrazi rjavi od sonca, ki tam menda bolj zdravo peče, kot v dolini. Tisti ljudje so razpeti med delom za stroji v tovarni in delom doma na polju. Dvojno delo! Težko, vendar častno delo. Ko jih pobaraš o težavah, so znova tiho. Ne tarnajo, ampak samo, da bi bila letina dobra, da ne bi kaj »stolklo« pa da bi bili zdravi in da ne bi mladi tako radi odhajali v dolino ter se vračali samo v jeseni...

Tudi v Vešenik-Brdo sili novo, sodobno življenje! Lesene hiše pa vodnjaki sredi travnikov in sadnega drevja so vse bolj še samo prijeten spomin na vaško polpreteklo idilo... Tudi gnojišča v tistem kraju ne smrdijo, ampak imajo svoj čar... In svoj čar imajo pujski, ki se svobodno pasejo pod obetajočo brajdo ali vinogradom pa račke in pavi, ki skupaj s kurami počenajo nekaj podobnega... Nekaj prijetnega je v tem! To drobno, nezahtevno življenje, ki skupaj z ljudmi poskuša naprej! Kljub vsemu je biti prijetno v kraju, kjer je preprosto in iskreno življenje ter vino, ki prežene še tako slabo voljo smrdečo po mestnem vrvežu, betonu in benzinu. Vračanje v Vešenik-Brdo pomeni tudi vračanje v pravo, prijetno, iskreno življenje...

Pri Kukovih na Vešeniku imajo pravi mali živalski vrt. V lepo urejeni okolici se spreha pavi, pa zlati fazani, račke...

Pri Nanutovih na Brdu imajo lepo zalite pujske, ki se najraje sprehaajo med zelenečo vinsko trto. Imajo pač dober okus!

Sožitje na kmečkem dvorišču na Brdu. Pujsku ni prav nič nerodno, da se mora prerivati s kokošmi za zrna koruze.

LJUDJE SO PREVEČ VSAK ZASE

Alojz Kuk z Vešenika je že dopolnil 75 let, pa užene marsikakega mladca. Vsaj s svojim delom. Tisti dopoldan, ko smo ga obiskali, je nacepil že za celo skladovalnico drv, obiskali pa smo ga, ker so nam povedali, da je med najbolj marljivimi delegati v kraju. Za občinsko skupščino, za zbor krajevnih skupnosti.

»Ko sem prenehal z delom na banki, sem mislil, da si bom malo oddahnil, pa je toliko dela. Ko so me predlagali za delegata in sem to sprejel, sem s tem sprejel tudi vse odgovornosti. Tistih, ki jih še na sestanek delegacije ni, ne razumem. Da v štirih letih niti enkrat ni mogel priti, ne, tega naj meni nikar ne pravijo. Ljudje so preveč vsak zase. Da bi zastoj delali, tega ne poznajo. Ko sem bil sam mlad, nisem nikoli vprašal, če bom za delo kaj dobil.« Tako pravi Alojz Kuk in prav ima. Kot ima prav, ko se zavzema za nogometno igrišče: »Otroci so otroci. Če ne bo igrišča, bodo pa še naprej po travnikih letali. To bi jim pa res morali urediti.«

Z NAČELI SE NE DA ŽIVETI

HLEV TERJA POŠTENO IGRO

Kmet Franc Cencelj o kmetijski politiki

Če se peljete iz Celja proti Laškemu, se v Tremerjih močno zoži cesta. Tam, kjer je najozja, je ob desno stran ceste v breg potisnjena domačija Franca Cencelja, enaintridesetletnega kmeta, ki vsako leto spita za trg 40 do 45 čez petsto kilogramov težkih pitancev. Sami lahko izračunamo, koliko ton mesa je to. Franc je eden izmed številnih kooperantov celjske kmetijske zadruge in resen tržni proizvajalec. Zato pa ima tudi svoje poglede na kmetijstvo in kmetijsko politiko in mu še zdaleč ni vseeno, kako bo s to pomembno gospodarsko panogo tudi jutri.

Ni mu vseeno zaradi tega, ker sodi v tisto generacijo, ki je po letu 1966 videla določene

ne možnosti za spodobno življenje kmetijskega proizvajalca. Do danes se sicer odnos do poklica kmeta v širšem družbenem smislu ni kaj bistveno spremenilo, pa še to se je (kolikor se pač je) zaradi svetovne stiske za hrano in smo pač vsi skupaj primorani drugače gledati na polja in v hleve, kjer domuje kmet s svojo logiko, izkušnjami in tradicionalnim nezaupanjem v spremembe, kajti vse prevečkrat je sam plačeval ceno za tuje grehe.

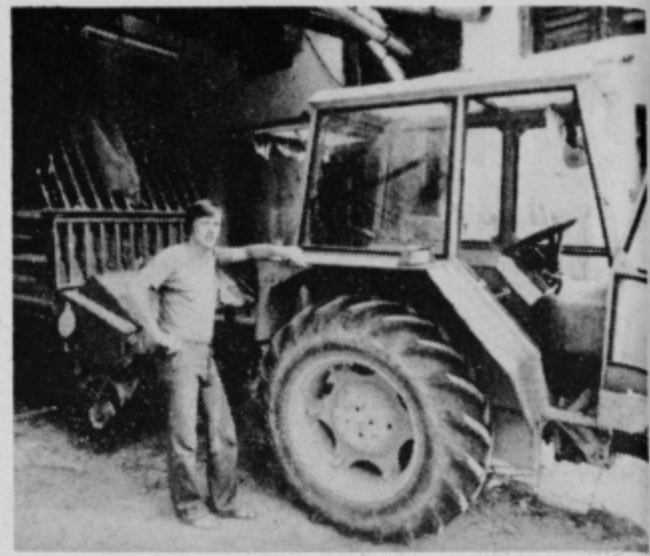
Na kmetiji sta najprej gospodarila oče Ivan in mati Ivanka, ki je povila tri otroke. Franc je ostal doma in po končani šentjurski kmetijski šoli prijel za delo doma. Vmes je bil nekaj mesecev na začasnem delu v tujini, pa

se je kaj kmalu vrnil domov. Po očetovi smrti (kmetijo mu je izročil že prej), zdaj gospodarji na sodobnem posestvu, kjer mu je še vedno v močno oporo mama, žena Damjana hodi v službo, hčerka Andreja pa je še premajhna, da bi lahko kaj bistveno vplivala na gospodarjenje pri hiši.

Kmetija ima nekaj čez 9 hektarjev obdelovalne zemlje, od tega je 3,5 hektarja njiv, kjer raste kornuza za živino, 2 hektarja sta namenjena pašnikom, ostalo pa so travniki, vendar razcepljeni na več površin. Imajo tudi 30 hektarjev gozda, ki pa je na zelo hribovitem terenu, ponekod je svet zelo skalnat, tako da jim gozd ne predstavlja vira resnega dohoda.

Vsa skrb je torej usmerjena v sodobno urejen hlev, ki so ga uredili po prihodu Franca iz JLA. Vsako leto priveže v hlevu 40 do 45 glav govejih pitancev, ki tehtajo nekaj čez 200 kg, ko pa zapustijo hlev, tehtajo preko 500 kg, nekateri celo 600. Da je treba v tem času krepko delati, najbrž ni treba obešati na velik zvon. Tako bo v avgustu hlev izpraznil, šel za nekaj časa z družino kampirat na morje, po zasluženem dopustu pa spet na delo, spet k novi pošiljki živine.

Ko Franc Cencelj govori o kmetijski politiki, sicer priznava, da se je že marsikaj spremenilo na bolje, vendar meni, da smo kot družba pri mnogih odločitvah premalo dosledni in premalo natančni. Na primer pri davku od proizvodnje: v javnost pride določen predlog, ni pa konkretnih in podrobnih navodil ali predlogov, kako predlog spraviti v življenje, v vsakdanji praksi, ki zaradi neurejenih razmer na trgu, odkupnih in proizvodnih cen, krmil in drugih elementov proizvodnje, kaže še mnogo pasti in vzbuja pri kmečkih proizvajalcih še mnogo nezaupanja. Pohvali sicer dobro sodelovanje s celjsko kmetijsko zadrugo, vendar meni, da bi morala biti strokovna služba močnejša in ne bi smeli kmeta, ko zgradi hlev in ga napolni z živino, potem pustiti samega. Več diplomiranih agronomov bi moralo biti na terenu, v nenehnem stiku s kmeti, pa bi bili učinki opaznejši.

Pravi tudi, da sicer družba vlaga v kmetijstvo, vendar so ta sredstva premalo usmerjena, kontrolirana in zato ni pravih učinkov. Doda tudi, da bi morali kmetijci ob zaključku letine pripraviti novinarsko konferenco in seznaniti preko sredstev javnega obveščanja širšo javnost o tem, kako so prišli do rezultatov in kaj ti pomenijo.

V sobi ima na polici celo goro Delegatskih poročevalcev. Ko ga pobaram, kako je s samoupravnimi odnosi v kmetijstvu, se v zadregi nasmeje: bolj slabo. Delegacija kmetijske zadruge slabo deluje v zboru združenega dela. Kmetje bi imeli marsikaj kaj za reči, njihov glas se preslabo čuje. A bodo že sami morali najprej urediti tako, da se bodo redneje pojavljali na skupščinah in tam uveljavljali neposredno voljo in pravice. Ni zadovoljen z odkupnimi cenami, ker pravi, da se prepovedko in v prevelikem vrednostnem razmaku povečujejo. Zato ni vseeno, ali prodaja živino kakšen teden prej ali pozneje,

saj ga to lahko stane nekaj milijonske izgube ali pa je deležen dobrega plačila. Ni prav, da je to stvar naključja. Tudi Franc meni, da bi morala biti davčna politika stimulator dobre kmetijske proizvodnje, ne pa zaviralna cokla.

Še mnogo tega smo nadrobili v pogovoru. Skupni imenovalec bi bil v ugotovitvi ali vtisu, da bo treba na področju razvoja kmetijske politike narediti še mnogo, da bodo sredstva in vloženo delo v kmetijstvo dala učinkovitejša rezultate. To predvsem zaradi tega, ker je še mnogo neobdelane zemlje, ta je preveč razdrobljena, pa tudi tam, kjer je že obdelana, bi lahko bila še bolje. Kmet pa bi moral biti bolj in predvsem trajnejše stimuliran za svoje delo. Predvsem zaradi občutka, da je enakovreden soustvarjalec v široki gospodarski proizvodni verigi, ne pa po trenutnih potrebah družbi in njenim interesom koristen dodatek.

DRAGO MEDVED

NARODOPISNE ZANIMIVOSTI KOZJANSKEGA

Naš znani narodopisec Niko Kuret je v orisu »Sveta med Savinjo, Savo in Sotlo« zbral in napisal niz zanimivosti Kozjanskega, ki bodo prav gotovo zanimale širši krog bralcev na tem področju.

V naslednjih vrsticah bom po Kuretu povzel najzanimivejše narodopisne zanimivosti, ki izumirajo in prehajajo v pozabo – najprej nekaj o načinu prehrane:

Prehrana je bila na Kozjanskem skromna. Včasih je pela kaša, še danes obratja belo župo s krompirjem v oblicah in vsak dan so na mizi koruzni »žganki«. Skoraj v vsaki »lopi« – veži so stale žrnje. Včasih so težko čakali ječmena, da so skuhalo žgankov iz ječmenove moke, ker je koruze že zmanjkalo. Mimo teh so seveda bili v časih tudi ajdovi in beli žganki. Danes kruh v glavnem kupujejo, včasih pa so pekli kar presen kruh brez kvasa »prešnjače«. Mleko in krompir sta bila važno dopolnilo vsakdanje prehrane. Meso je prihajalo na mizo le ob težjem delu, takrat so spekli tudi bel kruh, ocvirkovo in navadno potico. O božiču spečejo »božiček« ali »močen kruh« iz pšenične moke. Vrh hlebca prilepijo še križ iz testa. Ta kruh leži vse tri svete večere na mizi, o treh kraljih ga pa razrežejo in razdelijo. Velik praznik na Kozjanskem so tudi koline, pravijo jim »furež«. Takrat si privoščijo mesa po mili volji. Posebnost je kislja župa. V družbi sosedov se domači gostijo pozno v noč in pojedjo dostikrat tudi do pol prešiča. Pri »lastninarjih« ali kočarjih, kjer priredijo 1 le majhno prase, pospravijo kar vsega. Fureži so januarja ali februarja.

Stara noša je izginila na Kozjanskem že v prejšnjem stoletju. Poročilo iz konca 18. stoletja pravi, da je bila dosti podobna kranjski noši. Tedaj so doma izdelovali še domače platno, ponekod tudi raševino. Moški so nosili sivo barvane platnene hlače, suknje pa iz rjavega sukna. Noge so jim tlačale v škornjih, ki so jih nosile tudi ženske. Te so nosile na glavi avbo, preko katere so polagale pečo. Zanimiva so poročila o svatovski noši iz 19. stoletja. Kolomanu Mulcu se je leta 1856 že tožilo po »modrih plajših in dolanjšicah«, kakor je imenoval platneno obleko. Vendar je bil plašč, burnus, pri svatbah še dolgo v rabi. Moški svatje so bili ognjeni z njim, čeprav je bila poroka o kresu. Dragotin Ripšl je leta 1858 o laškem okolišu napisal: »Še le nekaj let je minilo, odkar so ženske nehale pri svatovščinah nositi kranjske avbe. Nevesta in družica sta imeli avbo s pankelci in pušlci lepo okinčano, na vrhu pa je bil bel venček, znamenje devštva. Zakonske žene in tudi neveste, če ni bila več devica, so nosile čez avbo brez pušljev belo, lepo obšito ruto, pečo.«

Okoli Rogatca so nosili po Žurmanovem poročilu iz leta 1859. moški pri svatbah črne kamižole, črne irhaste hlače (irhače), rdeč lajbelc in črne škornje, ženske pa bele kikle, črn predpasnik, okoli vratu pa rdeč robec. Nevesta je tedaj tam nosila še avbo z vencem.

ERNEST REČNIK

PISANA PERUTNINA

KORISTNO LEPOTIČJE

V Zadobravi nenavadna pernata družčina

Zadobrova 34. Gospodarsko poslopje, ki stoji za majhnim sadovnjakom se na videz po ničemer ne razlikuje od sosednjih hiš. Le tu in tam prepara tišino brlžj neznane živali.

Družina Jeklovih. Franc Jekl se ljubiteljsko ukvarja z vzrejo malih pernatih živali. Z ženo Zinko oba hodita v službo, vendar imata kljub temu za živali vedno dovolj časa, saj, kakor pravita, skrb za živali zahteva »celega človeka«, predvsem pa veliko meru ljubezni in potrpežljivosti. Še posebej je treba skrbeti za mladiče, ki se zaradi prevelikega števila kaj radi pobijejo med seboj in s tem nastane velika škoda.

Mama Fani je povedala, da je bil Franci že od malih nog velik prijatelj živali. Začel je z grlico, sedaj pa ima pravo farmo raznovrstne perjadi. Najbolj ponosni so na redke vrste fazanov, modra pava in pisano mandarinko. Diamantni, kraljevi, srebrni, zlati in češki fazani so prava paša za oči. Imenitna poslastica pa je pogled na modrega pava, ki s svojim razkošnim perjem kraljuje med perjadjo. Izvalil se jim je Ze tudi bel pav, ki je velika redkost. Kadar pav razpre rep kot pahljačo, pravijo, da vozi kočijo. Tako se šopiri pred samičko. Lepa je tudi mandarinka, kateri se perje v jeseni čudovito pisano obarva.

Ob dvorišču, kjer se pozibavajo navadne, labodje in puhaste goske, pa imajo svoj koteček zajci pasme francoskega srebrca. Zinka je pohvalila njihovo izredno okusno meso in lepo krzno.

Veselo pernato družčino dopolnjujejo še navadni in

golobi pismonoše. Ljubljenska družina, predvsem pa malega Domna in Sebastiana, je prisrčna psička Laika. Seveda imajo tudi pujska.

Potožili so, da Društvo za varstvo živali nima posluha za rejce malih živali. Največji problem je hrana, ki je pri nas ni moč dobiti, tako da so jo prisiljeni kupovati v tujini, kar pa ni poceni. S prošnjo, da bi jim organizirali preskrbo hrane in omogočili kakšno manjšo razstavo, so zaman trkali na vrata društva. Tako so Jeklovi prepričani sami sebi in lastni iznajdljivosti.

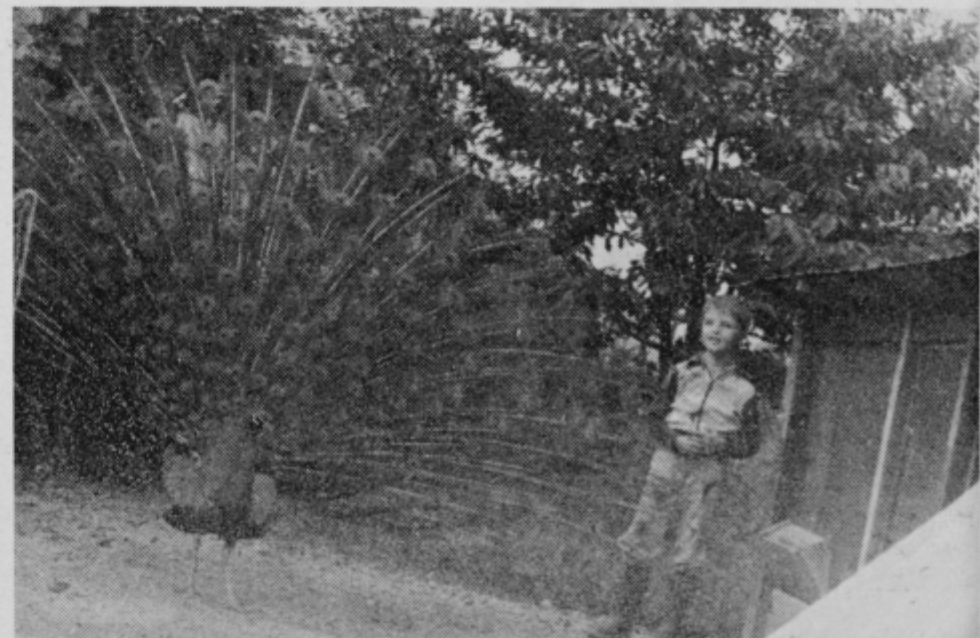
Tudi Celjani nimajo zanimanja za ogled, saj so jih doslej le redki obiskali, od

osnovnih šol pa samo dva razreda hudinjske šole. Sosedji imajo veliko razumevanja za ljubiteljsko dejavnost Jeklovih, še y posebno veselje pa so živali otrokom.

Namesto da osnovnošolske učiteljice otroke leto za leto vodijo na Stari grad, Celjsko koč ali Petricek, bi jim lahko z malo več domiselnosti pripravile kakšno popestritev. Ne samo da bi bil ogled živalskega vrta v malem poučen, temveč tudi pravo doživetje za mestne otroke.

Jeklova družina je na svoji farmi srečna in zadovoljna, kar zgovorno pripovedujejo njihovi nasmejani in vedri obrazi.

SASA JARH

Domen in modri pav, ki »vozi kočijo«.

Foto: S. JARH

V TRNOVLJAH OPEŠALI?

Pred dnevi so se v Trnovljah sestali predstavniki sveta osnovne organizacije Zveze komunistov, krajevnih družbenopolitičnih organizacij in krajevne skupnosti ter ocenili nekatere aktualne naloge tega časa.

Ugotovili so, da udeležba na sejah sveta skupščine krajevne skupnosti v zadnjem času upada in da so mnogi člani izostali tudi na slavnostni seji za krajevni praznik. Zato tudi niso ta dan prejeli priznanj, ki so jim bila namenjena. Tudi v krajevni konferenci SZDL ugotavljajo, da delo šepa, deloma tudi zaradi dopustov.

Krajani tega območja nestrpnost pričakujejo nove telefonske priključke, te dni pa so dobili okoli kilometer nove asfaltne obloge na cesti čez Ljubčno.

VIKTOR DOBRIŠEK

STRMEC

ČETRTIČ FOLKLORA

Izdali so tudi ličen vodnik po kraju

Turistično društvo Strmec je tudi letos v počastitev praznika celjske občine pripravilo večer jugoslovanske folklore. To je bila že četrta predstavitev jugoslovanskih folklornih ansambllov v tem kraju, že četrta prireditev, ki je v tej vsebini dobila tu svoj domicil.

Odločitev o tradicionalnosti folklornih prireditev v Strmcu ni bila naključna. Že prvi poskus 1977. leta je potrdil, da je bila zamisel dobra, da so zlasti domačini sprejeli plese in pesmi jugoslovanskih narodov za svoje. Zato je povsem razumljivo, da se je tudi število gledalcev večalo iz leta v leto. Samo lanski tretji večer jugoslovanske folklorne, na katerem so navdušili še zlasti

plesalci iz pobratenega Titovega Velesa, je navdušil okoli 450 gledalcev. To pa je za Strmec veliko, zelo veliko!

Zdaj imajo večeri jugoslovanske folklorne v programu prireditev, ki jih pripravlja turistično društvo v Strmcu, svoje stalno mesto. In ne samo to, društvo v organizaciji teh večerov tudi ni več osamljeno. V finančnem pogledu namreč. Če je prej finančno breme ležalo predvsem na razmenih domače krajevske skupnosti, zdaj to ni več tako. Tudi v tem je priznanje za delo in za pravšnjo izbiro vsebine tradicionalne turistične prireditve.

In ko že teče beseda o delu mladega, toda delavnega turističnega društva v Strmcu pri Vojniku, naj ne izostane še novica, da so te dni izdali

ličen prospekt svojega kraja. V bistvu gre za turistični vodnik, saj na štirih straneh publikacije predvsem predstavljajo svoj kraj. Tako posredujejo o njem splošne podatke pa tudi zgodovinske, kulturne in naravne zanimivosti. Za turista ali izletnika, ki tega območja ne pozna dovolj, bodo pomembni nasveti za izlete v bližnjo in daljnjo okolico, prav tako za rekreacijo kot zabavo.

Seveda opozarjajo še na možnosti za letovanje ter na prometne zveze z drugimi kraji. Skratka, vodnik, oziroma prospekt, ki je prav tako kot tradicionalna folklorna prireditev zrcalo dela društva, ki ga je več let vodil Oton Samec mlajši in ki mu zdaj stoji na čelu Mira Šeško.

M. BOŽIČ

MOZIRJE

VENDARLE KORAK NAPREJ

Z delom pričela skupna recepcijska služba

Čeprav so še daleč, da bi se povezali tudi drugače in stopili na skupno pot, je vendarle začetek dela skupne recepcijske službe v Mozirju, turističnega biroja, znanilec nečega novega. Prav gotovo tudi spoznanja, da vsak po svoje, še posebej na informacijskem in propagandnem področju, v predstavitvi ponudbe in še v čem ne morejo biti razdrobljeni.

Prizadevanja za ustanovitve skupne recepcijske službe v Mozirju za vse dejavnike turističnega življenja v dolini, so stara nekaj let. Postala so že simbol nepovezanosti, razdrobljenosti. Zdaj so jim napravili konec. Pred tednom dni, ali natančneje, v sredo, 15. julija, je začela z delom skupna recepcijska

služba, skupen turistični biro, ki bo usmerjal goste v vse hotelske in gostinske objekte in prav tako na vse kmetije, ki se v mozirski občini ukvarjajo s turizmom.

V Gornji Savinjski dolini pričakujejo, da se bo delo turističnega biroja pokazalo prav kmalu, da se bo enotna ponudba zelo hitro poznala v bolj organiziranem in stalnem dotoku turistov v dolino.

no, da se bo turistična Gornja Savinjska dolina tudi navzven predstavila kot enotna. In ne šamo navzven, takšna mora biti tudi znotraj.

Za prvega vodjo turističnega biroja v Mozirju je bil imenovan mlad turistični delavec, Robert Klemenak, sicer pa lahko dobite vse informacije tudi po telefonu na številko (063) 830-022.

MB

PRIREDITVE V JULIJU IN AVGUSTU

Začelo se je s celjskim turističnim tednom in nadaljevalo minule dni s pivom in cvetjem v Laškem ter s čebelariskim praznikom v Gornjem gradu.

Na vidiku so nove in tradicionalne turistične prireditve. Že v soboto, 25. t. m. bo v Rogški Slatini veliki ples, na Vrnskem pa se bodo pričele kmečke igre, ki se bodo nadaljevale in končale v nedeljo, 26. julija. In potem smo že pri flosarskem balu na Ljubnem ob Savinji. Vsako leto je prvo soboto in nedeljo v avgustu. Tokrat torej 1. in 2. avgusta. Hmeljarski praznik v Braslovčah bo teden dni pozneje, v sredini avgusta pa še v Lučah prav tako tradicionalni turistični praznik.

V avgustu pa bosta še dve turistični prireditvi, 22. v Velenju kmečki praznik in 29. v Mozirju jutro koscev in grabljic.

MB

OGLAS V
NOVEM TEDNIKU
JE POT
K USPEHU

KDO SKRBI ZA ČEVLJE V CELJU?

ENAJST DELAVNIC JE

Pravzaprav so v glavnem popravilnice

V Celju imamo enajst čevljarjev, eden pa je tudi v Vojniku. Skoraj polovica celjskih čevljarjev ima svoje delavnice v Zidanskovi ulici, tam jih je kar pet. Pri čevljarstvu – Ortopediji izdelujejo le ortopedске čevlje za bolnike po receptih. Tu imajo, kot tudi pri drugih čevljarstvih, veliko dela, so pa edini, ki se ne pritožujejo nad zaslužkom. V Sloveniji obstajajo namreč le tri takšne čevljarске delavnice in ta je edina v rokah privatnika, ostali dve sta družbeni. Sem hodijo po čevlje bolniki iz vse Slovenije.

Na Zidanskovi je še čevljarstvo Cestnik, tu vam bodo poleg čevljev popravili tudi rokavice ali zašili torbo, vsa čevljarska in torbarska opravila pa opravljata tudi čevljarstvo Bevc in Krajnc.

V »Rokodelnici mojstra Drete« na Miklošičevi poleg tega, da popravljajo čevlje,

izdelujejo ključke in opravljajo brusaska dela. Tu so bili edini, ki so povedali, da ne sprejemajo v popravilo vseh čevljev, ki jim jih stranke prinesejo, saj so nekateri tako dotrajani, da res niso več za rabo. To skušajo stranki tudi dopovedati.

Pri čevljarstvu Teodorovič na Aškerčevi pravijo, da vzamejo v popravilo vse čevlje, ki jim jih stranke prinesejo, včasih pa tudi kakšno torbo. Cene so za nekatere stranke visoke, za druge pa ne. Nekateri radi plačajo tudi več, ko vidijo, da je delo dobro opravljeno. Dobro bi tudi bilo, ko bi imeli vsi čevljarji enotne cene, tako bi se laže opazila razlika v kvaliteti dela.

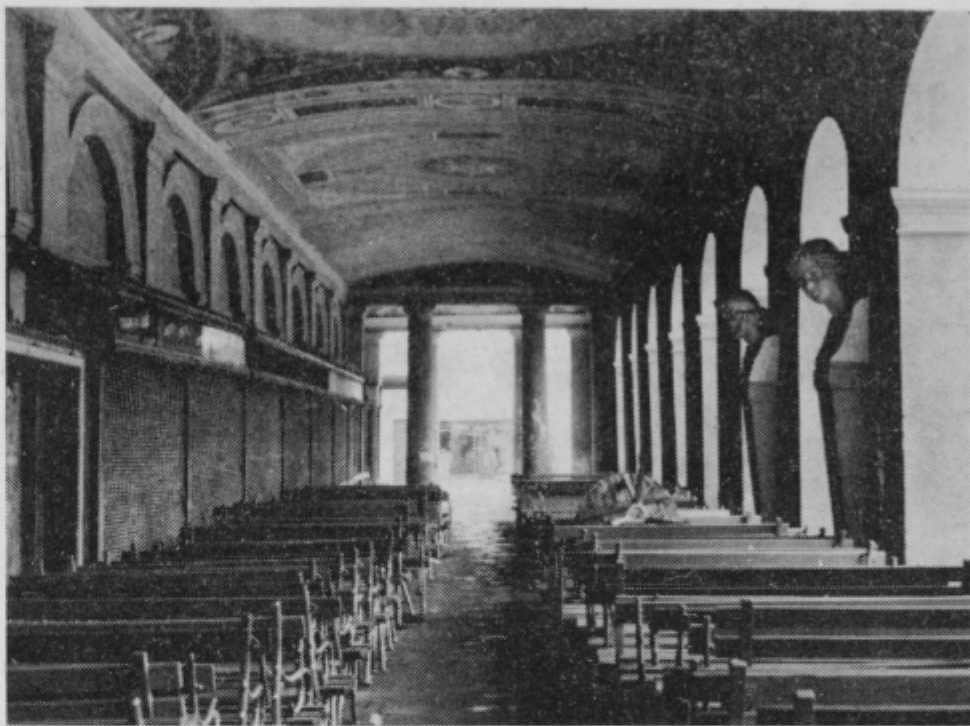
Na Mariborski cesti sta dva čevljarja. Pri čevljarstvu Ocvirk pravijo, da popravljajo prav vse čevlje, ki jim jih stranke prinesejo, saj so bolj od rok, tako da jih stranke

težje najdejo. Popravljajo pa tudi potovalke in šolske torbice. Nasprotni tovarne Ermo je čevljarstvo Kladnik. Tu čevlje popravljajo, delajo pa tudi nove. So edini v Celju, ki izdelujejo cikle, te so po kvaliteti in ceni konkurenčne tistim v trgovinah.

Na Zidanskovi je še čevljarstvo Perko, tu ravno obnavljajo delavnico, na Trgu svobode pa je čevljarstvo Berglez.

Čevljarji pravijo, da je dela zanje dovolj, le zaslužek je majhen. Dela s popravili je toliko, da ne ostane veliko časa za izdelavo novih čevljev, tako da se s tem večina ne ukvarja več. Problemi so tudi s cenami, saj te ne gredo v korak s cenami materiala. Kljub vsemu temu pa bodo radi sprejeli v popravilo tudi vaše čevlje, če je z njimi kaj narobe.

BARBARA DEŽNAK

ROGAŠKA SLATINA: ŠE NIČ NOVEGA

Še vedno buri duhove, in kot kaže, še zdaj ni odgovora na vprašanje, kakšna usoda čaka vandelban v Rogški Slatini, oziroma nekdanji priljubljeno pokrito sprehajališče, ki pa je zdaj osamljeno in zapuščeno, tudi v takšnem stanju, da ne sodi v središče zdraviliškega kraja in v sosesčino razkošnega hotela Donat.

Zdaj vprašanje odpirajo domačini sami, člani zdraviliškega kolektiva, ki so v svojem glasilu objavili nepodpisani članek pod naslovom »Častitljivi vandelban buri duhove.«

V njem opisujejo njegov stanek, vrednost in pomen, priznavajo, da je problem postal še zlasti pereč tedaj, ko so odstranili majhne trgovinice, ki so bile v bistvu sestavni del tega sprehajališča. In zlasti tedaj se je pojavilo

vprašanje – kaj zdaj.

Pozneje so se zlasti domačini vprašali, ali je to res spomenik prve kategorije?

Zdaj je v razpadajočem stanju. Toda, zaradi tega ne kaže karati domačinov, češ, da se ne zanimajo zanj. In vendar bo treba reči o njem končno besedo. V zdravilišču čakajo nanjo že nekaj let, sicer pa od tedaj, ko so odstranili trgovinice in ko so

spoznali, da takšen vandelban, kot je ne more stati še naprej.

Kot so zapisali, spisi še vedno romajo iz predala v predal, povečujejo stroške, buri nove razprave... Kakšne bodo posledice?

Odgovor na vprašanje bi morali dobiti. Vsi in ne samo krajani ter člani kolektiva rogaškega zdravilišča!

M. BOŽIČ

LE DVA HOTELA STALNO ZASEDENA

Po zadnjih podatkih informacijske službe Turistične zveze Slovenije sta na celjskem območju stalno zasedena le dva hotela, in to Donat v Rogški Slatini ter Atomske toplice v Podčetrtku. Povsod drugod imajo dovolj prostora, kar pa ne pomeni, da bi pozabili na rezervacije, ki jih priporočajo še posebej za zdravilišči Laško in Dobrno ter tudi za hotel Turška mačka v Celju.

Zdaj so na celjskem območju odprte tudi vse planinske postojanke, da o plavalnih bazenih ne pišemo posebej.

Ljubljanska banka
Splošna banka Celje

AGENCIJA V NOVI VASI

Prvi obiskovalci v novi agenciji LB Splošne banke Celje v Novi vasi

Že dosedanja letošnja bera je velika. Ljubljanska banka Splošna banka Celje je že prejšnji mesec odprla nove prostore za svojo agencijo na Polzeli. Do tedaj se je stiskala v majhni sobici. Zdaj so njeni prostori veliki, svetli.

V okviru prireditev za praznik celjske občine je pričela z delom povsem nova agencija v Novi vasi. Njena lokacija je poleg nove Merxove blagovnice, poleg nove restavracije, sicer pa tam, kjer se bo vsak dan zbiralo največ delovnih ljudi in občanov. Tako je Ljubljanska banka Splošna banka Celje tudi v tem primeru potrdila svojo skrb in velika prizadevanja, da svoje storitve in usluge čim bolj približa ljudem. Agencija v Novi vasi bo za prebivalce tega območja pomenila veliko, na vsak način pa tudi

skrajšanje poti v središče mesta.

Tema dvema pridobitvama se bo letošnje jesen pridružila še tretja – nova agencija v Slovenskih Konjicah. Tudi ta enota bo v trgovskem središču, v novem stanovanjskem bloku, torej med ljudmi.

Agencija Ljubljanske banke Splošne banke Celje v Novi vasi bo zaenkrat poslovala za stranke vsak delavnik, razen sobote, med 13. in 18. uro, ob sobotah pa od 7. do 11. ure. Takšen, lahko bi tudi rekli skrajšan delovni čas, bo v času dopustov in počitnic, od prvega septembra dalje pa bodo njena vrata odprta tudi v dopoldanskih, oziroma jutranjih urah.

Ne pozabimo, odslej agencija Ljubljanske banke Splošne banke Celje tudi v Novi vasi v Celju!

SOZD
merx
CELJE

SOZD MERX
DO POTROŠNIK
TOZD PRODAJA CELJE
BLAGOVNICA NOVA
VAS

BLAGOVNICA JE ODPRTA

KAR ŽELITE, TO DOBITE

v novi Merxovi blagovnici v Novi vasi

Prvi govornik na slavnostni otvoritvi nove blagovnice je bil predsednik celjske občinske skupščine Jože Marolt

Prvi gosti pri točilni mizi v novi restavraciji

Prvi naval na živilskem delu blagovnice

Blagovnico Potrošnik v Novi vasi, največji razvijajoči se stanovanjski četrti v Celju, so v ponedeljek svečano odprli.

To je največja blagovnica v delovni organizaciji Potrošnik. Zasnovana je na najsoodobnejši tehnologiji. Občan lahko v blagovnici kupi vse najnujnejše izdelke, ki jih vsakodnevno potrebuje.

Velika samopostrežna prodajalna, s 650 m² prodajne površin in tekstilno tehnični oddelek s preko 800 m² čiste površin sta opremljena z najrazličnejšimi vrstami blaga širokega izbora, večino blaga so izdelali priznani domači proizvajalci.

Ne le založenost, tudi notranja opremljenost blagovnice kaže na veliko skrb za potrošnika. Vsak izmed nasraje kupuje tam, kjer poleg pestre in kakovostne izbire, zagotavljajo tudi dobro počutje.

Velika restavracija z bifejem služi kupcem za trenutke oddiha in za osvežitev po nakupih, za prijeten in udoben pomenek s prijatelji in poslovnimi partnerji.

Sodobni ritem življenja narekuje ekonomično razporeditev časa, ki smo ga namenili nakupu.

Zato se napotite v Merxovo blagovnico Potrošnik, največjo blagovnico daleč naokrog. Tu boste na enem mestu dobili vse, kar potrebujete, od prehranbenih do tehničnih in tekstilnih izdelkov.

ŠIROKA IZBIRA IN KVALITETNA PONUDBA

...sta jamstvo, da boste zadovoljni z vsem kar boste kupili na policah blagovnice v Novi vasi.

ŽIVILSKI ODDELEK

Samopostrežni del blagovnice je založen s številnimi živilskimi proizvodi. Izbira je velika. Dobili boste vse vrste mesa, ki ga je možno nabaviti na jugoslovanskem tržišču.

Izbirali boste lahko tudi med najrazličnejšimi vrstami kruha, domačega peciva in drugih pekarniških izdelkov.

Velik je izbor sveže zelenjave, sezonskega in južnega sadja ter povrtnin.

Na delikatesnem oddelku je široka izbira sirov vseh vrst in specialnih mesnih izdelkov. Kupite lahko tudi raznovrstne solate, ki jih vsakodnevno pripravljajo v lastni kuhinji.

Na razpolago vam je tudi ožji izbor kozmetike, čistilnih in pralnih sredstev ter praškov.

ODDELEK INDUSTRIJSKEGA IN TEHNIČNEGA BLAGA

V nadstropju blagovnice lahko kupite akustične aparate domačih proizvajalcev, gramofonske plošče in kasete vseh glasbenih zvrsti. Širok je tudi izbor tehničnega blaga in rezervnih delov.

V oddelku bele tehnike je možno kupiti najrazličnejše gospodinjske stroje in tehnične pripomočke.

Klasično in sodobno oblikovano posodo iz stekla, keramike, kristala in porcelana dobite na policah v tem oddelku.

Velika izbira svetil in lustrov za različne namene.

V hobi oddelku dobite vse potrebno orodje in pribor za svoje konjičke in razna domača popravila.

Vse za šport in rekreacijo, od koles do ribiških palic, dobite na športnem oddelku.

V oddelku papirnice lahko zadovoljite tudi potrebe svojih solarjev.

Dobra in koristna igrača za otroke vseh starosti in razvojnih stopenj, je našla svoje mesto na policah te blagovnice.

Tu je še velik izbor kozmetike in drugih sredstev za telesno nego domačih in tujih proizvajalcev.

TEKSTILNI ODDELEK

Blagovnica nudi zelo širok izbor tekstilnih izdelkov. Tu dobite vse vrste meterskega blaga, moško in žensko konfekcijo in perilo. Police vam poleg tega ponujajo še posteljnino, zavese, brisače in podobne nepogrešljive izdelke za sodobno gospodinjstvo.

Skrbno je založen otroški oddelek, kjer boste na enem mestu dobili vse za novorojenčka in otroke stare šestnajst let starosti.

PRVI KUPCI SO NAVDUŠENI

OLGA ČAŠ: Možnost v za bojši nakup. Velik prihodek na času. Blagovnica dobro založena in upam, bo vedno tako.

JOZEFA BREMEC: To velika pridobitev za ta kraj. Ni nam potrebno več v mesto po nakupih in s tem porabimo veliko časa. Prodajalci so zelo prijazni, trgovina je dobro založena.

ALBINA KRAMAT: Se na dopustu. Blagovnica velika in zelo lepa. Upam, da bom lahko veliko kupovala.

HERZOG JAKOB: Blagovnica je zelo lepa in dobro založena. Sicer pa smo jo tem koncu že močno potrebovali.

AMADEO DOLENJC: Trgovini je velika izbira. Zame je zelo blizu, takorekoč copatih lahko grem nakupovat. Nenadni obisk me ni več presenetiti.

ALBERT KOROŠEC: Blagovnica je imenitna. Na enem mestu lahko kupim vse. Za vse krajanje je to velika pridobitev.

O pomenu nove pridobitve za krajevno skupnost, Celjski kolektiv je govoril direktor delovne organizacije Potrošnik, Stane Mele.

NAJVEČJI PROIZVAJALCI RAZGLEDNIC

Malo je delovnih organizacij pri nas, ki se lahko pohvalijo, da so se iz majhne obrtne delavnice razvile v enega največjih proizvajalcev v Sloveniji. To je uspelo delovni organizaciji Fotolik Celje, čeprav samo na področju proizvodnje razglednic. Fotolik Celje pokriva namreč z naklado 14 milijonov razglednic kar 1/4 slovenskih potreb po tem turističnem spominku.

Pri tem pa velja omeniti, da je proizvodnja razglednic še na drugem mestu pri dejavnostih Fotolika Celje. Njihova osnovna dejavnost so

zadnja leta namreč tiskarske usluge, saj prinesejo 40 odst. dohodka, 30 odst. prinese proizvodnja razglednic, 23 odst. prodajalna in 7 odst. fotografske usluge.

V Fotoliku Celje so lahko zadovoljni tudi s poslovanjem v prvih šestih mesecih letošnjega leta, saj so realizirali 25 milijonov dinarjev, kar je za okoli 50 odst. več kot v istem obdobju lani.

Čeprav je tiskarska dejavnost zadnja leta primarna v Fotoliku Celje, ki se je še posebej razširila z otvoritvijo

nove tiskarne, v tej delovni organizaciji ne nameravajo postati veliko tiskarsko podjetje z veliko serijsko proizvodnjo. Želijo zapolniti vrzel med temi podjetji oziroma nuditi usluge tistim naročnikom, ki rabijo manjše serije, vendar hitro in kvalitetno izdelane. Ravno tu pa je prednost Fotolika, saj je znano, da manjše delovne organizacije lažje in hitreje preidejo z enega naročila na drugega.

Zato so se v tej delovni organizaciji specializirali za tiskanje tako imenovanega

merkantil ali pisarniškega tiska, to je dopisni papir, razni formularji, obrazci in podobno. Razen tega pa tiskajo tudi prospekte, brošure, bilte in druge priložnostne publikacije.

V proizvodnji razglednic se Fotolik ni uveljavil samo v Sloveniji temveč po vsej Jugoslaviji in še posebej v Hrvaškem Primorju, Dalmaciji in Zagorju. Pri Fotoliku Celje pa so še posebej ponosni, da so ekskluzivni proizvajalec razglednic z motivi groba predsednika Tita za Muzej 25. maj.

V Fotoliku so dalj časa poskušali poživiti tudi uslužnostno dejavnost na področju izdelav barvnih fotografij.

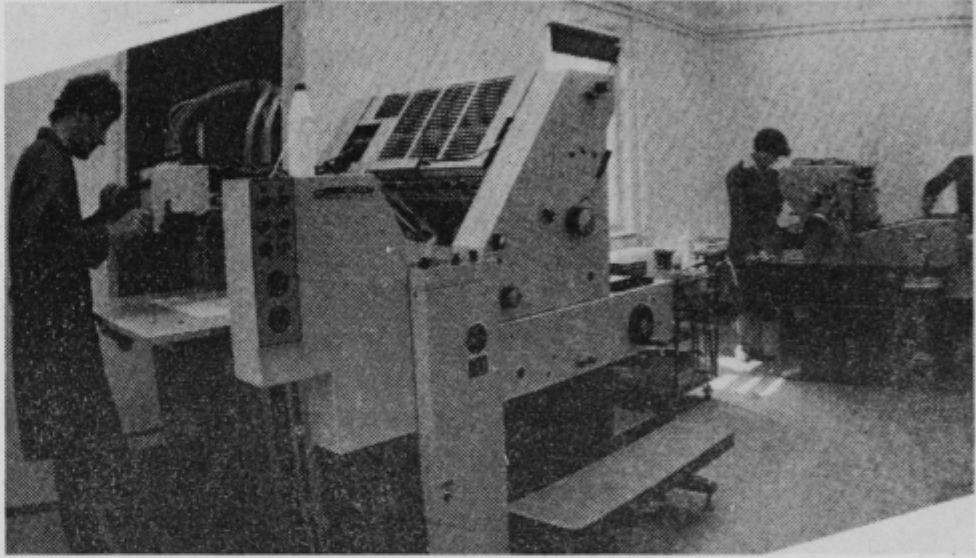
Ker niso uspeli opremiti lastnega laboratorija, so se povezali z ljubljanskim podjetjem Tivoli in to sodelovanje se odvíja na zadovoljstvo obeh partnerjev in kar je najvažnejše na zadovoljstvo amaterskih fotografikov, ki so redni gostje v njihovi prodajalni.

Fotografiranje je bila včasih osnovna dejavnost Fotolika Celje, danes pa prinaša

komaj 7 odstotkov prihodka. Zato se v tej delovni organizaciji trudijo, da bi povečali tudi te usluge, saj so odjemalci zadovoljni z njihovimi uslugami. To pa bo mogoče, ko bodo dogradili nov studio za komercialno fotografijo, v katerem bodo naročnikom nudili kakovostne usluge najzahtevnejših fotografiranj. V Fotoliku pričakujejo več prihodka od fotografije tudi ob zaključku leta, ko bo treba zamenjati osebne izkaznice. Atelje Fotolika slovi namreč po kvalitetni in ne predragi portretni fotografiji.

V FOTOLIKU CELJE so ponosni, da so ekskluzivni proizvajalec razglednic z motivi groba tovariša Tita za Muzej 25. maj.

Nova tiskarna je omogočila, da je Fotolik Celje močno posodobil in povečal svoje tiskarske zmogljivosti in usluge, tako da lahko sedaj v offset in knjigotisk tehniki ter lastni knjigovoznici nudijo kakovostne in hitre storitve.

Trgovska delovna organizacija

SOZD
merx
CELJE

»TEKO«

63000 Celje, Gubčeva 2

ALI STE ŽE OBISKALI PRODAJALNO DOM?

- okrasni predmeti in dodatki za opremo stanovanj,
- artikli iz kristalnega stekla, porcelana, keramike
- vse vrste tapet in pribora

SKRATKA, VSE ZA PRIJETEN IN UREJEN DOM V PRODAJALNI »DOM«.

ALMA M. KARLIN

SAMOTNO POTOVANJE

68

Cetrtekov otok spada v skupino otokov princa Waleskega in ni ne lepši in ne slabši od drugih otokov te skupine, je gričevnat, porasel z gozdom, in ne posebno rodovit. Ima pa nekaj, česar drugi otoki nimajo: leži natanko v sredini med severno konico Avstralijskega in med jezikom na najjužnejšem delu Nove Gvineje, povezuje Sundsko morje, ki mu prinaša zaklade Indijskega oceana, in mogočni Tihi ocean, katerega valovi se skoraj nepretrgano valijo od Arice in Mollenda v Južni Ameriki prav do sem in dvigajo z morskega dna zaklade, ki pa so spet čisto drugačne vrste.

Morebiti je prav zato pri Bisernih otokih toliko ležišč ostrig, velikih bisernih školjk pa koral in najrazličnejših vrst rib. Z ribolovom se tu ukvarjajo le malo, a ležišča školjk privabljajo ljudi s severa in juga in včasih kroži tu po morju tudi do tri tisoč ladij. Vas z avstralskimi trgovinami, ki leži ob zalivu, je še znošna, toda če greš okoli otoka, kadar je glavna lovna sezona, se ne moreš ubraniti smradu po gnijočih ostrigah. Veliko ostrig odprejo, takoj potem, ko jih privlečejo z morja, ogromno večino pa puste kar na kupih na tleh, da tam na tropskem soncu zginejo. V takih školjkah veliko lažje najdejo bisere. Vsak lastnik ladje sam nadzoruje svoje črno moštvo; v gori školjk včasih ne najde ne enega količka vrednega bisera. Lov na bisere bi se ne splačal, ko ne bi mogli dobro prodati tudi bisernih školjk.

Iz njih namreč izdelujejo žlice, nožičke, skodelice, zaponke in glavnike - na otoku so ti izdelki pomembna domača obrt. Veliko školjk izvozijo v Evropo in v Azijo, kjer izdelujejo Kitajci iz njih prav ljubke predmete.

SKOZI QUEENSLAND

Avstralijo so pravzaprav odkrili šele pred nedavnim. Nekateri pomorščaki so jo videli sicer že v 16. stoletju in jo imenovali Nova Holandska, toda šele leta 1770 jo je za britansko krono osvojil kapitan Cook. Leta 1789 so pripeljali iz Anglije na novi kontinent s sedmimi ladjami prve zločince in jih izkrcali v bližini današnjega Sydneya, kjer so bedno životali. Črni domačini so jih napadali in ubijali, zločinci pa so postali gozdni roparji in ogrožali življenje belcev in črncev. Danes so tu cvetoča naselja, a v njih ne žive tako odlični Angleži kot v Indiji ali na Novi Zelandiji. Pogosto so se preselili v Avstralijo drugorojenci iz plemiških družin, ki niso imeli nasledstvenih pravic, da bi si tu uredili farme in obogateli. Uspeh pa ni odvisen od pridnosti, marveč v prvi vrsti od vremena, kajti če več let zapovrstjo ne dežuje, najlepše črede žalostno poginejo. Živali so že po običajni suši tako žejne, da se iz poželenja po vodi do smrti napijejo ali pa - to velja posebno za ovce - tako pritisnejo k reki, da v njej utonejo.

Za Avstralijo je značilno nizko grmičevje, imenovano »serub«. To grmičje tako na redko pokriva pobočja, da je videti, kot bi bili grmiči vanje samo podtaknjeni. Med njimi vidiš nenavadno visoka rdeča mravljišča, ki si njih piramidaste oblike sprva ne znaš razložiti. Ko se oziraš po bližnji obali, se ti oči ustavijo na kamniti barieri, ki je dolga dva tisoč kilometrov in teče vzdolž vse severne avstralske obale. Debeli zid, ki mu ni enakega na svetu, se dviga z morskega dna do gladine in varuje obalo pred mogočnimi valovi Tihega oceana. In ta ogromni zid je delo drobčenih koral.

Cisto na severu Avstralijskega mora leži Port Darwin, toda najpomembnejši pristanišči na vzhodni obali sta Cairns in za njim Townsville. Mesteci, ki sta zgrajeni v angleškem slogu, imata zelo lepo lego, sta pa čudovito dolgočasni. Majhno mestece za koralno bariero z razgledom na neskončno širjavo največjega oceana na svetu je skoraj brez zaledja! Čenče, megla, ki se pogosto zgosti v rahel dež, vročina, samota. Brrr!

Avstralija je skoraj tropska dežela. Tu uspevajo kokesove palme, sladkorni trs, banane. Na queenslandu žele zaščititi in podpreti belega farmerja, zato je prepovedan vsak uvoz iz na novo pridobljenih otokov in iz nekoč rajhovske Dežele cesarja Wilhelma na Novi Gvineji. Ti otoki so Avstralcem danes bolj v breme kot v korist. Velik del Queenslanda pokrivajo kaktusi, zato je zemljo tu zelo težko obdelovati. Evropejci ne prenašajo vročega podnebja in le s težavo delajo na poljih, drugobarvnih delavcev pa ne smejo uvažati.

Avstralija se zavzema za tako imenovano »belo politiko«, ki jo le težko razumemo in ki ji Azijci čisto razumljivo močno nasprotujejo. V Avstraliji je prepovedano priseljevanje barvastih ljudi, pa naj bodo črne, rumene ali rjave barve. Japonci ali Kitajci, ki se ustavi na tem kontinentu za leto dni, mora položiti sto funtov kavicije. Če po enem letu ne zapusti dežele, kavicija zapade v korist države. Avstralci se drže gesla »Avstralija je samo za belce!«

Če se pelješ štirideset milj po morskem toku navzgor, prideš v Brisbane. To mesto bi lahko stalo kjerkoli v Angliji. Hiše, trgovine, ulice, cestna železnica - vse je tako kot v Angliji, le da imajo tu toplo subtropsko sonce, ki vse pozlati, in nenavadne gorske stožce, ki se blešče kot steklo in ki so vulkanskega izvora.

V Brisbanu sem na prigrabarjanje sopotnika obiskala neki misic-hall, kjer je bila mešana prireditel. Medtem ko sem poslušala, so se spravili nadme bisbanski moskiti, ki so pravi levi in ki so me tako ostrahovito opikali, da sem dobila grde izpuščaje. Ker nisem vedela, odkod ti izpuščajo, sem sprva mislila, da se me je lotila huda kožna bolezen. Na srečo je izpuščaj izginil, še preden so nas pred izrcanjem pregledali. Dve Amerikanki, ki sta se bili dali cepiti v nogo, sta prišli na pregled v kopalni obleki. Pri pregledu smo spet morali zvirati noge, pokazati jezik in na široko odpreti oči, skratka, običajno mučenje, le da je bilo še hujše kot sicer in je tudi trajalo dlje. Zatem so spraševali po denarju, nazadnje pa so mi vzeli potni list s pripombo, da mi ga bodo vrnili, ko bom spet odpotovala iz Avstralijske. To je imelo svojo dobro plat: tako potnega lista vsaj izgubiti nisem mogla. Ko smo v znamenitem sydneyjskem pristanišču stopili na kopno, so nam zastavili vprašanje, ki mora nanj vsak, ki se tu izkrci, odgovoriti tako, da so Sydneyčani zadovoljni.

»Kaj pravite o našem pristanišču?«

Pristanišče ima veliko tihih zalivov, mesto pa lepo okoli in zato sem lahko vpraševalcu odgovorila tako, da je bil zadovoljen.

Na kopno sem torej stopila v glavnem mestu Novega južnega Walesa.

OD BOJEV UTRUJENA

Kakor povsod sem tudi tu obiskovala muzeje, preživljala večere v zelo dobrih javnih knjižnicah, si poiskala ljudi, ki so mi mogli to in ono pojasniti, in hodila k predavanjem Prijateljev narave, kajti Avstralija glede živalskega in rastlinskega sveta skorajda nima para na svetu. Od časa do časa smo se peljali v uro oddaljeni ogromni narodni park in se tam porazgubili med grmičevjem. Nabirali smo različne rastline, lesnike, polže in hrošče, zvečer pa smo se spet vrnili domov, malo utrujeni sicer, a s precejšnjim plenom.

PROMETNE NESREČE

ZA 200.000 DINARJEV ŠKODE

V Vinski gori, pri odcepu ceste proti gostilni Juvan, je zavijal v levo voznik osebne avtomobila ANTON SKRLIN, 37, iz Črnave in s tem zaprl pot voznici EMI MEH, 39, iz Podkrajja, ki je pripeljala iz nasprotna, velenjske smeri. Pri trčenju sta se oba voznika težje poškodovala, poškodovan pa je tudi sopotnik v Skrlinovem vozilu. Škode na obeh avtomobilih je za 200.000 dinarjev.

NEPREVIDEN PEŠEC

Skozi Vrhovo je vozil z osebnim avtomobilom SLAVKO MARJANOVIČ, 41, iz Celja. Nenadoma je z njegove desne strani stopil tik pred njim na cestišč pešec VILI KURNIK, doma iz Podkrajja pri Radečah, katerega je voznik Marjanovič kljub zaviranju in zavijanju v levo zadel in zbil po cestišču, pri čemer se je pešec težje poškodoval.

S CESTE JE ZAPELJAL

Iz smeri Sempetra je pripeljal v Polzelo voznik oseb-

nega avtomobila BOJAN ZAGORIČNIK, 21, iz Sempetra. V blagi levi ovinek je zapeljal prehitro, zato ga je zaneslo v levo s ceste, kjer je s sprednjim delom trčil v betonski podstavek. Voznik Zagoričnik in sopotnica DARINKA HRIBERNIK, 20, iz Sempetra, sta se oba težje poškodovala, na vozilu pa je škoda za 30.000 dinarjev.

ALKOHOL IN HITROST?

V Zrečah na lokalni cesti se je zgodila prometna nesreča najverjetneje zaradi vinjenosti in prehitre vožnje. Proti Loški gori je vozil z osebnim avtomobilom SREČKO LAZETA, 21, iz Križevca in v ostrem levem ovinku zapeljal s ceste ter trčil v drevo. Voznik in sopotnik sta poškodovana, oba imata težje poškodbe.

VIO Žalec, TOZD osnovna šola Petrovce

razpisuje
prosta dela in naloge za nedoločen čas:

– učitelja fizike-tehnične vzgoje, PRU

Rok prijave je 15 dni.

O izbiri bodo kandidati obveščeni v 15 dneh po preteku razpisnega roka.

Nastop službe 1. septembra.

NAGRADNO KRIŽANKO VAM POKLANJA EMO

BESEDA JEV	TURŠKI VELIKAS	ČAPKOVA DRAMA	PRISTOPA NJE	JORDAN MESTO	ATLET KONICA	KING COLE
PRVI KNEZ MADŽAROV	R					
SLADO- KUSEC						
ROMAN CLAUDA ANETA						
HEKDANJI PRAVNI PISAR	ŽITNA SOLEZEN					
SUKANEČ	MEDNAR STANDARDI					
POJAV NA VODI				PRAŠEK PROTI MRČESU	SOONI PRISEDNIK	EMO
GLAVA TRAKULJE	GRADIVO TVARINA	TOVARNA V ŠKOFJ LOKU	KRONIKA	KLJUČNI POJEM TAOIZMA	POSODA ZA PEPEL	
ČEŠKI SKLADA- TELJ Bedřich						
SUNA KOTLINJA V JUŽNI AFRIKI	K		H			
ČLOVEK V ZGODNJI MLADOSTI				TRAVNA STIPA V AMERIKI	MESTO V ČRNI GORI	
TUJE 2. IME	L				TITAN	
ERBUJ		GLAS TROBENTE	NAJMOČ BARVA PRI KARTAH	IT. DENAR AVSTRILJ PISATELJ		
VRSTA BRENKALA					JOKASTIN SIN	
BROGLJUN	S		R		OKRATEN STREL	
EMO	AVSTRILJ VOJSKO- VODJA, Gideon			D		
EMO		PLADENJ				
					FILIPINSKO MESTO	D
					PRIPADNIK INKOV	E

NAGRADNI RAZPIS

1. nagrada 300 din
2. nagrada 200 din
3. nagrada 100 din

Pri zrebanju bomo upo-
vali le pravilne rešitve, p-
ljite jih najpozneje do to-
28. julija do 9. ure. Prine-
jih lahko tudi osebno,
vhodnih vratih je poštni
biralnik. Na kuverto napi-
NAGRADNA KRIŽANKA

ŽAVOD ŠPORTNO- REKREACIJSKI CENTER »GOLOVEC« p. o., CELJE, Dečkova 1

KOMISIJA ZA DELOVNA RAZMERJA

objavlja
prosta dela in naloge:

tajnice splošne službe zavoda

Pogoji:
– končana ekonomsk-
srednja šola,
– 2 leti ustreznih delovnj-
izkušenj.

Delo združujemo za ned-
ločen čas, s 3-mesečni-
poskusnim delom.
Kandidate vabimo, da po-
ljejo prijave z dokazili o
polnjenju pogojev
kratkim opisom dosedan-
delovnih izkušenj na
slov: Zavod ŠRC »Golo-
vec« p. o., Celje, Dečkova
v 15 dneh po objavi.
O izbiri bodo kandidati ob-
veščeni v 30 dneh po po-
ku roka za vlaganje prijavi-

RAKOVEC

ŽIVLJENJE NI PRAZNIK

Rozalijinih in Rudolfovih 50 let

Zlata poroka je vsekakor pomemben jubilej dveh ljudi. Junija letos sta jo proslavljala tudi Rozalija in Rudolf Lamot iz Rakovca, majhnega hribovskega zaselka na Pohorju. Tako pomemben dan kot je zlata poroka pa je samo en dan v skupnem življenju dveh ljudi, je dan za spomine, lepe in manj lepe. Lamotova sta ob pogledu na svoje odrasle otroke in vnuke kar sijala od sreče. Kljub letom, ki so se nabrala na njunih plečih, Rozaliji je 72, Rudolfu pa 76, sta oba še zelo vitalna.

»Zdrava in krepka nisem zato, ker bi mi bilo v življenju postlano z rožicami,« je pripovedovala zgovorna Rozalija. Ko sem se poročila nisem imela niti žlic ne loncev. Otroci so prihajali leto za le-

tom. Rodila sem dvanajst otrok, ki pa jih v tistih letih ni bilo lahko nahraniti. Postelje nismo poznali, spali smo na slamnatih pogradih. Kruh smo pekli samo za velike praznike. Kruh na mizi je bil za nas resnično velik praznik, ker smo iz dneva v dan jedli žgance, koruzno juho ipd. Otroke sem oblačila v preproste srajce. Poleti so kar bos tekali naokrog, pozimi pa v coklah in volnenih nogavicah, ki sem jih napletla. No, z leti je vse to minilo. Otroci so odrasli, živi jih še osem. Srečna sem, da so tako delovni in poštini.

Tudi možu Rudolfu ni bilo lahko v začetku štiridesetih let. Stalno delo je bilo težko dobiti. Gozdovi in zemlja v Rakovcu so bili last grofa Thurna.

»Tudi jaz sem bil eden od tistih, ki so služili kruh pri grofu Thurhu,« se spominja Rudolf. Zaslužil sem približno 600 dinarjev. To je bilo komaj za osnovno hrano številne družine. Vojna nam je vzela še tisto kar smo imeli. No, po osvoboditvi nam je šlo vedno boljše. Dobil sem stalno zaposlitev, otroci so odrasli in si začeli sami služiti kruh. Sedaj sem upokojen, že od leta 60.

Rozalija pa je še pripovedovala: »Dokler niso zgradili ceste iz Vitanja, smo vse kar smo kupili v trgovini znosili na hrbtih. Seveda danes tega nihče ne bi storil. Človek, ki nima drugega izhoda pa mora in še težko ni bilo. Nikoli mi ni bilo naporno hoditi peš v Vitanje, ne težko delati. Svoje zemlje nismo imeli, zato smo sejali na »fratah« (gozdnih posekah). Zemljo sem sama obdelovala. Najmlajše otroke sem nosila s seboj kar v koših. Da, najino življenje ni bilo praznik.

Trpljenje, ki ju je pestilo dolga leta njunega življenja pa ni uničilo njune sreče.

»Lepšega življenja, kot ga imava sedaj, pripovedujeta, si ne znava predstavljati. Vsega je dovolj. Tudi delava še rada. Zato sva zdrava in krepka,« hiti dodajati Rozalija, prav »prav mladostno se počutim.«

Po obisku Lamotovih smo imeli občutek, da se besede modrijana, ki je rekel: »V ljubezni se človek zave svoje resničnosti, samega sebe. Ljubezen je vse,« resnične. ČlovekU, ki ima nekoga, ki ga razume in spoštuje, je življenska pot svetlejša.

M.M.

STISKA V VRTCU

Organizirana predšolska vzgoja v šentjurski občini traja od 1966. leta. Tedaj je pričel z delom prvi oddelek. V petnajstih letih obstoja se je vrtec razširil že na 22 oddelkov, ki vključujejo 475 otrok. V vrtcu pa dela 48 delavk.

Kljub temu, da se je ustanova hitro in močno razširila, ima komisija za sprejem otrok v vrtec v Šentjurju velike težave, saj mora iz leta v leto otroke odklanjati. Za novo vzgojno leto so morali odkloniti kar 51 otrok in to v glavnem iz krajevnih skupnosti Šentjur center in okolica.

Občinska skupnost otroškega varstva skupaj z družbenopolitičnimi organizacijami išče izhod iz te zagate tako, da bi v stanovanjskem bloku najela ustrezno stanovanje za eno leto in tako vsaj delno omilila težave do izgradnje novega vrtca v naselju Pešnica. Prav zdaj zbirajo potrebno gradbeno dokumentacijo za montažni vrtec, ki ga bodo začeli graditi septembra letos. Gradili ga bodo v dveh fazah. V prvi bodo zgradili prostore za sedem oddelkov, v drugi pa še za štiri. Od skupnih enajstih bodo štirje oddelki za jasli.

Zanimivo je, da je v vseh petih dislociranih oddelkih vrtca v Dramljah, Ponikvi, Planini, Slivnici in Loki še dovolj prostora, kljub temu, da je tudi v teh krajih veliko predšolskih otrok. Vzrokov, da starši ne vpisujejo otrok v vrtec, je več. Tu gre za oddaljenost od teh ustanov, za nezaposlenost mater in ne zadnje za ceno oskrbnine. Šentjur ima v tem svojstven položaj, ker je naselje strnjeno in je večina mater tudi v delovnem razmerju.

ERNEST REČNIK

Socialistična republika Slovenija

REPUBLIŠKI SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE UPRAVA ZA NOTRANJE ZADEVE CELJE

Objavlja

JAVNO LICITACIJO

za prodajo rabljene pisarniške opreme in avtodvigal

Licitacija za 2 kom. avtodvigal bo 30. 7. 1981 v prostoru Avtoservisa UNZ Celje, Ljubljanska 12, za rabljeno pisarniško opremo pa 31. 7. 1981 v prostorih postaj milice Šmarje pri Jelšah št. 184, obakrat s pričetkom ob 8. uri za družbenopolitične organizacije in društva in ob 9. uri za zasebnike. Pravico do udeležbe na licitaciji imajo vse pravne in fizične osebe, ki predhodno položijo varščino v višini 10% izključne cene. Kupnino se mora plačati takoj.

GOSTINSKO PODJETJE CELJE TOZD »OJSTRICA« Celje

objavlja
prosta dela in naloge v PE Turist-Frankolovo

1. strežba jedil in pijač – 1 delavec
2. čiščenje poslovnih prostorov – 1 delavka

Pogoji

pod 1: končana gostinska šola za poklic natak-
Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas s po-
skusnim delom pod 1–2 meseca, pod 2–1 mesec.

Kandidati naj predložijo pisne vloge na naslov: G-
stinsko podjetje CELJE – Splošno kadrovski sektor
Ljubljanska cesta 5, Celje v roku 15 dni od objave.

OV VETER V SMUČARSKEM DRUŠTVU IZLETNIK VUTS KOT POMOČ DELU

ovone Mirt je novi predsednik SD Izletnik Celje

Čeprav smo sredi poletja, pri smučarskem društvu Izletnik v Celju ne mirujejo. Tako so pred dnevi izvolili novo vodstvo in v tej manjtni dobi bo društvo vodil predsednik ZVONE MIRT, sicer zaposlen v celjskem Topru. Z novim vodstvom in novo organizirano postjo pa se v društvu oboje tudi druge spremembe, naj bi v prvi vrsti pogoji nadaljnji hitrejši kvaliteten in rekreacijski razvoj smučanja v celjski občini.

ZVONE MIRT: »Do avgusta bodo posamezne komisije delujejo v društvu, pripravile akcijske programe za

letošnjo zimo ter seveda tudi že za naprej. Programi morajo biti dobro sestavljeni, kajti učinkovitega dela brez ustreznih programov ni.«

Novosti?

ZVONE MIRT: »Vse kaže, da se bodo uspešno končali pogovori s člani Zveze vadiateljev, učiteljev in trenerjev smučanja v Celju, da bodo postali naši člani. Doslej so delovali izven našega društva. Z njihovo prisotnostjo bomo veliko pridobili, saj gre za ljudi, ki lahko pomagajo s strokovnim delom pri razvoju kvalitetnega pa tudi rekreacijskega smučanja. Imamo tudi dve komisiji za alpsko smučanje in smučarske teke. V obeh komisijah bodo delo ločili na dve smeri: za kvalitetno smučanje in rekreacijsko.«

Kje ostajajo smučarski skakalci, ki so tudi v Celju?

ZVONE MIRT: »Razmišljali smo tudi o njihovi vključitvi, vendar bodo zaenkrat še vedno ostali kot dejavniki v krajevni skupnosti oz. tamkaj prisotnem športnem društvu.«

Bo že letošnja zima pomenila premik na bolje?

ZVONE MIRT: »Poskušali bomo vse, da se bodo rezultati nadalejši skupnega dela čimprej poznali.«

Za dobro delo je potreben profesionalen trener...

ZVONE MIRT: »Tudi temu problemu smo posvetili

vso potrebno pozornost. Hitrejšega kvalitetnega napredka si v današnjem času pač ne moremo zamišljati brez profesionalnega trenerja. Delamo na tem, da ga dobimo.«

Zaposleni ste v Topru, kjer v vaši proizvodnji v zadnjem času namenjate vedno večjo pozornost športni opremi...

ZVONE MIRT: »To je točno, saj izdelujemo športno opremo za smučanje, planinstvo, windsurfing, kolesarjenje, moto šport in oblačila za prosti čas.«

Vašo športno opremo nosijo številni vrhunski športniki, zlasti smučarji. Kaj pripravljate za njih novega za letošnjo sezono?

ZVONE MIRT: »Naši modni kreatorji so izdelali skice novih oblačil, ki bodo tokrat za naše vrhunske smučarje z raznimi dodatki v lepi modri barvi.«

Leta 1984 bo v Sarajevu zimska olimpiada. Boste sodelovali?

ZVONE MIRT: »Seveda bomo, vendar na poseben način. Tržišče je treba stalno osvajati z novimi, dobrimi izdelki. Za nas je tržišče v Sarajevu in sploh BIH zanimivo ne samo zaradi olimpiade, ampak tudi sicer, za daljši čas, bi temu rekli. Storili bomo vse, da se bomo dobro predstavili.«

TONE VRABL

CELJSKI PLAVALCI ZA PRAZNIK CELJA

ZANIMIVE BORBE MLADIH

nova vaterpolo tekma

Tudi letos so plavalci Nephna priredili v Celju tradicionalno odprto prvenstvo v avanju, na katerem je sodelovalo preko 200 plavalcev iz Krškega, Trbovlje, Maribora, Ptuj, Ljubljane, Raven, Velenja in Celja. Videli smo kopico zanimivih borb v številnih parirjih. Med mladimi plavalci celotne Slovenije so tudi plavalci in plavalke Neptuna, ki so dosegli svoje boljše rezultate.

Nekateri boljši rezultati :
100 m kravl: Dolenc (OL) 1:00,6, 2. Rožman 1:01,4, 3. Oman (oba Neptun) 1:01,4;
100 m prsno: Fajfar (OL) 1:18,0, Rožman 1:18,2; 11. Fajfar 1:40,3; 100 m hrbtno: Fajfar (OL) 1:13,7; 3. Fajfar (OL) 1:25,1; 100 m delfin: Fajfar (OL) 1:07,0; 1. Lesjak (NC) 1:52,7. Pionirji 100 m kravl: Majcen (OL) 1:07,0, 4. Škerl (NC) 1:09,9; 23. Mlinarič (NC) 2:15,5; 100 m prsno: Olivo (OL) 1:29,5, 5. Škerl 1:34,1, 1. Tešović (oba NC) 1:52,7; 10 m hrbtno: Zebec (OL) 1:17,9; 5. Škerl 1:26,0; 25. Tešović (oba NC) 1:48,6;

tin (NC) 45,8 izenačen državni rekord za mlajše pionirke C., 3. Mateja Cvirn 56,0, 5. Drezgic 57,3; 100 m hrbtno: Silvester (Lj) 1:23,2, 8. Oman (Ve) 1:33,2, 5. Jurše (NC) 1:30,4, 11. Tkavc (NC) 1:37,8; 100 m delfin: 1. Avčin (OL) 1:26,1, 6. Jurše (NC) 1:38,8, 10. Lavrič 1:42, 1. Po uspešnem tekmovalju nam je predsednik PK Neptun Tone Rožman a povedal:

»Izredno zadovoljni smo, ker so se odzvali našemu vabilu tako množično plavalci osem slovenskih klubov. Plavalno odprto prvenstvo je doseglo take razsežnosti, da je to vsekakor osrednja športna prireditev ob prazniku občine Celje. Našemu celjskemu plavalnemu klubu pa se letos odpirajo nove možnosti za kakovostni

dvig. S pokritim bazenom pri Golovcu smo dobili vse pogoje za redno vadbo tudi pozimi in naših 80 plavalcev in plavalk bo imelo vse pogoje za napredek. Mimo tega pa bomo skrbeli tudi za množičnost ter privablili čimveč mladih v naše vrste in ponovno oživili igre na vodi, med drugim tudi vaterpolo. Seveda bomo priredili tudi plavalne šole za mlade in starejše občane. Iz te množice pa bomo poskušali doseči tudi vrhunske športnike.«

In ob koncu še to. Celjski vaterpolisti so ponovno nastopili in se pomerili proti ekipi Celulozarja iz Krškega. V zanimivem srečanju so zmagali gostje z rezultatom 14:6 (3:1, 5:2, 2:1, 4:2). Strelca za Neptun sta bila Cigoj 5 in Selčan 1.

J. KUZMA

VLADO BOJOVIČ ZNOVA »DOMA«

Srečali smo ga v Celju, Vlada Bojovič, najboljšega krilnega igralca v naši državni reprezentanci, ki je zadnji dve sezoni igral v Ljubljani in skupaj s svojim bratom Mihom v veliki meri pripomogel, da so Ljubljanci osvojili naslov državnega prvaka.

Tokrat nam je Vlado Bojovič povedal, da se vrača v Aero Celje. Pri Kolinski Slovanu je dobil izpisnico in slovenski prvoligaš se je tokrat zelo korektno poslovil od obeh bratov Bojovič, ki sta skupaj zapustila Ljubljano. Žal Miha Bojovič še deset mesecev ne bo igral za Aero Celje. V Zvezni republiki Nemčiji je dobil zelo ugodno ponudbo in bo tako za deset mesecev nastopal v tej deželi. Nasprotno pa bo Vlado Bojovič lahko nastopil za Aero Celje že na prvih tekmah novega prvenstva. Mimo Vlado Bojoviča je celjsko ekipo okrepil tudi mladi Djurin iz Partizana v Slovenjgradcu.

J. KUZMA

STARTALI BOMO V SLOVENSКИH KONJICAH

V športnem uredništvu Novega tednika in Radia Celje smo že dalj časa načrtovali akcijo, kako bi bralcem in poslušalcem obširneje in natančneje predstavili vsa prizadevanja po posameznih občinah celjskega območja s področja telesne kulture, športa in rekreacije. Res je, da smo večkrat že obširno pisali o teh prizadevanjih in akcijah zlasti v celjski in žalski občini, medtem ko iz drugih občin konkretnjšega pregleda nismo imeli.

Zdaj smo se dogovorili s predsednikom Občinskega sindikalnega sveta v Slovenskih Konjicah Jožetom Koširjem in bomo tako z novo serijo startali v konjiški občini. Čeprav v konjiški občini nimajo nekega posebnega vrhunskega športa pa to še ne pomeni, da športu, telesni kulturi in rekreaciji ne posvečajo vse potrebne pozornosti. Nasprotno! Tudi v konjiški občini so na tem področju v zadnjih letih veliko naredili. Za uvod naj omenimo samo nekaj podatkov: v Konjicah imajo sodoben večnamenski športno rekreacijski center. Športni objekti s telovadnicami so po vseh večjih in tudi manjših krajih v konjiški občini. Mnogo novega je v Zrečah. Zlasti pa se obetajo lepi časi Rogli, kjer bodo s časom dobili poleg smučar-

jev domovinsko pravico tudi atleti. Pisali smo že, da naj bi na Rogli postal atletski center za priprave atletov dolgo-progašev (takšni centri so v Evropi samo trije, štirje, v Jugoslaviji pa še nobenega!), kar bosta uredila AD Kladivar iz Celja in Kovaška industrija Unior Zreče. Prvo atletsko stezo že urejujejo!

Med športniki naj v konjiški občini omenimo zlasti košarkarje pa strelce, karateiste, šolski šport, sindikalni šport...

Spotne objekte in športnike v občini Slovenske Konjice bomo obiskali danes, v četrtek, 23. julija. Do konca leta bomo na podoben način predstavili še želje, dosežke in hotenja na področju športa, telesne kulture, rekreacije in šolskega športa tudi v ostalih občinah celjskega območja laški, šmarski, šentjurški, mozirski, velenjski, žalski in celjski občini. Tako bomo dobili pregled, ki smo ga dolgo pogrešali. Bo pa tudi pripomoček k usklajevanju teh stvari na celjskem območju.

Upamo, da bomo uspeli! Pričakujemo povsod takšno pomoč in razumevanje, kot v Slovenskih Konjicah, kjer bomo danes startali z novo serijo pod delovnim naslovom »Telesna kultura v občinah celjskega območja«!

TONE VRABL

NA KRATKO

PRVI NASTOP NA NOVEM KEGLJIŠČU

Tudi letos so v Celju priredili tradicionalno kegljaško tekmovanje v borbenih igrah pobratenih mest. Mimo teh ekip pa so bili povabljeni v Celje še kegljači Novega mesta, ki so presenetljivo osvojili prvo mesto in porušili 1121 kegljev. Nastop sedmih ekip na deset steznem kegljišču Golovca je bil izredno pester in lep. Istočasno je lahko nastopilo kar 70 kegljačev, kar je prednost tako velikega kegljišča. Celjani so nastopili v nepopolni postavi in so tako tudi izgubili prehodni pokal, katerega je za leto dni osvojila ekipa pobratenege mesta Sisak, ki je bila sicer druga s 1073, keglji, medtem ko so bili Celjani šele tretji s 1058, keglji. Druga vrsta Celja je bila četrti 1010 in Dobj peti 929 kegljev.

Nastopili sta tudi ženski

ekipi Celja in Siska. Celjanke so bile boljše in so porušile 950 kegljev, Sisak pa 840 kegljev. Vse ekipe so prejele pokale. Ob koncu je predsednik KK Sloga Dobj Puba Stajnbreher povedal: »Ta stalna srečanja med športniki-kegljači pobratenih mest Dobja, Celja, Siska in Čuprije so vedno praznik za nas vse. Zlasti tokrat smo bili presenečeni nad sprejemom ter novim športnim objektom v vašem mestu. Rezultat tekmovanja sploh ni pomemben. Pomembeno je, da se ljudje štirih republik srečajo med seboj. Mi bomo vaše kegljače povabili, da se udeležijo našega praznika, ki bo 23. avgusta, ko praznujemo Dan vstaje naše pokrajine in bomo ob tej priložnosti pripravili turnir, na katerem bodo sodelovali poleg Celjanov in nas še kegljači Prijedorja ter Teslića.«

J. KUZMA

TRINAJST ŠAHOVSKIH EKIP

Pod pokroviteljstvom ZTKO Celje je bil v celjskem šahovskem klubu turnir v hitropoteznem šahu, na katerem je sodelovalo 13 ekip. Po zanimivih borbah so ob koncu slavili mladi igralci Maribora, ki so osvojili prvo mesto 40,5 točkami. Celjani so bili drugi 38 točk, medtem ko je Žalec osvojil tretje mesto z 29, točkami.

Sledijo: Rudar (Trbovlje) 28,5, Strojna Maribora 28, Sempeter 27, 5, Rogaška Slatina 23 in pol, Partizan Poljčane, Velenje in Slov. Konjice 18 in pol točke.

Za celjsko ekipo so igrali Bervar, Stuci, Ojstrež in Mikac. Najboljši rezultat je dosegel Milan Ojstrež.

STRELCE CELJA ZA PRAZNIK

V počastitev občinskega praznika je bilo na strelišču v Celju tekmovanje z malokalibersko puško serijske izdelave v trostavu od 600 možnih krogov. Tekmovanja se je udeležilo sedem mestnih reprezentanc, žal pa niso sodelovale ekipe pobratenih mest Čuprije, Dobja in Siska. Celjski strelci so izkoristili prednost domačega terena in uspeli zmagati. Barve Celja so zastopali: Alenka Jager 481, Mladen Petrovič 483, Tone Jager 493 in Jože Jeram 503 kroge. Nadaljnji vrstni red ekip: Kamnik, Postojna, Kranj, Zabok ZRVS - Celje in Maribor. Najboljši posamezniki: Marjan Repič 507 - Kamnik, Jože Jeram 503 - Celje, Matjaž Šuligoj 502 - Postojna, Jure Fre-

lih 496 - Kranj, Tone Jager 493 krogov - Celje itd. Tekmovanje je omogočila ZTKO Celje!

Celjska ekipa je nastopila tudi na tekmovanju v Kamniku v počastitev tamkajšnega občinskega praznika. Tekmovali so z malokalibersko puško v trostavu od 300 možnih krogov. V celjski ekipi so nastopili: Alenka Jager, Jože Jeram, Ingrid Vreček in Tone Jager. Celjani so se med šestimi ekipami Slovenije morali zadovoljiti z drugim mestom, za Kamničani. Med posamezniki je zmagal domačin Marjan Repič z 260 krogi pred Celjanom Tonetom Jagrom, ki je nastreljal 257 krogov in ostalimi.

T.J.

ŠAHOVSKA NAGRADNA IGRA 19

MIHAEL BOTVINIK je bil med tistimi šahovskimi »kralji«, ki si je DVAKRAT povrnili izgubljeno šahovsko krono. Leta 1963 je naslov najboljšega dokončno izgubil.

VPRAŠANJE:

Kako se je imenoval velemejster (ustrezen odgovor obkroži!), ki je Botvinika dokončno izrinil iz šahovskega prestola?

MIHAIL TALJ TIGRAN PETROSNJAN BOBY FISHER

Sodelujte! Pa ne samo zaradi Talja, Petrosjana, Fisherja ali Pešca (ta to igro pripravlja!!!), ampak zaradi vedno lepih nagrad, ki jih tokrat poklanja naš zvesti prijatelj KERAMIČNA INDUSTRIJA LIBOJE z delavci in tovarišem direktorjem Franjom Tilingerjem.

Odgovore pošljite, do 10. avgusta na uredništvo NT-RC!

KOMUNALA CELJE

OBČUTLJIVA DEJAVNOST

Hiter razvoj komunalnega gospodarstva v zadnjih letih je tudi na tem področju narekoval novo samoupravno povezanost te gospodarske veje v Celju. Tako je danes organizacija združenega dela KOMUNALA Celje sestavljena iz naslednjih temeljnih organizacij:

TOZD CESTE – KANALIZACIJA, TOZD JAVNE NAPRAVE, TOZD PLINARNA, TOZD POKOPALIŠKA SLUŽBA, TOZD VODOVOD in TOZD DELOVNA SKUPNOST SKUPNIH SLUŽB. Nova organiziranost komunalnega gospodarstva v Celju je že pokazala, da lahko samo na ta način uresničujemo široko zastavljeno dejavnost. Širjenje mesta, povečanje števila prebivalcev, nove stanovanjske soseske, povečanje prometa itd. namreč močno vplivajo na obseg komunalnih storitev. Zato so na Komunali Celje že pričeli z dogovori med uporabniki in izvajalci komunalnih storitev, ki bodo izpostavili dolgoročno načrtovano politiko porabe in pogojev za razvoj komunalnih dejavnosti.

V Komunali Celje je trenutno zaposlenih okoli 600 delavcev, ki so v letu 1980 realizirali 402.156.258 din, kar je za 18 odstotkov več kot so planirali. Po posamezni TOZD so vse temeljne organizacije, razen TOZD VODOVOD, presegle planirano realizacijo, TOZD PLINARNA celo za 60 odstotkov.

Če pogledamo nekaj podatkov o komunalni oskrbi v občini Celje vidimo, da je kar 91 odstotkov prebivalcev oskrbljenih s pitno vodo iz vodovoda. Od tega se 79 odstotkov prebivalcev oskrbuje z vodo iz centralnega vodovoda, ostalih 12 odstotkov pa se oskrbuje z vodo iz lokalnih vodovodov. Če ta odstotek primerjamo z republiškim povprečjem, ki je 60 odstoten, vidimo, da je v Celju veliko večji.

Na omrežje za odvod odpadnih in atmosferskih vod je v celjski občini priključenih okoli 54 odstotkov vseh prebivalcev, kar je tudi precej več kot republiško povprečje (30 odstotkov). Tudi odvoz in odlaganje odpadkov je v celjski občini dobro organizirano, saj je pri tem zajetih 87 vseh površin. Čeprav je to

samo nekaj pokazateljev o komunalni oskrbi celjske občine, pa ti kažejo, da se je marsikaj že premaknilo na bolje. Ker pa komunalna opremljenost zaostaja za razvojem urbanizacije je povsem jasno, da popolne komunalne oskrbe vsemu prebivalstvu ne bo mogoče tako kmalu zagotoviti.

Zato pa se pri Komunali Celje trudijo, da bi oskrba individualne rabe čimmanj odstopala od predvidenih usmeritev, čeprav je to zaradi pomanjkanja sredstev za financiranje komunalnih objektov in naprav izredno težko, saj zaradi tega ni bilo mogoče nikoli v celoti uresničiti letnih in srednjeročnih planov. Temu je vzrok tudi kreditna nesposobnost komunalnega gospodarstva in pa tudi nepripravljenost bank za kreditiranje tovrstnih investicij pod pogoji, ki bi ustrezali pomenu in značilnosti komunalnih dejavnosti.

Za investicijska vlaganja v komunalne objekte in naprave je namreč značilna potreba po velikih začetnih vlaganjih v gradnjo objektov in naprav, ki morajo imeti večje zmogljivosti kot so trenut-

ne potrebe.

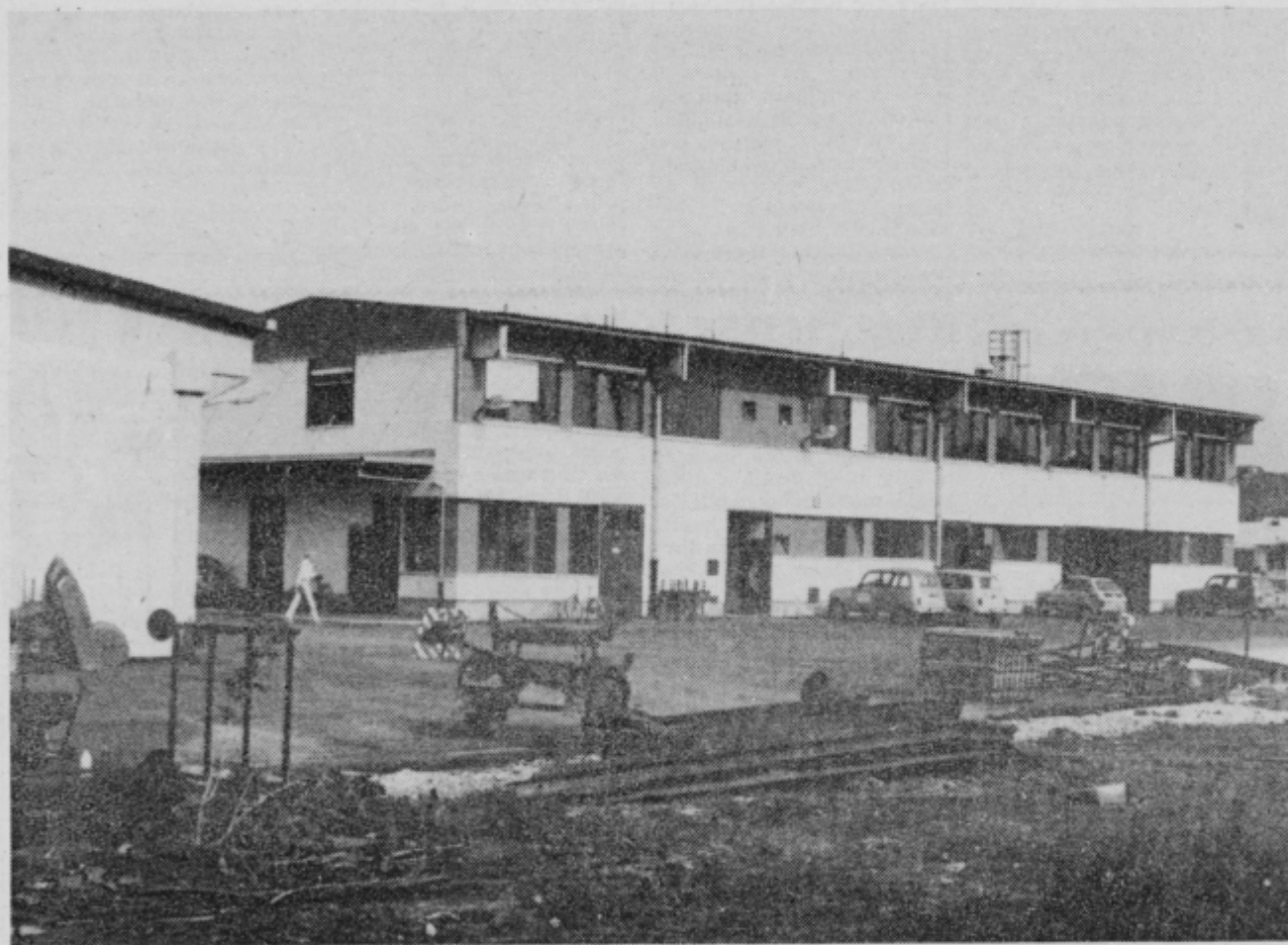
V Komunali Celje bodo kljub temu poskušali v bodoče uresničiti naslednje prioritete naloge:

– zagotoviti ustrezno količino in kvaliteto vode, ki je pogojena z izgradnjo vodarne, ureditvijo kanalizacije v naselju Levec in zavarovanje vodnih virov

– sanirati staro in izgraditi novo plinovodno omrežje ter izgraditi rezervoarsko-proizvodne zmogljivosti za substitut zemeljskega plina

– nadaljevati z gradnjo glavnega zbiralnika za odpadne vode ter pričeti z gradnjo centralne čistilne naprave.

Seveda je treba omeniti še vrsto drugih nalog, ki jih morajo izboljšati in to na področju zbiranja in odvoza odpadkov, čiščenju ulic in trgov, vzdrževanju cest in pri izboljšanju pokopališke dejavnosti. Pri vsem tem pa je treba tudi povedati, da organizacija združenega dela KOMUNALA Celje opravlja storitve in dejavnosti, ki jih neposredno vsak dan občutijo vsi občani in je zato njihovo delo še toliko bolj izpostavljeno in občutljivo.

KOMUNALA CELJE TOZD VODOVOD se je pred kratkim preselil v nove prostore, kjer so tudi delavnice v katerih bodo lahko nemoteno opravljali svoje delo pri vzdrževanju starega in izgradnji novega vodovodnega sistema.

»MONTANA« RUDARSKO IN INDUSTRIJSKO PODJETJE ŽALEC n. sol. o.
TOZD PROIZVODNJA NEKOVINSKIH IN KOVINSKIH RUDNIN
ZALOŠKA GORICA n. sol. o.
ŽALEC, CESTA NA LAVO 1

Komisija za delovna razmerja
objavlja
prosta dela in delovne naloge

1. NADZORNIKA ZA VODENJE DELA PRI PROIZVODNJI NEMETALOV

(površinski kop) – 1 delavec

2. MEHANIKA – 1 delavec

POGOJI:

poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati:
– pod 1.: srednja tehnična ali delovodska šola rudarske ali gradbene smeri s strokovnim izpitom in 2 leti delovnih izkušenj
– pod 2.: KV strojni mehanik in 2 leti delovnih izkušenj

Za vsa navedena dela in delovne naloge se sklepa delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom, s poskusnim delom 2 mesecev. Nastop dela je možen takoj ali po dogovoru po poteku razpisnega roka.

Prijave z dokazili o izobrazbi in praksi pošljite na naslov:
»Montana« Rudarsko in industrijsko podjetje Žalec n. sol. o. Žalec, Cesta na Lavo 1 – splošno kadroviski sektor.

Rok za prijavo je 15 dni od dneva objave.

TRGOVSKO PODJETJE NAMA LJUBLJANA, Tomšičeva 2
TOZD VELEBLAGOVNICA ŽALEC

objavlja za PRODAJNI CENTER LEVEC naslednja dela in naloge:

1. VODJA PRODAJNEGA CENTRA NAMA LEVEC

2. POSLOVODJA

živilske skupine

3. ODDELKOVODJA

tekstilne, tehnične in športno-galanterijske skupine

4. POMOČNIK POSLOVODJA

živilske skupine

5. ŠEF KUHINJE

6. STROJNIK ZA HLADILNO TEHNIKO – HIŠNIK

7. NAMESTNIK ODDELKOVODJA

tekstilne, tehnične in športno-galanterijske skupine

8. ŠEF STREŽBE

9. OBRAČUNSKI REFERENT

za blagajniško poslovanje

10. OBRAČUNSKI REFERENT

za analitično evidenco

11. NAMESTNIK EKSPEDITORJA

12. KUJARJI in IZDELOVALCI SLAŠČIC

13. MESARJI

sekači

14. BLAGAJNIKI

v živilski skupini

15. NATAKARJI

16. PRODAJALCI

živilske, tehnične, tekstilne in športno-galanterijske skupine

17. NATAKARSKI POMOČNIKI

18. KUHARSKI POMOČNIKI

19. SKLADIŠČNI DELAVCI

20. SNAŽILKE

POGOJI: pod točko

1. – višja ali srednja šola ekonomske, komercialne ali organizacijske smeri, 3 oz. 5 let na podobnih delih v trgovski delovni organizaciji, izpit iz varstva pri delu;

2.–4. poslovodska šola ali druga ustrezna šola ekonomske smeri, 5 oz. 3 leta delovnih izkušenj na samostojnih oz. podobnih delih in nalogah v živilski stroki.

3. – poslovodska šola ali druga ustrezna srednja šola ekonomske smeri, najmanj 3 leta na samostojnih delih in nalogah;

5. – šola za gostinske poslovodje – kuharska smer, 5 let na samostojnih delih v kuhinji;

6. – poklicna šola elektro, strojne ali ključavničarske stroke ter usposobljenost za delo s hladilnimi napravami, 3 leta delovnih izkušenj na področju hladilne tehnike, izpit iz varstva pri delu, izpit kurjača;

7. – poslovodska šola ali druga ustrezna srednja šola ekonomske smeri, 3 leta pri odgovornejših delih;

8. – šola za gostinske poslovodje, 5 let delovnih izkušenj v strežbi;

9.–10. srednja šola ekonomske ali komercialne smeri, 3 leta delovnih izkušenj pri podobnih delih in nalogah, izpit iz varstva pri delu;

11. – poslovodska šola, 3 leta delovnih izkušenj pri odgovornejših delih in nalogah, izpit iz varstva pri delu;

12. – gostinska šola za kuharje, do 5 let delovnih izkušenj;

13. – poklicna šola za mesarje;

14. – šola za prodajalce, 1 leto delovnih izkušenj v živilski stroki;

15. – gostinska šola za natakarje, do 5 let delovnih izkušenj;

16. – šola za prodajalce, za delo v živilski stroki higienski minimum;

17.–18. nedokončana gostinska šola ali končana osemletka in z delom pridobljena delovna zmogljivost, najmanj 2 leti delovnih izkušenj na podobnih delih;

19.–20. dokončana oz. nedokončana osnovna šola

Izpit iz higienskega minimuma pod točko 2, 4, 5, 12, 13, 14, 15, 17, 18

Poskusno delo 2 meseca pod točko 1, 2, 3, 4, 5, 6, 8, 9, 10, 11

Poskusno delo 1 mesec pod točko 12, 13, 14, 15, 17, 18, 19, 20

Delo v dveh izmenah.

Pismene vloge s kratkim življenjepisom in dokazili o izobrazbi in praksi sprejema TOZD VELEBLAGOVNICA »NAMA« ŽALEC, Titov trg 2, 15 dni po objavi

TOVARNA AROM IN ETERIČNIH OLJ

63001 CELJE
JUGOSLAVIJA

Ipavčeva ulica 18

VSA POZORNOST PREDELAVI SADNIH PROIZVODOV

Delovna organizacija ETOL-IFF Celje je v Jugoslaviji znana kot proizvajalec arom za različne namene v prehrambni industriji. Da ne bi ostali samo na tem nivoju so že leta 1972 podpisali z ameriško-holandsko firmo IFF pogodbo o skupni naložbi.

Z deležem tujega partnerja so zgradili moderen obrat za sadno predelavo, kjer lahko letno predelajo 5000 ton različnega sadja kot jagode, maline, ribez, robida, borovnica, slive, jabolka itd.

Glavni proizvodi so: **bistri koncentratni sadni sokovi s naravno aromo**, ki se »lovi« posebej in se v rektifikacijski koloni primerno okrepi. Ti koncentratni so namenjeni pretežno izvozu, saj jih izvažajo danes okoli 200 ton na konvertibilno področje. Zaradi tega, ker se je sadje v zadnjem času zelo podražilo, so pričeli razmišljati o takšni proizvodnji, ki bi zagotavljala več deviz in pa boljši finančni rezultat. Zato so se po večletnih poizkusih in kalkulacijah odločili, za upraševanje sadja in arom doma. To je v bistvu dogradnja obstoječega obrata za sadno koncentracijo, saj pri upraševanju uporabljajo sokove oziroma koncentrate, ki jih z višjo stopnjo predelave uspešno plasirajo na domačem trgu, kakor tudi v izvozu.

Naprava za sušenje sadja in arom dela na principu razpršilnega sušenja, kjer se pasirana sadna kaša s pomočjo hitro vrteče turbine razprši v meglo, v sušilnem stolpu, kamor dovajamo vroč zrak. V nekaj sekundah se kapljice sadne mase posušijo in padejo na dno ogrevanega stolpa, od koder jih z zračnim tokom odstranijo. Da je to možno, morajo imeti v celotnem sušilnem sistemu rahel podtlak. Če želijo dobiti dober proizvod, ki ima čim bolj ohranjene lastnosti sadja (barva, okus, vonj), morajo natančno določiti temperaturo zraka, število obratov razpršilne turbine, suho snov izhodne mase itd. Z razpršilnim sušilcem je možno poleg sadja oziroma sadnih sokov in arom, sušiti še druge proizvode, kot npr. ekstrakte raznih zelišč, barvne suspenzije, mleko itd.

Na omenjeni napravi je možno letno pridobiti do 150 ton prašnatih proizvodov, od katerih bodo polovico izvozili.

V ETOLU želijo poudariti, da je bila omenjena naprava zgrajena v sodelovanju z dansko firmo NIRO-ATOMIZER ter zagrebško delovno organizacijo JEDINSTVO, katere delež v dobavi opreme je znašal 50 odstotkov.

STROKOVNJAK SLOVENIJA LESA SVETUJE

KUHINJA HANA VAS ČAKA

Kuhinja HANA je iz masivnega hrasta za tiste, ki cenijo pristnost in kakovost. Velik izbor elementov nudi sestavo kuhinje po okusu, potrebi in prostoru. Okrasni elementi kuhinjo obogatijo in estetsko povežejo z jedilnim ali bivalnim prostorom.

Vse vidne stranice in okrasni elementi so izdelani iz masivnega, odlično impregniranega hrasta, kar omogoča enostavno čiščenje. Spodnje omarice dobavljajo s skupno krovno ploščo do dolžine 260 centimetrov, v katero vgrajujejo sodobna korita in kuhalne plošče. Vgrajeni elektro plinski aparati so izdelki GORENJE.

DELOVNA ORGANIZACIJA ZA ZBIRANJE IN PREDELAVO ODPADKOV

surovina maribor tozd celje

n. sol. o.

n. sub. o.

63000 CELJE, Mariborska cesta 65
Telefon: (063) 26-564, Z. R. 50700-601-11779

30 LET

VEČ POSLUHA ZA DEJAVNOST, KI VARČUJE DEVIZE

TOZD Surovina Celje bo to leto slavila 30-letnico obstoja v okviru delovne organizacije Surovina Maribor. V celjski TOZD združuje trenutno delo 51 delavcev. Lani so skupaj ustvarili devetdeset milijonov dinarjev celotnega prihodka, v prvem polletju letošnjega leta pa že 60 milijonov dinarjev, računajo pa, da bo celotni prihodek na koncu letošnjega leta znašal že 120 milijonov dinarjev. Če te številke dovolj zgovorno pričajo, kakšne količine surovin je treba zbrati oziroma predelati in da si delavci Surovine za svoje delo zaslužijo vse priznanje. Lani na primer so v celjski TOZD zbrali 17 731 ton sekundar-

nih surovin in od tega 2796 ton papirja.

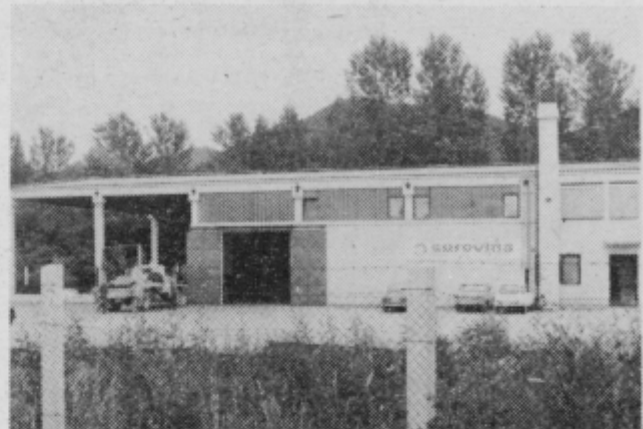
Ob vsem tem pa pravijo v Surovini, da pravega posluha za njihovo dejavnost dolgo ni bilo in še sedaj je razumevanje za tovrstno dejavnost vse preveč na papirju. Pri nas smo se prepozno spomnili, da je treba industriji vračati odpadne surovine. Stanje se sedaj res popravlja, še vseeno pa ni takšno, da bi lahko bili zadovoljni. V gospodarskem položaju, v kakršnem smo, pa bi morala tovrstna dejavnost zavzemati drugačno mesto v naši družbi. V Celju na primer, nikakor ne morejo najti primeren prostorov za dejavnost Surovine. V Žalcu, kjer je

delovna enota (poleg tega je še v Brestanici), so imeli za Surovino posluh in v industrijski coni je že nekaj let sodobni prostor z delovno halo. Tam so seveda boljši pogoji dela in tudi prostorske stiske ni. Sicer pa upajo, da bodo tudi v Celju uspeli rešiti problem ustreznih prostorov.

Delavci, ki prav gotovo nimajo lahkega dela, pravijo, da včasih tudi ljudje zvišajo gledajo na dejavnost Surovine. Kako bi se sicer lahko zgodilo, da v odpadnih materialih najdejo vse mogoče in nemogoče stvari. Najbolj pa se razjeze, kadar se v odpadkih najde na desetino kilogramov kruha.

Res pa je, da je delo dandanes vendarle lažje kot je bilo nekoč. Na voljo imajo 12 kamionov, 66 kontejnerjev za papir, 210 kontejnerjev za železo in 7 stiskalnic za papir. Fizičnega dela ni več toliko kot včasih. V tem srednjeročnem obdobju nameravajo odpreti novi delovni enoti v Laškem in Smarju, skušali pa bodo rešiti tudi problem prostorov v Brestanici.

Vsem tistim delavcem, ki že dolgo vztrajajo v Surovini, ki so bili pravzaprav pionirji pri razvoju tega kolektiva, pa tudi tistim, ki se sedaj trudijo za vedno boljše rezultate, pa grejo za njihovo prizadevanost vse čestitke.

Pogled na prostore Surovine v Žalcu. Tu so imeli posluh za tovrstno dejavnost, ki prihranja precej deviz. Bo kmalu tudi v Celju tako?

M

OGLASI

PRODAM

NA lepi sončni legi prodam zemljišče z novim in starim vinogradom v skupni meri 2770 m², 35 km iz Celja. Cesta do hiše. Urejena vsa dokumentacija za novogradnjo. Cena 25 starih milijonov. Vprašati na tel: 063 763-192.

NA relaciji Celje – Vransko ob glavni cesti je napredaj domačija z ostalimi poslopi primerno tudi za obrt. Poleg je pol hektarja najboljše zemlje. Inf. na tel: 063 27-777.

PRODAM R 12, letnik 76, ali zamenjam za avto do vrednosti 50.000 din. Valner Stane, Vodruž 33 Šentjur.

EMO etažno centralno peč 1500 cal proda Veber Janez, Šentjur, Na razgled 4.

PRODAM Zastavo 101, letnik 76 registriran do leta 82. Kores Franc, Podgorje 16 Celje, tel: 27-281.

PRODAM avto Diana 6 letnik 77, odlično ohranjen. Dragica Ramšak Parliže 34 Braslovce.

FOTO-COLOR

Vse usluge fotografom in amaterjem nudimo hitro in konkurenčno. Filme lahko pošljete tudi po pošti. Odprto od 13. do 17. ure, ob sobotah od 10. do 13. ure.

FOTO RIZMAL

Kardeljeva 20
ŽALEC

VIKEND z okoli 1000 m² zemlje na Mali Pirešici prodam. Inf. ob delavnikih od 7. do 14. ure na tel: 26-565 Kamnik Dušan.

PRODAM odprt kamin Schiedel, cena 7000 din. Tel: 25-475.

PRODAM R 4, letnik 77, dobro ohranjen, garažiran, registriran do maja 82, ogled vsak dan popoldan. Paradižnik, Globoko 11 c, Rimske Toplice.

PRODAM kravo, 3 teleta, brejo 7 mesecev. Gologranc, Ogorevc 3 Štore.

PRODAM kavč, kuhinjsko mizo in dva stola, pomivalno omarico, peč na olje, šivalni stroj, vse dobro ohranjeno in poceni. Ristič Ljubliša, Trg oktobrske revolucije 3 Celje.

UGODNO prodam traktorsko prikolico za prevoz živine. Srečko Zupanc Bohtina 26 Ponikva, Tel: 063 748-108 od 18. ure dalje.

MOPED APN 4 dobro ohranjen ugodno prodam. Škoberne Dušan, Podgrad 28 Šentjur.

MLADO kravo simentalo brejo prodam. Feliks Trček Glinsko 1 (pri Ljubečni) Škofja vas.

ZEMLJIŠČE 1.3 ha v Rogški Slatini, primerno za sadovnjak ali vikende prodam. Inf. na tel: 063 811-086.

UGODNO prodam nove rolete za vrata in okno-balkon. Naslov Arlič Breze 30 nad Laškim.

MANJŠO jadrnico primerno za začetnika, prodam. Razboršek Danilo Ul. Franja Malgaja 32 Šentjur.

Ob vročih poletnih dneh se osvežite na

kopališču v ŠENTJURJU

Gostilna KAJZLER, ki je prevzela BIFE na BAZENU, vam bo postregla z

- raznovrstnimi pizzami
 - hot-dogi in raznovrstnimi jedili z žara
- Poskrbljeno pa je tudi za dobro kapljico in glasbo iz kaset in plošč.

PRODAM gramofon Trubadur GP 4642 star 2 meseca. Tel: 24-296 od 19. do 21. ure.

PRODAM traktor Stayer tip 188 in brejo kravo sivko. Selišek Vinko Galicija 55 Žalec, po domače pri Šali Podgora.

PRODAM NSU 1200 letnik 72, po zelo ugodni ceni. Drago Jeseničnik, Bukovžlak 43 Teharje.

PRODAM 500 l vina, letnik 79 dober, lahek, po 20 din. Franc Ipšek, Zvodno 24 a, od streljišča naprej do zadnje postaje Zagrad, nato levo.

Prodaj v dobrem stanju hišo takoj vseljivo. Voda, elektrika in nekaj zemlje, sadno drevje. »NA LEPI LEGI«

R 8 v voznem stanju poceni prodam, lahko tudi za dele. Simončič Robert Bukovžlak 97 Teharje.

PRODAM kombi furgon 412 NF (naftaš), malo rabljen, ter traktor Univerzal, odlično ohranjen z prednjim pogonom. Vinter Lopata 55 Celje.

VRŠIMO veliko razprodajo perutnine in sicer: jarkice bele, rjave in grahaste stare 3 mesece, po 120 din, peteline za zakol, stare 2 meseca, ter rjave piščance stare od 3 do 5 tednov. Dobite jih vsak dan doma ter ob sredah in sobotah na trgu. Vallinica Vinter Lopata 55 Celje.

SKOBELENI stroj kombiniran prodam. Inf. po tel: 24-379.

PRODAM 2 mesnata prašiča 100–120 kg, domače rejce, nemastne bekona, ena za pripust, dobra pasma. Tel: 062 192-002.

UGODNO prodam, dobro ohranjen traktor Stayer 18 KM, cena po dogovoru. Leber Jože, Razbor 1, 63-222 Dramlje.

PRODAM vozno 8 mesecev brejo kravo. Ljudmila Verbič, Dramlje 36 a

PRINZ 1200 prodam za rezervne dele. Sitar Marjan, Sešče 76.

UGODNO prodam trivrstno harmoniko tel. 22-506. Zvodno 16 Celje.

NUJNO prodam gramofon Rizelek, brez ojačevalca in radio HSR 140-2 x 70 W in zvočnike 2/1 x 120 W. Samo Očko, Tel: 23-771, 24-943.

PRODAM motorni invalidski voziček. Franc Fideršek, Ljubečna 10 Škofja vas.

PRODAM Fiat 750 lux, letnik 76, garažiran in zelo dobro ohranjen. Tel: 27-769.

UGODNO prodam kombiniran otroški voziček. Tel: 27-762.

RENAULT 4, letnik 77, ugodno prodam. Inf. na tel: 746-107.

PRVOVRSTEN jabolčnik 500 l prodam. Vprašati na Prvomajski 30, Ostrožno.

STAVBNE parcele prodam. Jakob Žagar, Drešinja vas 22 poš. Petrovče.

SPAČKA, 71, ugodno prodam. Nova vas 5 Šentjur.

NSU TYP 110 vedno garažiran zelo dobro ohranjen prodam. Inf. 21-557 vsak dan od 16. do 18. ure.

KATRCO po delih, (Perkins) motor rakovica Diesel 74 KM, zaganjač za TAM 130 nov, rovakopač (freza) za izkop vodovodnih jarkov, prodam. Dominik Brezovšek, Ilovca 13 b Vojniki.

CITROEN GS 1220, l. 76, prva reg. marca 77, kovinske barve, odlično ohranjen, reg. do aprila 82, prodam. Ogled v četrtek, petek, sobota od 15. do 18. ure, Franc Pangerl, Lahovna 11. Zg. Hudinja.

Veliko kmečko stiskalnico – prešo s kamnom, sadni mlin, sod za gnojnico 900 l s črpalko, prodam. Inf. Aristovnik Vinko, Zidanškova 32

PRODAM rabljene deske 5 x 3 cm za streho, krožno brano in brejo svinjo. Silvo Peček, Završe 21 Grobelno.

Z 750, ugodno prodam. Cena po dogovoru. Vinko Verdel, Parnovo 38 Žalec

Motorno kolo EL 80 prodam. Cena 23.000 din, letnik 80. Tel: 063 25-433. Arh Jože, Začret 21.

Ugodno prodam Wartburg let. 74, reg. do aprila 82. Cveto Korosec, Školce 55, Slovenske Kojnice.

PRODAM osebni avto FIAT 126 P, letnik 1980. Cena po dogovoru. Informacije vsak dan od 19. do 20. ure na telefon 737-199.

DIANO ugodno prodam. Informacije: Jani Miklavc, Ponor 8, Tabor v Savinjski dolini.

KUPIM

KUPIM hišo z gospodarskim poslopjem. Relacija Ljubljana–Celje–Maribor. Golovec 3 Celje.

KUPIM manjše stanovanje ali garsonjero od Celja do Žalca. Čretnik Marjan Prebold 1.

STANOVANJA

DEKLETU oddam sobo s posebnim vzhodom. Vera Jakopin, Podgorje 25 Celje.

OPREMLJENO sobo dam upokojenki za malo pomoč eni osebi. Celje, Ljubljanska 50 a.

MLAJŠEMU upokojenku ali upokojenima zakoncema nudim hrano in stanovanje za pomoč na kmetiji. Jože Čretnik, Parnovo 12 Žalec.

MOŠKI, samski, išče stanovanje ali sobo v okolici Celja. Ponudbo pod šifro: Brez stanovanja.

CELJE–MEDLOG. Zamenjam 29 a zemlje z enodružinsko hišo, s priključkom malim gospodarskim poslopjem, za zmerno novo hišo. Šifra: ŽALEC-TIHOTA

V najem vzamem manjšo kmetijo, pozneje odkupim. Šifra: AVTO-PREVOZNIK.

ODDAM opremljeno sobo poštemu dekletu. Škapinova 4/2 Celje

MAMICA s triletno hčerko nujno rabi sobo s souporabo kuhinje in sanitarijev v Celju ali bližnji okolici. Možnost oskrbe starejših oseb in pomoč. Šifra: NUJNA POMOČ.

Sprejem 3 študente na stanovanje. Breg 23, Planinšek.

DRUŽINA z enim otrokom išče enosobno stanovanje v Celju. Tel: 25-536.

Garsonjero na Lavi zamenjam za večje stanovanje. Gorenšek, Iršičeva 10.

OPREMLJENO sobo oddam moškemu. Cesta na Ostrožno 21.

ZAPOSLOITEV

IŠČEM strojnika za nedoločen čas. Plačilo po dogovoru. BAGERIST

IŠČEM več delavcev s smislom za ključavničarska in kleparska (strešna dela). Pogoji odložen vojaški rok. Globočnik Bernard, Celje Ozka 3.

PRIUČENO natakario ali trgovsko prodajalko sprejem v redno delovno razmerje. Dober osebni dohodek in urejeni delovni pogoji. Samo pismene ponudbe na NT pod šifro: GOSTIŠČE V CELJU.

RAZNO

MONTAŽO avtoradia in vsa avtoelektrikarska popravila opravi na domu Tel: 26-144.

GRADITELJI stanovanj. Prevzajem zidarska dela v okolici Rogaske Slatine ali Celja. Dela opravi hitro in solidno. Inf. dobite po tel: 063 701-595.

INSTRUIRAM za popravne izpite. Ponudbe pod ANGLEŠČINA–NEMŠČINA

PREKRIVAM vse vrste streh. Kličite po tel: 778 071 od 20. do 21. ure.

GODBENIKI pozor. Iščem trobenčarja in baritonista po možnosti s kitaro. Oglasite se vsako nedeljo do 14. ure. Stanko Zazaj, Žalec Ulica Staneta Heroja 7.

Iščem prijateljico nad 70 let s srčno kulturo za družbo in skupno gospodinjstvo. Imam svojo hišo. Šifra: ČISTO SAMA.

ZAKONSKI par s stanovanjem v oskrbo starejšo osebo, lahko tudi dve, s kmetijo. Vse ostalo po dogovoru. Šifra: STANOVA-NJE – Kmetija.

PODJETJE ZA PTT PROMET CELJE

Komisija za štipendiranje

OBJAVLJA
več kadrovskih štipendij za pridobitev poklica

MONTER TELEKOMUNIKACIJ

- pogoj končana osnovna šola
- izobraževanje traja 3 leta

VZDRŽEVALEC OMREŽIJ

- pogoj uspešno zaključenih vsaj 6. razr. o. š.
- izobraževanje traja 18 mesecev

Vse, ki se želijo pridobiti zanimiv in dinamičen poklic vabimo, da vložijo svoje prošnje najkasneje do 10. 8. 1981 na naslov: Podjetje za ptt promet Celje, Titov trg 9.

Mladosti leta, kmalu ste minile, rodile ve ste cvetja malo...
Prešeren

ZAHVALA

Vsem, ki ste se v velikem številu poslovlili od

FRANCA TOVORNIKA

in

ŠTEFKE GALOIČ

rojene Tovornik

Iskreno se zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znanecem za izraze sožalja in darovano cvetje. Prisrčna zahvala ZB Dobje, govornikom, delovnim organizacijam in pionirjem. Posebno pa se zahvaljujemo osebi intenzivnega oddelka v celjski bolnišnici, zlasti dr. Požunu za izkazano skrb in nego.

NJUNI DOMAČI

ZAHVALA

OB TRAGIČNI IZGUBI NAŠE LJUBE HČERKE

BOJANKE

SE VSEM SODELAVCEM ZA SOČUSTVOVANJE IN TOLAŽILNE BESEDE NAJISKRENEJŠE ZAHVALUJEMO. POSEBNA ZAHVALA VSEM DRUŽBENO POLITIČNIM ORGANIZACIJAM V DELOVNI ORGANIZACIJI IN KRAJEVNI SKUPNOSTI, TER DRUŠTVU »SVOBODA« IN HORTIKULTURNEMU DRUŠTVU POLZELA N VSEM OSTALIM, KI STE DAROVALI CVETJE IN JO POSPREMILI NA NJENI ZADNJI POTI.

ŽALUJOČA

TILKA IN STANKO EMERŠIČ Z DRUŽINO

SLOVENIJALES LIK »SAVINJA«
o. sol. o., Mariborska 116, Celje

Komisija za delovna razmerja
Delovne skupnosti za komercialno, tehnološko in razvojno-investicijska dela

objavlja
oglas prostih del in nalog

VODENJE IN IZVAJANJE UVOZNIH DEL

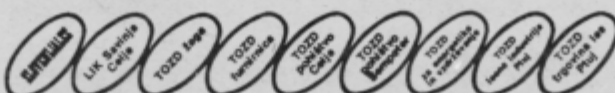
Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje posebne pogoje:

- višješolsko izobrazbo ustrezne smeri
- najmanj eno leto delovnih izkušenj na področju zunanje trgovine
- izpolnjevanje pogojev za opravljanje zunanjetrgovinskega prometa
- aktivno znanje tujega jezika

Kandidati naj svoje pismene ponudbe z dokazili o izpolnjevanju pogojev, ki so določeni s tem oglasom, pošljejo v petnajstih dneh po objavi oglasa na naslov: DO LIK »Savinja« Celje. Izbrani kandidati bodo sklenili delovno razmerje za nedoločen čas s polnim delovnim časom. O odločitvi komisije za delovna razmerja bodo kandidati pisмено obveščeni najkasneje v 30 dneh po poteku prijavnega roka.

Savinja

LESNOINDUSTRIJSKI KOMBINAT, o. sol. o.

63000 CELJE, Mariborska cesta 116, telefon 23-866, p. p. 77
telegram SAVINJA CELJE, telex 33619 YU SAVLIK

PROIZVAJA
IN
NUDI

FURNIRJI,
ŽAGAN LES,
POHIŠTVO,
PARKET,
STROPNE IN STENSKÉ
OBLOGE,
LADIJSKI POD

TV SPORED

NEDELJA, 26. 7.

9.45 POROČILA
9.50 SEZAMOVA ULICA, ameriška otroška serija
10.50 G. Mihič: ŠOFERJA, nadaljevanka TV Beograd
11.35 TV KAZIPOT
12.00 KMETIJSKA ODDAJA
13.05 JUGOSLAVIJA, DOBER DAN (do 13.40)
16.10 POROČILA
16.15 DOKUMENTARNA ODDAJA
16.45 »GORNJOGRADSKI AKVARIL«, zabavno glasbena oddaja
17.35 ŠPORTNA POROČILA
17.45 NI TAKO, jugoslovanski film
19.15 RISANKA
19.24 ZRNO DO ZRNA
19.30 TV DNEVNIK
19.55 VREME
20.00 D. Lebovič-M. Smoje: PARTIZANSKA ESKADRILJA, nadaljevanje in konec
20.40 PROPAGANDNA ODDAJA
20.45 ORJEN, dokumentarna reportaža TV Sarajevo
21.20 V ZNAMENJU
21.35 JAZZ NA EKRANU
21.50 ŠPORTNI PREGLED
22.20 Bukarešta: UNIVERZIADA, prenos

PONEDELJEK, 27. 7.

17.25 POROČILA
17.30 V GOSTEH PRI ZBORU »SUNCOKRILI«, otroška oddaja TV Titograd
18.00 MOZAIK KRATKEGA FILMA: Vikendi na drugem svetu, češki film; TRENIRANJE MOČI, angleški film
18.35 OBZORNIK
18.45 MLADINSKA ODDAJA
19.15 RISANKA
19.26 ZRNO DO ZRNA
19.30 TV DNEVNIK
19.55 VREME
20.00 M. H. Rehbein: LEFTY, zahnemška dokumentarna drama
21.30 V ZNAMENJU
21.45 ALI SE MED SEBOJ DOVOLJ POZNAMO, oddaja TV Zagreb

ODDAJNIKI II. TV mreže:

17.25 TEST
17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI
18.00 TV DNEVNIK
18.15 ZLATARJEVO ZLATO, lutkovna nadaljevanka
18.30 PRIPOVEDI O VSTAJI
18.45 GLASBENA MEDIGRA
19.00 TELESPORT
19.30 TV DNEVNIK
20.00 ZNANOST
20.50 POROČILA
21.00 IZ SPOREDA TV SKOPJE
21.30 MORJE IN MORNARJI, zabavna oddaja
22.00 SREČNO, TUJKA, avstralska nadaljevanka (do 22.50)
OPOMBA: PRENOS Z UNIVERZIADI V BUKAREŠTI (odbojka, vaterpolo, košarka) če igrajo jugosl. športniki

VIZ ŠENTJUR TOZD OSNOVNA ŠOLA »FRANJA MALGAJA« ŠENTJUR PRI CELJU

razpisuje
prosta dela in naloge

učitelja slovenskega in srbskohrvatskega jezika

za določen čas za šol. leto 1981/82.

Pogoj: PU ali P

Vloge z dokazili o končani izobrazbi sprejema svet osnovne šole »Franja Malgaja« Šentjur pri Celju v roku 15 dni po objavi razpisa.

ZSS OBČINSKI SVET CELJE Gledališka ulica 2

objavlja
prosta dela in naloge

tajnice

Pogoji:
- srednja administrativna šola
- znanje stenografije
- 5 let delovnih izkušenj na podobnem delovnem mestu
- družbenomoralna neoporečnost
Delo združujemo za nedoločen čas, s polnim delovnim časom.
Kandidatke naj pošljejo vloge z življenjepisem in dokazili o izpolnjevanju pogojev v 15 dneh po objavi na naslov
Zveza sindikatov Slovenije
OBČINSKI SVET CELJE
Gledališka ulica 2

TOREK, 28. 7.

17.45 POROČILA
17.50 BELI DELFIN, francoska risana serija
18.05 GORSKA FOLKLOR: UZBEKISTAN
18.35 OBZORNIK
18.45 PORTRET LEONARDA BAKERJA, dokumentarna oddaja TV Sarajevo
19.15 RISANKA
19.26 ZRNO DO ZRNA
19.30 TV DNEVNIK
19.55 VREME
20.00 HORVATOVI, dokumentarna oddaja
20.40 Stendhal: RDEČE IN ČRNO, zadnji del sovjetske nadaljevanke
21.50 V ZNAMENJU
22.05 ZA LAHKO NOČ Z VIOLINISTOM TOMAŽEM LORENZOM

ODDAJNIKI II. TV mreže:

17.25 TEST
17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI
18.00 TV DNEVNIK
18.15 PALČKI NIMAJO POJMA
18.45 NARODNA GLASBA SOVJETSKJE ZVEZE
19.30 TV DNEVNIK
20.00 ZABAVA VAS JOHN DENVER
20.55 ČLOVEK IN ČAS, dokumentarna serija
21.25 POROČILA
21.35 IND - ZGODOVINSKA REKA, pakistanski dokumentarni film (do 2.00)
OPOMBA: PRENOS Z UNIVERZIADI V BUKAREŠTI (odbojka, košarka, vaterpolo), če igrajo jugoslovanski športniki

SREDA, 29. 7.

17.55 POROČILA
18.00 RDEČA ZORA, otroška nadaljevanka TV Beograd
18.30 OBZORNIK
18.45 ZABAVNA MEDIGRA
19.15 RISANKA
19.26 ZRNO DO ZRNA
19.30 TV DNEVNIK
19.55 VREME
20.00 REPORTAŽA O MESTU
20.05 Meiringen: IGRE BREZ MEJA, prenos
21.35 PORTRET ALEKSANDRA MEŽKA
21.45 V ZNAMENJU

ODDAJNIKI II. TV mreže:

17.25 TEST
17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI
18.00 TV DNEVNIK
18.15 SEZAMOVA ULICA, otroška serija
18.45 ZABAVNA MEDIGRA
19.30 TV DNEVNIK
20.00 Ivo Jurković: PICCOLA CONTRADA, predstava Ljudskega gledališča Ivan Zajc z Reke
21.35 POROČILA
21.40 G. Mihič: ŠOFERJA, TV nadaljevanka
22.35 ŽIVLJENJE KNJIGE (do 23.05)
OPOMBA: 17.45-18.30 PRENOS 2. POLČASA KOŠARKE Z UNIVERZIADI V BUKAREŠTI

VERZIADI V BUKAREŠTI
(če igrajo Jugoslovani)

ČETRTEK, 30. 7.

18.05 POROČILA
18.10 ČAS ZA PRAVLJICO, otroška oddaja TV Zagreb
18.35 OBZORNIK
18.45 PO SLEDEH NAPREDKA
19.15 RISANKA
19.26 ZRNO DO ZRNA
19.30 TV DNEVNIK
19.55 VREME
20.00 FILM TEDNA: PLESALA JE ENO SAMO POLETJE, švedski film
21.35 V ZNAMENJU
21.50 NASILJE V DRUŽINI: JIMMY, angleška dokumentarna oddaja

ODDAJNIKI II. TV mreže:

17.25 TEST
17.40 TV DNEVNIK V MADŽARŠČINI
18.00 TV DNEVNIK
18.15 BEGUNEK, otroška nadaljevanka
18.45 UGRABITEV, angleška serija
19.30 TV DNEVNIK
20.00 FILMSKI VEČER
23.00 POROČILA (do 23.05)

PETEK, 31. 7.

17.30 POROČILA
18.35 BESEDE IN GLASBA
18.05 OBZORNIK
18.15 MARX IN ENGELS - POSTAJE NJUNEGA ŽIVLJENJA
19.00 NE PREZRITE
19.15 RISANKA
19.26 ZRNO DO ZRNA
19.30 TV DNEVNIK
19.55 VREME
20.00 USTVARJANJE TITOVE JUGOSLAVIJE, zadnji del dokumentarne serije
21.05 V ZNAMENJU
21.20 NOČNI KINO: VESOLJNA ZMENA, ameriški film

ODDAJNIKI II. TV mreže:

17.00 Split: JUGOSLOVANSKO PRVENSTVO V PLAVANJU, prenos (slovenski komentar)
18.30 ROCK KONCERT
19.00 ZNANOST
19.30 TV DNEVNIK
20.00 NARODNA GLASBA
20.30 POROČILA
20.40 NAŠ ČAS, dokumentarna serija
21.25 PREDSTAVLJAMO VAM PORTUGALSKO (do 23.25)

SOBOTA, 25. 7.

16.00 POROČILA
16.55 ROBINOVO GNEZDO
17.20 VESNA ZAGORJA, glasbena oddaja
17.55 HODIL JE PES PO KLAVIRJU, sovjetski mladinski film
18.55 NAŠ KRAJ: DOBOVEC
19.10 ZLATA PTICA - Kako je obračunal kmet z baronom
19.15 RISANKA
19.26 ZRNO DO ZRNA
19.30 TV DNEVNIK
19.55 VREME
20.00 POLICIST, ameriški film
21.35 TV KAZIPOT
22.00 FESTIVAL DALMATINSKIH KLAP - OMIŠ 81
23.30 POROČILA
17.25 PRVENSTVO PJ V NOGOMETU

ODDAJNIKI II. TV mreže:

16.45 TEST
17.00 Bukarešta: UNIVERZIADA - ATLETIKA, prenos
18.00 GLASBENA ODDAJA: VEČER Z MINKO KAMBEROVIČ
19.30 TV DNEVNIK
22.00 ROMANTIKA PROTI KLASICIZMU, dokumentarna serija
21.00 POROČILA
21.10 FELJTON
21.40 ŠPORTNA SOBOTA
22.00 KOMORNA GLASBA SKOZI STOLETJA (do 23.35)

Plošče in kasete melodij, ki ste jih izbrali, so vam na voljo v prodajnih enotah KOVINOTEHNE - TOZD TEHNIČNA TRGOVINA Celje

LESTVICA ZABAVNIH MELODIJ

1. LEJLA - SEAD MEMIČ VAJTA
2. WOMAN IN LOVE - BARBRA STREISAND
3. DE DO DO DO - POLICE
4. TI SI BILA SVE ŠTO VALJA - OLIVER DRAGOJEVIČ
5. CVITA CVITA CVITE MOJ - ZLATKO PEJAKOVIČ

KUPON
za lestvico zabavnih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

Nagrajenca: Klemen Terbovc, Škapinova 1, Celje
Branka Baniček, Ivenca 10a, Vojnik

Pišite na naslov: Novi tednik - Radio Celje, Trg V. kongresa 3 a, Celje
Lestvica domačih melodij je na sporedu vsak ponedeljek ob 17.15, lestvica zabavnih melodij pa vsako soboto ob 17.15.
Vsakič nagrada mala plošča.

Lestvico domačih melodij vam poklanja SLOVENIJALES - DOM POHIŠTVA Celje, Zidanškova 10.

LESTVICA DOMAČIH MELODIJ

1. NA ŠMOHOR - SAVINJSKIH 7
2. VSE NA SVETU JE LJUBEZEN - STANKA KOVAČIČ
3. GODEC - HENČEK
4. SREČA V GORAH - SLAK
5. ZA TVOJ ROJSTNI DAN - AV-SENİK

KUPON
za lestvico domačih melodij

Glasujem za pesem _____

izvajalec _____

Ime, priimek, naslov _____

RADIO CELJE

SPORED OD 23. 7. DO 29. 7. 1981

ČETRTEK, 23. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila) 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Kronika, 16.15 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 V četrtek za vas, 18.00 Zaključek sporeda.

PETEK, 24. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Petkov mozaik-vmes ob 9.00 Poročila), 9.30 Žveplometer, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbo vam izbira, 17.45 Turistična oddaja, 18.00 Zaključek sporeda.

SOBOTA, 25. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami, 8.45 Koledar prireditelj, 9.00 Poročila, 9.05 Jugotonov expres, 9.30 Filmski sprehodi, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 15.45 Športna sobota, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Kulturni feljton, 17.45 Zabavni globus, 18.00 Zaključek sporeda.

NEDELJA, 26. 7. 10.00 Poročila, 10.10 Obvestila, 10.30 Predstavljamo vam, 10.45 Kekčevi prijatelji, 11.00 Vedri zvoki, 11.15 Zabavni globus, 11.30 Kmetijska oddaja, 12.00 Čestitke in pozdravi, 13.00 Poročila, 13.05 Žveplometer (po-

novitev), 13.45 Iz domačih logov, 14.00 Zaključek sporeda.

PONEDELJEK, 27. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Športno dopoldne, (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Reportaža, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Lestvica zabavnih melodij, 17.30 Športni pregled, 17.45 Glasbene novosti, 18.00 Zaključek sporeda.

TOREK, 28. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldne z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Iz delovnih organizacij, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Iz arhiva resne glasbe, 17.45 Odmevi, 18.00 Zaključek sporeda.

SREDA, 29. 7.: 8.00 Poročila, 8.05 Dopoldan z vami (vmes ob 9.00 Poročila), 9.45 Koledar prireditelj, 10.00 Zaključek sporeda, 15.30 Obvestila, 16.00 Poročila, 16.05 Čestitke in pozdravi, 16.30 Za delavce iz bratskih republik, 16.45 Zabavni globus, 17.00 Kronika, 17.15 Glasbene razglednice, 17.30 Aktualno, 17.45 Iz zbirnice zborovske glasbe, 18.00 Zaključek sporeda.

Poiščite v... ELEKTRO

kovinotehna

tozd tehnična trgovina

V prodajalni ELEKTRO v Gubčevi ulici v Celju so ravno te dni prejeli komplet malih gospodinskih aparatov ISKRA MULTIQUEIK. Na zalogi pa imajo tudi druge gospodinske aparate in predvsem izredno veliko in bogato izbiro svetilk in svetlobnih teles.

OBISKALI SMO KARLA RAVNAKA V ARCLINU

Nehte smo se ustavili ob cesti Vojnik-Celje v naselju Arclin številka 21! Na veliki, še neometani hiši, je bila ob robu proti cesti prilepljena tabla z napisom **SPLOŠNO MIZARSTVO, Karel Ravnak, Arclin 21!**

Ko smo stopili v delavnico, je bilo v njej kljub sprotnemu delu vse pospravljeno kot v spalnici. »Tako mora biti,« je ob pozdravu povedal Karel Ravnak, sicer doma iz Socke pri Strmcu, ki se je mizarске obrti izučil v takratnem Splošnem mizarškem podjetju v Vojniku. Po odhodu iz vojske je dve leti delal v takratnem Zavodu za rehabilitacijo invalidov v Ipavčevi ulici v Celju. Potem

ga je pot zanesla v Švico, kjer je bil dve leti na specializaciji. Vrnil se je in leta 1970 začel s samostojno obrtjo!

»Pri meni izdelujemo okna, vrata, skratka vse, kar človek potrebuje za gradnjo hiše in tega ne dobi v redni prodaji. Izdelujem tudi pohištvo in to največ garderobne omare, spalnice, otroške sobe, skratka vse, kar si stranka želi.«

Kakšen je »proces«?

»Stranka pride in mi pove, kaj želi. Potem si vse skupaj ogledam, premerim, sam izrišem skice, ponudim stranki in se dogovorimo. Ter seveda izdelamo. Na splošno zadovoljstvo tistih, ki so naročili. Pa tudi sam sem zadovoljen, če je zadovoljna stranka.«

Kakšen les uporabljate...

»Stavbno pohištvo izdelujem iz lesa smreke, bora ali macesna, pri stavbnem pohištvu pa sta v ospredju masivna hrastovina ali oplemenitene iverice.«

Vas tarejo kakšni problemi?

»Problemov je sicer vedno dovolj, vendar jih odpravljamo z delom! Obupanja in slabše volje pri nas ne poznamo. Treba je pač delati. in delamo!«

Velikokrat ste že razstavljali?

»Skoraj vedno sem sodeloval na celjskih sejmih obrti in »pobral« toliko diplom, da jih vseh še na steno v sprejemni ali delovni »načrtovalni« pisarni ne morem obesiti, ker ni prostora. Te diplome so mi priznanja za delo, ki ga vestno opravljam.«

Ko smo odhajali od Karla Ravnaka v Arclinu 21 pri Vojniku, smo vedeli samo eno: z delom, razmišljanjem in dobro voljo je veliko naredil, zato ljudje, ki kaj potrebujejo iz »mizarске stroke«, njega radi obiščejo.

PO 40 LETIH ZELENJI JURIJ V LAŠKEM

Etnograf Niko Kuret je v svojih knjigah »Praznično leto Slovencev« zapisal, da s razen v Beli krajini praznovanje zelenega Jurija ohranilo najdlje v Laškem in okolici. Laškem so ga vodili do začetka druge svetovne vojne. Ta lep pomladanski običaj bi vredno oživiti, to pa so tokrat nekoliko »kesno« storili folkloristi iz Laškega ob »Piscvetju«.

(Foto: Bezgo)

Gradovi in graščine na celjskem območju

24

Piše: dr. IVAN STOPAR

LINDEK (Lindeck), grad Landek

Na kopastem hribu na južnem pobočju Stenice, nad naseljem Frankolovo pri Celju. Občina Celje.

Lindeška gosposčina je ležala na ozemlju, ki je 1042 z dediščino grofičice Heme Breže-Selške prešlo v posest krškega samostana in nato 1071 v posest novo ustanovljene krške škofije. Spritno tega preseneča relativno pozna omemba gradu, ki se šele 1264 omenja kot Lindecke in nato 1333 kot castrum Lindeck, pozneje pa 1335 Lindek, 1434 Lyndek in 1441 haus Lindegk. Ime je povzeto po lipi, nem. die Linde, ki jo srečamo stilizirano tudi v lindeškem grbu. Lindeški vitezi nastopajo od 1258 dalje in jih srečujemo na gradu vse do srede 16. stoletja. Tako se 1293 omenja Albert Lindeški, ki se je 20. februarja 1293 odpovedal vsem pravicam do nekaterih posesti, ki jih je bil podaril Zički kartuziji, v listini pa nastopa kot priča tudi Merchlin Lindeški, ki ga ponovno srečamo 1296. V naslednjih letih se omenjajo vitezi: 1307 in 1317 Wülfling, 1329 Ortlein in Wülfling, 1363 brata Henrik in Ortoľ, ki sta tedaj dobila v zajem grad Gornja Radgona, 1367 Marchel, 1378 Friedl itn. Kapela, posvečena sv. Nikolaju, se na gradu omenja za časa Eberharda iz Hauensteina, župnika v Novi cerkvi, današnjem Strmcu (1376-1402?), ki je v njej zanamiral branje maše, za katere je obstajal beneficij. 1404 je dobil grad od krškega škofa v zajem Friderik Lindeški, ki je moral obljubiti, da ga bo prodal samo njemu. 1412 je v njegovi posesti Friderikov sin Hans in 1467 njegov sin Ludvik. Gosposčina je za časa Ludvika štela o. 60 posestev, približno sto let pozneje, 1542, ko je bila v posesti dedičev Jorga Lindeškega, samo še 36 in 1580 samo še 22. Posest se je torej v 16. stol. naglo drobila. 1580 že ni bila več v rokah Lindeških, ampak jo je posedoval Hans Seidl, ki so mu sledili njegovi dediči. Lindeški gospos

dje se poslednjič omenjajo na začetku 17. stol., na gradu pa si sledijo lastniki: 1613-1621 Katarina Strassberger, hči Hansa Seidla, nato njen sin Adam Seifried, ki je moral gosposčino prodati deželi in jo je od nje prejel nazaj v zastavo. Pozneje je bil nekaj časa v posesti Lindeka Johann Strassberger, ki je prodal posestvece - Gütl svojemu stričniku Kristofu pl. Führenbergu. 1720 je posest prešla v neplemiške roke. Takrat je Jožefa Katarina Elizabeta roj. baronica Teuffenbach prodala svoj gradič Lindek Janezu Jerebu, kaplanu pri sv. Petru pri Mariboru. Jereb je posedoval grad do 1730, sledila sta mu Marija Ana in Johann pl. Conti, ki sta posest 1771 dobila v zajem, nato 1792-1875 Ferdinand Verstovšek. 1876 so bile razvaline že v kmečkih rokah.

Grad je bil 1678, ko ga je na svojem zemljevidu skiciral Vischer, praktično še cel, le stolp je bil že brez strehe. Obljuden je bil baje še sredi 18. stoletja, nakar so ga opustili in je zlagoma prišel propadati. Zadnji je v njem do 1758 prebival Franc Wolf. Gospodarsko je bila gosposčina

Pogled na razvaline gradu Lindek

na tedaj že popolnoma na tleh. Ljudski pesnik Jurij Vodovnik je o gradu pel:

V landeški graščini Landekar stanuje, pa štibre nobeden mu ne odrajuje. Landeška graščina na skali stoji, pa paver podložni se je ne boji.

Landeška graščina je s kufram b'la kri, zdaj manšafti nima, je z deski obita, raztrgana čisto, podrena na pol, 'ma župan landeški iz kamna tam stol.

Tu v gradu so grofi in knezi stan'vali, so žvenkali, peli srebrni bokali: zdaj sove neznanško se tamkaj dero, za tiste gospode vegilje bero.

Na severnem zidu kastelnega jdra je vzdana spominska plošča, posvečena hudim bojem XIV. divizije dne 16. februarja 1944 z nemškimi silami.

Lindeku se približamo po kolenju, ki drži iz Stranic pri Frankolovu proti razloženi istoimenski vasi Lipa. Na sedlu, pod grebnom Kozjeka, se od kolovoza odcesteza, ki nas vzdolž grebena grajskega griča pripelje do globoke obrambnega jarka, nad katerim strmo vzdigujejo razvaline. Se nek korakov in že smo v tesnem pregradu, ki ga zamejujejo ostanki grajskega obodnega zidovja. Na levi še čutijo sledovi temeljev neke p dolgovate, verjetno gospodarske stavbe, z notranje strani prislonek vzhodnemu delu obzidja (podobna je situacija na Rifniku), na desni je ob poti, ki drži v grad, močnejši zidovje notranjega obzidnega okopa, ki se je v obliki nepravilnega peterokotnika prislonek k severni strani grajskega jedra. Znotraj tega obzidja je zdaj plato, zidovje pa ponekod sega komaj še do višine parapeta. V jugovzhodnem delu pa toja je stolpič, na vogalu opt z opnikom. Skozenj pridemo v grajsko jedro, ki ga oblikuje nepravilni peterokotnik ali bolje četrrokotnik zalomljeno južno stranico. Na severni strani, kjer je zid najdebelejši, prvotno stal palas, vendar so notranje stene povsem razvaljene. Pozneje so verjetno zazidali tudi nekdanje dvorišče, saj so tu pod rušo delno ohranjene stare obokane kleti. Zidovje je na vzhodni, severni in zahodni strani še dokaj visoko, zidano lomljenca, zloženega v pravilne vrste in na vogalih okrepljenega klesanci. Severna stena je brez pr drtin, v zahodni steni so sekundarne, v vzhodni steni pa se v višini nadstropja kaže zazidana okenski niša z obokenskimi klopki. Višje se ohranjenega zidovja kaže, da palas poleg pritličja obsegal še d nadstropji.

V VELENJSKEM RUDNIKU RUDARJI

UKROTILI POŽAR

V torek zjutraj smo znova poklicali Rudnik lignita Velenje, da bi dobili najnovejšo poročilo o tem, kako je s požarom v jami Preloge, ki je izbruhnil že 3. julija. Ing. Avgust Terglav je posredoval naslednje informacije o tem hudem primeru, ki je prizadel celoletno proizvodnjo in povzročil tudi veliko materialno škodo:

»Požar smo končno zaprli ali zazidali. Bilo je težko, vendar smo uspeli. Vse opreme žal nismo rešili in jo je v jami ostalo še za kakšni dve stari milijardi. Nismo smeli več odlašati, pač pa vse skupaj zapreti. Z delom in izpadom proizvodnje (v vseh dneh, kar je bil požar, okoli 15 tisoč ton premoga!) je škoda seveda še občutno večja.«

Pri tem je treba poudariti, da so rudarji in rudarski reševalci (teh je v reševalni akciji sodelovalo okoli 100) opravili 1200 reševalnih ur! Reševanje je bilo težko in samo pod aparati, kar je delo še oteževalo. V jami je bilo preko tri desetinke koncentracije CO₂, kar predstavlja ob enem ali dveh vdihih smrtno dozo. Med reševanjem ni prišlo do težjih poškodb rudarjev, razen nekaj manjših opeklin. Rudarji so znova pokazali visoko moralno in delovno zavest pri zatiranju požara in reševanju dragocene opreme, ki jim vsaj nekoliko lajša njihovo sicer težko delo.

Kako napreje?

AVGUST TERGLAV: »V nekaj dneh bomo dokončno zaprli mesto s sedanjim požarom in začeli pripravljati novo izkopno čelo na koti plus 30. Novo čelo bomo predvidoma odprli čez najmanj deset dni in v njem namestili rešeno opremo iz zdaj zaprtega čela ter še nekaj opreme iz obstoječe rezerve.«

Kaj pomeni zadnji požar za rudnik?

AVGUST TERGLAV: »To je bila ena najtežjih reševalnih akcij v našem rudniku. Globoko pod zemljo sredi velike koncentracije strupenih plinov in ognja, to je težko opisati! Pa izpad proizvodnje in veliko uničene dragocene opreme! Z veliko voljo rudarjev smo uspeli požar po osemnajstih dneh dela ukrotiti tako, da smo ga enostavno zazidali in naj bi zdaj ugasnil sam. V tem čelu ne bomo več delali.«

V zadnjem času slovenske rudnike pestijo različne težave - od poplav do požarov in izpuščanja strupenih plinov. Velenjski rudarji so izbojevali že veliko težkih bitk, tokrat so dobili še eno, doslej verjetno najtežjo. V tem in njihovih letošnjih delovnih uspehih je vsa občudovanja vredna moč slovenskega knapa!

TONE VRABL

OBJAVO JE OMOGOČIL STC - JAVNA SKLADIŠČA CELJE

NOVI TEDNIK - Glasilo občinskih organizacij SZDL Celje, Laško, Mozirje, Slovenske Konjice, Sentjur, Šmarje pri Jelšah in Zavrč. Uredništvo: Celje, Trg V. kongresa 3 a, poštni predal 161. Naročnina in oglasi: Trg V. kongresa 3 a - Direktor TOZD in gl. ured. Boris Rosina, odgovorni urednik Novega tednika Drago Medved, odgovorni urednik Radia Celje Branko Stamejčič. Redakcija: Marjela Agrež, Milan Božič, Jure Krašovec, Mateja Podjed, Milena Poklič-Brečko, Damjana Stamejčič, Zdenka Stopar, Mitja Uršič. Janez Vedenik, Tone Vrabl. Tehnični urednik Franjo Bogadi. Izhaja vsak četrtek. Izdaja ga CGP Delo, Ljubljana. Rokopisov vračamo. Cena posamezne številke 8 din, celoletna naročnina 380 din, polletna 190 din. Za tujino je cena dvojna. Stev. žiro rač. 50700-603-31198 - CGP Delo Ljubljana TOZD Novi tednik Celje. - Telefon, oglasi in naročnina: 22-369, 23-105.